

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 559 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 20 ΙΟΥΝΗ 2009

1 ΕΥΡΩ

ή με τους
μετανάστες
ή με το
φασισμό

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

20/6: Ημέρα προσφύγων, Αργεντινή: Ημέρα σημαίας, Σενεγάλη: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960) 1827: Ο τσάρος Νικόλαος αποδέχεται την παραίτηση Καποδίστρια και του απονέμει ισόβια σύνταξη 60.000 ρουβλιών, την οποία εκείνος αρνείται 1919: Ανακατάληψη Αϊδινίου από ελληνικό στρατό - Τούρκοι σφάζουν 6.000 από τους 10.000 κατοίκους κατά την αποχώρησή τους 1962: Η ΚΕ του ΚΚΕ αποκαθιστά τον Αρη Βελουχιώτη που είχε αποκηρύξει ως προδότη 1963: Εγκαθίσταται «κόκκινο τηλέφωνο» Ουάσινγκτον-Μόσχα 1790: Η Washington επιλέγεται ως πρωτεύουσα των ΗΠΑ 1923: Δολοφονία μεξικανού επαναστάτη Πάνσο Βίγια 1975: Ο ακαδημαϊκός Κωνσταντίνος Τσάτσος εκλέγεται πρόεδρος της Δημοκρατίας 1944: Ίδρυση CIA (ΗΠΑ) 1978: Εκρηξη βόμβας ακροδεξιών στον κινηματογράφο «Ρεξ» σε προβολή σοβιετικής ταινίας (15 τραυματίες) 21/6: Ημέρα μουσικής, ημέρα υδρογραφίας, Χονγκ Κονγκ, Ταϊβάν: Φεστιβάλ βάρκας-δράκου 1905: Γέννηση Jean-Paul Sartre 1953: Γέννηση Benazir Bhutto 22/6: Κονγκό: Ημέρα στρατού, Ελ Σαλβαδόρ: Ημέρα δασκάλων 1882: Ίδρυση Νομικού Συμβουλίου του Κράτους 1936: Αυτοκτονία Αλεξάντερ Μπέργκμαν 23/6: Ολυμπιακή ημέρα 1971: Δίκη πέντε μελών ΟΜΛΕ (Θεσσαλονίκη) 1996: Θάνατος Ανδρέα Παπανδρέου 1936: Γέννηση Κωνσταντίνου Σημίτη 1922: Τριετής φυλάκιση στον Αλέξανδρο Παπαναστασίου για το «Δημοκρατικό Μανιφέστο» - συνήγορός του ο Γεώργιος Παπανδρέου 24/6: Περού: Ημέρα Ινδιάνων, Βενεζουέλα: Ημέρα στρατού 1821: Απόφαση προκρίτων Υδρας ιδρύει την πρώτη αστυνομία στην Ελλάδα 1717: Ίδρυση πρώτης Μεγάλης Στοάς Μασόνων (Λονδίνο) 2004: Πρόεδρος Ιράν εκλέγεται ο δήμαρχος Τεχεράνης Μαχμούτ Αχμαντινεζάντ 25/6: Μοζαμβίκη: Ημέρα ανεξαρτησίας 1892: Σφαγή στρατηγού Caster στο Little Big Horn (οδήγησε 211 ιππείς κατά 6.000 Σιού. Μετά από δεκαπεντάλεπτη μάχη, μόνο ένα άλογο έμεινε ζωντανό) 1925: Ανατροπή κυβέρνησης Μιχαλακόπουλου - δικτατορία Πάγκαλου 1991: Διάλυση Γιουγκοσλαβίας 26/6: Ημέρα κατά ναρκωτικών, ημέρα ομοφυλόφιλης υπερηφάνειας, ημέρα υπέρ θυμάτων βασανισμού, Μαδαγασκάρη: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960) 1945: Ίδρυση Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών από 54 κράτη (San Francisco) 1950: Αρχή πολέμου Κορέας 1821: Τούρκοι απαγχονίζουν τον αρχιεπίσκοπο Κυπριανό και αποκεφαλίζουν τους μητροπολίτες Πάφου, Κτίου και Κυρήνειας (Κύπρος) 1822: Συνάντηση Σιμόν Μπολιβάρ και Χοσέ ντε Σαν Μαρτί (Γκουαγιακίλ) 1867: Θάνατος Οθωνα 1969: Δίκη 17 μελών ΚΟΘ-ΠΑΜ και δεκατέσσερις καταδικές (Θεσσαλονίκη) 1968: Σύλληψη Βασίλη Φίλια (ΔΑ) 1973: Διαδήλωση κατοίκων Αγίων Θεοδώρων κατά ιδιοποίησης νερών της περιοχής από την Motor Oil.

● Ο γιος του ταχυδρόμου πέθανε ●●● Τον κλαίνει ο Πρετεντέρης και η Τρέμη ●●● Τον κλαίνει τα παπαγάλια που τόσο καλά τάζε σε όλη την έκταση των ΜΜΕ ●●● Και το γαϊδούρι ο δάμαλος ούτε ένα ευχαριστήριο ●●● Αντζελα Δημητρίου κανονικότητα: Ποιος είστε, κύριε; ●●● Καλά, ρε, μαζί δεν τα κάνετε τα ραβτεβουδάκια με τον Εφραίμ και τα κομπρεμί με τον Αρσένιο; ●●● Τελοσπάντων, χαμένος δεν θα πάει ο γιος του ταχυδρόμου ●●● Τόσα σπίτια, από το ένα στο άλλο να ηγγαίνει θα περνάει ο καιρός ●●● Μέχρι να τον ξαναφωνάσουν, όπως έγινε με τον Αρούλη ●●● Τη «σχολή Κιγκινάτου», πάντως, την έχει ιδρύσει ο Λαλιώτης ●●● Ο Θεόδωρος που έγινε Θεόδωρος έρχεται δεύτερος και καταϊδρωμένος ●●● Και μην ακούσω τίποτα για «ηρωική έξοδο», διότι την έδρα την κράτησε ●●● Είναι και τα 800 χιλιάρια το μήνα σε δάνεια που πρέπει να καλύπτονται ●●● Και ο αυτοδημιούργητος γιος ενός απλού ταχυδρόμου έχει μάθει από μικρός να μην εγκαταλεί-

πει ποτέ εισοδήματα ●●● Η στήλη αισθάνεται την ανάγκη να εκφράσει τη συμπάθεια της προς τον γίγαντα Αντώνιο, που δέχεται τα πυρά της γαλάζιας νομενκλατούρας, ότι τάχα «πρόγρηξε» τον κόσμο με τις αγριάδες του τελευταίου προεκλογικού δεκαήμερου ●●● Ο Ευάγγελος είναι τσοπανόσκυλο ράσας και εκτελεί πιστά της εντολής του τσοπάνη ●●● Του είπαν να μετατραπεί από κανίς σε πίμπουλ και το έκανε ●●● Οι τσουρουφλισμένοι από την αποχή αριστεροί (λέμε τώρα) μάς καλούν να αναλογιστούμε τις συνέπειες της εκλογικής μας στά-

σης ●●● Γιατί, όμως, πρέπει να αναλογιστούμε εμείς κι όχι αυτοί; ●●● Τα λάθη τα κάνει πάντα ο λαός, ποτέ οι φωτισμένες (λέμε τώρα) ηγεσίες ●●● Από τον Αρούλη, στο Θεόδωρη και πάλι στον Αρούλη; ●●● Τουλάχιστον αυτό λένε οι πληροφορίες, καθότι ο Αντώνιος δεν τραβάει ●●● «Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος είναι το αποσημητικό στην τουαλέτα της κυβέρνησης», είχε πει κάποτε ο θυμολόγος Θανάσης Κανελλόπουλος ●●● Κουίζ για αδύνατους λύτες ●●● Αν η κυβέρνηση παρομοιαστεί με τουαλέτα, ο πρωθυπουργός με τι πρέπει να πα-

ρομοιαστεί; ●●● Για να μην ξεχνιόμαστε: οι μισοί από τους έλληνες μετανάστες στη Γερμανία εγκαταστάθηκαν εκεί ως παράνομοι και μετά νομιμοποιήθηκαν ●●● Για να μη μιλήσουμε για τις ΗΠΑ, καθ'όλο τον 20ό αιώνα ●●● «Είμαστε η πιο γνήσια πατριωτική δύναμη» ●●● Πρόσεχε, ρε Τρεμόπουλε, μην κόψεις καμιά μέση από το σκύψιμο ●●● Και πού 'σαι, να θυμάσαι ότι τα κόμματα-κομήτες είναι σαν το χρηματιστήριο ●●● Ο,τι φουσκώνει ξεφουσκώνει ●●● Τι ανακαλύψαμε σε πρόσφατα κοινοτικά έγγραφα; ●●● Οτι η flexicurity μεταφράζεται ως «ευελιφάλεια» ●●● Δηλαδή, η «ευελιφάλεια» της Ανωύλας δεν σας έκανε, ρε ρεμπεσκέδες μεταφραστές; ●●● Ρε σεις, εκεί στο «Πρώτο Θέμα», καμουφλάρετε λίγο το γλείψιμο στο Σουφλιά ●●● Εντάξει, το αφεντικό (ένας είναι ο «κύριος Γιώργος») έδωσε γραμμή, αλλά χρειάζεται και κάποια μεαστρία ●●● Στο 17,4% έφτασε η επίσημα καταγεγραμμένη ανεργία στην Ισπανία ●●● Στα 121 εκατ. ευρώ έφτασε η μεταγραφή του Κακά στη Ρεάλ ●

◆ Διαφήμιση σε εφημερίδες: «Η βιομηχανία τάδε θα διαθέσει 500 αλευρόμυλους για σπίτι σε δύο τύπους μόνο 600 ευρώ και 714 ευρώ, ώστε να έχετε πραγματικά καθαρό αλεύρι ολικής άλεσης για το σπιτικό ψωμί σας, που θα σας έρθει πολύ φθηνό και προπαντός θα είναι υγιεινό». Είδατε πόσο γρήγορα ο καπιταλισμός προσαρμόζεται στις... δημιουργικές αντιστάσεις; Εσείς (νομίζετε πως) αντιστέκεστε... δημιουργικά κι αυτοί κονομάνε. Εκτός αν γυρίσουμε σε... προκαπιταλιστικές διαδικασίες: μεγάλο πέτρινο γουδί, βαρύ γουδοχέρι και... δώστου και ξαναδώστου μέχρι το σιτάρι να γίνει χοντροκομμένο αλεύρι. ◆ Όταν οι μιντιάρχες αποφάσισαν να γκρεμίσουν τον Παπανδρέου και να βάλουν στη θέση του τον Βενιζέλο, δέχτηκαν ένα γερό χαστούκι από την κοινοτική βάση του ΠΑΣΟΚ. Τώρα, αφού στο μεταξύ απέτυχαν να μετατρέψουν το ΣΥΡΙΖΑ σε μια συμπληρωματική προς το ΠΑΣΟΚ δύναμη, δέχονται το δεύτερο χαστούκι. Φούσκωσαν τεχνητά τους πολιτικά

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ανύπαρκτους Οικολόγους-Πράσινους, προσπάθησαν να μετατρέψουν αυτό το φάσμα σε ελπίδοφόρο, δυναμική και υπολογίσιμη πολιτική δύναμη και το μόνο που κατάφεραν ήταν να τους διασώσουν «στο τσακ», με ένα 3,5%, το οποίο σε εθνικές εκλογές εύκολα πέφτει κάτω από τη βάση. Είναι σημαντική η δύναμη επιρροής που έχουν αυτά τα σκυλιά της κεφαλαιοκρατίας, όμως δεν είναι παντοδύναμα. ◆ Η ΝΔ, αιφνιδιάζοντας το ΠΑΣΟΚ που δεν αντέδρασε καθόλου, έβαλε έναν πήχη «διαχειρίσιμης ήττας» πριν τις ευρωεκλογές. Ήταν το 3%. Είναι η διαφορά με την οποία έχασε ο Σημίτης στις ευρω-

εκλογές του 1999, αλλά στη συνέχεια κέρδισε τον Καραμανλή με 1% στις βουλευτικές του 2000. Τελικά, η διαφορά ξεπέρασε τον πήχη (4,36%) και ο Καραμανλής βρήκε καταφύγιο στην αποχή, που υποτίθεται ότι θα γίνετο ρεύμα υπέρ της ΝΔ. Μπορεί, όμως, να επαναληφθεί το θαύμα του 2000 με τέτοια οικονομική και κοινωνική πολιτική; ◆ Στην αντεπίθεση περνά η Ντόρα ενάντια σε όσους της καταλογίζουν απώλεια σημαντικού εκλογικού ποσοστού από τη διευκόλυνση της διαφυγής στο εξωτερικό του Καραβέλα. Σε συνέντευξή της στον «Κόσμο του Επενδυτή» δεν δί-

στασε να τα χάσει εμμέσως πλην σαφώς στον Δένδια, ο οποίος την είχε αδειάσει μεγαλοπρεπέστατα: «Υπήρξαν διαστάσεις σε αυτή την υπόθεση που είχαν κόστος, και αναφέρονται ευθέως στη σύλληψη της οικογένειας του κατηγορουμένου». Όπως καταλαβαίνετε, μια

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Με ενδιέφερε η συμμετοχή μου, δεν το κρύβω. Δεν με ενδιαφέρει πια. Οι συνθήκες ισοπέδωσης που επικρατούν στο πολιτικό σκηνικό δεν μου επιτρέπουν να υπερασπιστώ τον εαυτό μου από τη συκοφαντία είτε αυτή προέρχεται από αντιπάλους, είτε -δυστυχώς- από "φίλους". Εισήλθα στην πολιτική επιτυχημένος επαγγελματίας και αξιοπρεπής. Αξιοπρεπής αποχωρώ. Θεόδωρος Ρουσόπουλος

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Η ευρωπαϊκή κεντροδεξιά, με βάση τον «γαλλο-γερμανικό άξονα», νίκησε στις ευρωεκλογές γιατί έδειξε σημάδια ικανότητας κείσινανής προσαρμογής... Κατά κάποιο τρόπο «υιοθέτησε» την κλασική σοσιαλδημοκρατική «συνταγή», χωρίς δυστυχώς οι σοσιαλιστές να θέλουν να μπορούν να διατυπώσουν ένα διαφορετικό μοντέλο θεσμού και ανάπτυξης αντίστοιχο της μεγάλης κρίσης. Αφήστε δε που ορισμένοι κεντροδεξιοί, όπως η Μέρκελ και Σαρκοζί, σε πολλές

περιπτώσεις «βγαίνουν από τ'αριστερά» στον Εργατικό Μπράουν και τους σοσιαλιστές Θαπατέρου, Σόκρτες κ.ο.κ. Π. Παναγιώτου (Εθνος) Από το βράδυ της Κυριακής στριφογυρνάει στο μυαλό μου οι στίχοι ενός ωραίου τραγουδιού, που λένε: «Ο,τι δε σε σκοτώνει σε κάνει πιο δυνατό». Με αυτή τη σκέψη πρέπει να στενίσουμε την επόμενη μέρα. Είμαστε εδώ και είμαστε ζωντανοί. Εκτός και αν αποφασίσουμε να αλληλοσκοτωθούμε μεταξύ

μας... Παράλληλα, βεβαίως, δεν πρέπει να σταματήσουμε να βρισκόμαστε στην πρώτη γραμμή των μετώπων. Διότι, όπως έχει πει και ο Δ. Σαββόπουλος, η ζωή κυλάει δίχως να κοιτάζει τη δική μας μελαγχολία.

Αλέξης Τσίπρας Εγώ αμφισβητώ και το δημοψήφισμα και θεωρώ ότι η παρατήρηση Παπαδημούλη ήταν μια πράξη εύνοιας προς την αξίωση μιας συνιστώσας του ΣΥΡΙΖΑ, η οποία χαρακτηρίζεται για τις εξτρεμιστικές της τάσεις, της λεγόμενης ΚΟΕ. Από πού και ως πού, όμως, η ΚΟΕ θα προσδιο-

ρίσει ποιος θα είναι ο δεύτερος ευρωβουλευτής;

Λ. Κύρκος (Ελευθεροτυπία) Πρωτόμω να κρατήσω το συγχαρητήριο τηλεφώνημα του κ. Κύρκου για την εκλογή μου.

Νίκος Χουντής Δεν είναι όλες οι περιπτώσεις ίδιες. Το ξεκαθάρισε ο πρωθυπουργός με σαφήνεια, όταν είπε ότι δεν υπάρχουν βατοπεδινοί και θα κριθούμε όλοι εκ του μηδενός. Αυτοί που ανακινούν το ζήτημα, παίζουν το παιχνίδι του ΠΑΣΟΚ και προσπαθούν να καλύψουν μεγάλες προσωπικές

κόρη Μητσοτάκη δεν παραδίνει εύκολα τα όπλα.

◆ Δηλαδή, αυτό το Athens Pride, με όλα εκείνα τα φτερά και τα πούπουλα, που αναπαράγουν τα κυρίαρχα στερεότυπα, με όλη την κιτσαρία και τα συμπαραμαρτούντα που θυμίζουν πατρινό καρναβάλι στο πιο ξεφτιλέ, είναι μέσο για να διεκδικήσουν οι ομοφυλόφιλοι δικαιώματα που τους αρνείται το αστικό κράτος;

◆ Το 'χουν πάρει χαμπάρι εκεί στα κόμματα, πως έτσι που αναλύουν το εκλογικό αποτέλεσμα εμφανίζονται σαν ιδιοκτήτες των ψήφων και των ψηφοφόρων; Εμείς πάντως το πήραμε.

τους αδυναμίες και ευθύνες για τη φθορά της κυβέρνησης και του κόμματός.

Πέτρος Δούκας Είναι ακραία λαϊκιστής. Και η πολιτική του, ακραία καιροσκοπική. Ο κ. Καρατζαφέρης και το κόμμα του δημαγωγούν ασύστολα. Λένε μόνο τα εύκολα, χαϊδεύουν αυτιά, επενδύουν σε φόβους και στερεότυπα. Προσαρμόζουν τη ρητορική, τις προσωπικές επιθέσεις και τη στρατηγική τους με απίστευτο καιροσκοπισμό. Πυξίδα τους είναι μόνο η ψηφοθηρία.

Ντόρα Μπακογιάννη (ΚΤΕ)

■ Νέο ρεκόρ ακάλυπτων επιταγών

Τα 336 εκατ. ευρώ έφτασαν οι ακάλυπτες επιταγές το Μάη του 2009, σημειώνοντας νέο ρεκόρ. Τον αντίστοιχο μήνα του 2008 οι ακάλυπτες επιταγές ήταν 102 εκατ. ευρώ. Δηλαδή, έχουμε αύξηση κατά 228%. Το πρώτο πεντάμηνο του 2009 οι ακάλυπτες επιταγές έφτασαν στα 1,319 δισ. ευρώ έναντι 424 εκατ. ευρώ το πεντάμηνο του 2008. Αύξηση πενταμήνου κατά 211%.

Η αγορά στενάζει από το βάρος της κρίσης, τα φέσια μήνα με το μήνα μεγαλώνουν και είναι σίγουρο ότι το δεύτερο εξάμηνο του 2009, αφού θα έχει μεσολαβήσει και το καταστροφικό για τον τουρισμό καλοκαίρι, η κατάσταση θα γίνει αβάσταχτη. Όταν στην καπιταλιστική πιάτσα υπάρχει τέτοια κατάσταση, καταλαβαίνετε ποιες είναι οι συνέπειες στους εργαζόμενους.

■ Απελπισμένες προσπάθειες ανάκαμψης

Πώς αλλιώς εκτός από γελοία μπορεί να χαρακτηρίσει και τις την ανακίνηση από την κυβέρνηση θέματος αλλαγής του νόμου περί ευθύνης υπουργών; Παυλόπουλος και Δένδιας, επικαλούμενοι εντολή του Καραμανλή, έστειλαν επιστολή στον πρόεδρο της Βουλής, ζητώντας τη σύγκληση της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής, προκειμένου να προτείνει αλλαγές στη νομοθεσία περί ευθύνης υπουργών. Σε επιδειξη συναινετικής υποκρισίας, μάλιστα, αναφέρουν ότι προτάσεις σαν αυτές που έχουν διατυπώσει ο Αλαβάνος και ο Βενιζέλος μπορούν να αποτελέσουν βάση της συζήτησης. Ο Σιούφας έσπευσε αμέσως να παραδώσει την επιστολή των δύο υπουργών στον πρόεδρο της επιτροπής της Βουλής Απ. Σταύρου, ζητώντας του να τη συγκαλέσει.

Όμως, πρακτικά το μόνο που μπορεί να βγει από την επιτροπή είναι ένα πόρισμα που θα παραπεμφθεί στις ελληνικές καλές (όπως τόσα άλλα στο παρελθόν). Γιατί ο νόμος περί ευθύνης υπουργών μπορεί ν' αλλάξει ουσιαστικά μόνο με συνταγματική μεταρρύθμιση. Και συνταγματική μεταρρύθμιση δεν μπορεί να ξεκινήσει πριν το 2013 (και να ολοκληρωθεί στην επόμενη από εκείνη τη Βουλή). Αρα, ο Καραμανλής προσπαθεί να κερδίσει κάποιες εντυπώσεις, βάζοντας και τους υπολόπιους σε μια συζήτηση που θα τους καθιστά όλους συνυπευθύνους, ως πολιτικό σύστημα. Είναι μια προσπάθεια να ξεχαστεί το γεγονός ότι ήταν αυτός που έκλεισε άρον-άρον τη Βουλή, παραγράφοντας τις ποινικές ευθύνες όλων των εμπλεκόμενων σε μια σειρά σκάνδαλα στελεχών της κυβέρνησής του.

■ Ρουσόπουλος σε ρόλο Κιγκινάτου

Από τη δήλωση που έκανε το βράδυ των ευρωεκλογών ο Καραμανλής έδειξε το στίγμα στο οποίο θα κινηθεί το προσεχές χρονικό διάστημα. Ξεκαθάρισε ότι δεν πρόκειται ν' αλλάξει ούτε στο ελάχιστο την κυβερνητική πολιτική και απέδωσε την ήττα πρώτο στον κρατικό μηχανισμό, τον «μεγάλο ασθενή» που «παραμένει προβληματικός, παρά τα βήματα που έχουν γίνει» και σε «συγκεκριμένες συμπεριφορές» που «έχουν ενοχλήσει, παραβιάζοντας αρχές που έθεσα, από την πρώτη στιγμή που αναλάβαμε την ευθύνη για τη διακυβέρνηση της χώρας». Μιλώντας μια μέρα μετά στο υπουργικό συμβούλιο, υπήρξε σαφέστερος: «Μην ψάχνετε αλλού για τα αίτια της ήττας. Φταίμε όλοι, υπήρξαν συμπεριφορές που πλήγωσαν. Να αποφευχθούν στο εξής επιδείξεις, σπατάλη, κοινωνικές εκδηλώσεις».

Αρα, κάποια στιγμή θα επιχειρήσει ανασχηματισμό, με αλλαγές ενδεχομένως και στο κόμμα, ενώ αυτοί που ενέχονται στις «συμπεριφορές που πλήγωσαν» θα πάρουν τον πόλο από τα ψηφοδέλτια. Το ερώτημα είναι τότε θα επιχειρήσει τις αλλαγές. Το Σεπτέμβριο, επιδιώκοντας να «τραβήξει» την κυβέρνηση όσο περισσότερο γίνεται, ή τώρα, υιοθετώντας τις εισηγήσεις ορισμένων επιτελών του που προτείνουν εκλογές το Σεπτέμβριο, με την καλοκαιρινή ραιτώνη να χρησιμοποιείται ως «καθατήριο» για κάποιες από τις «αμαρτίες» της κυβέρνησης;

Ο Ρουσόπουλος, είτε επειδή το μυρίστηκε (ξέρι καλύτερα από τον καθένα τον Καραμανλή) είτε σε συνεννόηση με τον Καραμανλή, επέλεξε να προστατεύσει τον εαυτό του, να τον περάσει από την κολυμβήθρα του Σιλβάμ που λέγεται ιδιωτική και να περιμένει κάποια στιγμή στο μέλλον να επανέλθει σαν Κιγκινάτος. Το γεγονός ότι δεν παραιτήθηκε από τη βουλευτική του έδρα δείχνει πρώτο ότι θέλει τον παρά (τόσες βίβες έχει να πληρώσει), δεύτερο ότι θέλει την ασυλία και τρίτο ότι θέλει να είναι μέσα στα πράγματα και όχι αποστασιοποιημένος. Η δήλωσή του, που αποπνέει αυτοκρατορικό μεγαλείο (απευθύνεται στον Καραμανλή σε τόνο οικειότητας, ενώ θυμίζει τη συμβολή του στις εκλογικές νίκες του 2004 και του 2007), δηλώνει «παρών» και όχι αποστράτευση.

Συντηρητική μετατόπιση

Κάθε μέρα ακούμε και διαβάζουμε πως μετά τις ευρωεκλογές ο Καρατζαφέρης καθορίζει την ατζέντα. Εκ πρώτης όψεως έτσι φαίνεται να είναι. Ο Καρατζαφέρης έκανε προεκλογική περίοδο εξάπτοντας τα φοβικά και ρατσιστικά ανακλαστικά και μετά τις εκλογές τον ακολουθούν ΝΔ και ΠΑΣΟΚ. Αν δούμε τα πράγματα βαθύτερα, όμως, θα διαπιστώσουμε ότι ο Καρατζαφέρης δεν είναι παρά ένα εργαλείο, ένας μοχλός τον οποίο χρησιμοποιούν μηχανισμοί του συστήματος, όπως τα ΜΜΕ. Αυτοί έφτιαξαν εν πολλοίς τον Καρατζαφέρη. Αρχικά για να μπορέσουν να ελέγξουν καλύτερα τον Καραμανλή και στη συνέχεια για να σπρώξουν σε συντηρητική αναδίπλωση ολόκληρο το πολιτικό σκηνικό.

Καθοριστικό σημείο, σημείο καμπής ήταν ο Δεκέμβριος. Τότε που το πολιτικό σύστημα πέρασε ένα σοκ, καθώς για μερικές μέρες παρακολουθούσε τη νεολογιστική εξέγερση η οποία έτενε να πάρει ανεξέλεγκτες διαστάσεις. Εκτοτε, ο Καρατζαφέρης και οι άλλοι άνθρωποι του ΛΑΟΣ κάθισαν πρώτο τραπέζι πίστα. Δεν υπήρχε εκπομπή που να μην είναι καλεσμένοι και να μην προστατεύονται ώστε να εκτοξεύουν τα γεμάτα μίσος κηρύγματά τους.

Το σύστημα αναζήτησε καταφύγιο στους νοικοκυραίους και το νοικοκυρικό και ο Καρατζαφέρης χρησιμοποιήθηκε για να ρυμουλκηθούν και οι υπόλοιποι προς τα εκεί.

Λογικό και αναμενόμενο ήταν, ο Καρατζαφέρης να χρησιμοποιηθεί και μετεκλογικά για τον ίδιο λόγο. Ο ίδιος και τα πρωτοπαλικάρα του καλούνται σε κάθε εκπομπή, ειδικά σ' αυτές που έχουν για θέμα τους τους μετανάστες, οι οποίες είναι πλέον συνεχείς, ενώ Πασόκοι και Νεοδημοκράτες προσπαθούν να ακολουθήσουν. Ειδικά για την κυβερνητική παράταξη, ο Καρατζαφέρης έχει γίνει πλέον κακό στυρί, καθώς ξέρι τα «χούγια» των στελεχών της, ξέρι τα προπαγανδιστικά κόλπα και λειτουργεί συνεχώς σαν προβοκάτορας, προσπαθώντας να μείνει στο παιχνίδι και να χαράξει μια στρατηγική επιστροφής του στη ΝΔ, όπου φιλοδοξεί να παίξει ακόμα και ρόλο δελφίνου!

Είδε κι έπαθε ο μηχανισμός της Ρηγίλλης να συμμαζεύει μερικούς βουλευτές που την επαύριο κιάλας των ευρωεκλογών γυρνούσαν στα ραδιοκάναλα και ζητούσαν συνένωση ΝΔ-ΛΑΟΣ, υιοθετώντας πλήρως τη λογική της «πολυκατοικίας», που είχε λανσάρι ο Καρατζαφέρης.

Και μόλις τους μάζεψε, ξεπετάχτηκε ο Μανώλης. Ο ίδιος ο Μανώλης, βέβαια, είναι μια γραφική περίπτωση, που τρεις φορές μέχρι τώρα έχει δηλώσει ότι παραιτείται (γι' αυτό και είναι αμφίβολο αν θα το κάνει και το Σεπτέμβριο), όμως η κατάσταση είναι τέτοια που αναγκαστικά οι ταρζανιές του πρώην εργατοπατέρα γίνονται πολιτικό πρόβλημα για την κυβέρνηση. Ο φόβος του Μαξίμου για διαρροές προς τον Καρατζαφέρη, βουλευτών που θα θελήσουν να σώσουν τις έδρες τους, είναι τόσο μεγάλος που όταν ο Καρατζαφέρης έκανε το γνωστό προκλητήριο του, ο Αντώνιος το μεν μεσημέρι στο press room δήλωσε ότι δεν απαντά σε αρχηγούς άλλων κομμάτων, το δε βράδυ διατάχτηκε να κάνει συμπληρωματική δήλωση, για να καταγγείλει τον Καρατζαφέρη ότι καλεί βουλευτές «να ανατρέψουν την εκλεγμένη κυβέρνηση της χώρας».

Μόνο η Μπακογιάννη φαίνεται να έχει σταθερή αντικαρατζαφερική ρότα, προτείνοντας το εξής απλό: να κάνουμε έγκαιρα εμείς αυτά που προτείνει ο Καρατζαφέρης. «Χρειάζεται να αναπροσαρμόσουμε την ατζέντα μας, ώστε να μην αφήνουμε κενά που σπεύδουν να καλύψουν άλλοι», είπε στον «Κό-

ζοντα του Επενδυτή», διανθίζοντας το λόγο της με αναφορά στο γαλλικό παράδειγμα: «Η μεγάλη γαλλική Κεντροδεξιά ποτέ δεν συνεργάστηκε με τον Λεπέν και, παρά τις δυσκολίες του παρελθόντος, έχει κερδίσει τρεις συνεχόμενες εκλογές». Όμως, για την κυβέρνηση Καραμανλή έχει έρθει η ώρα να χάσει και είναι λογικό να πικνώνουν οι φωνές απελπισίας, που ζητούν ένωση με τον Καρατζαφέρη.

Το παιχνίδι ΝΔ-ΛΑΟΣ, που θα έχει σίγουρα κερδισμένους και χαμένους, αφορά μόνο την παραπολιτική. Την πολιτική ενδιαφέρει η μετατόπιση προς τα δεξιά ολόκληρου του πολιτικού σκηνικού. Ξενοφοβία, ρατσισμός, ανασφάλεια είναι το τρίπτυχο που κυριαρχεί και οδηγεί σε ένα αστυνομικό κράτος. Σε μια περίοδο που χτυπιούνται και τα τελευταία εργατικά δικαιώματα, σε μια περίοδο σκληρής λιτότητας, σε μια περίοδο που πάγωσαν μισθοί και συντάξεις, προσλαμβάνονται κατά χιλιάδες νέοι μπάτσοι και ακροβόλιζονται παντού, με στόχο να καλλιεργήσουν το φόβο και να δράσουν άμεσα κατασταλτικά ενάντια σε κάθε αγωνιστικό σκίρτημα. Ας το συνειδητοποιήσουμε όσο είναι ακόμα νωρίς κι ας αντιδράσουμε σ' αυτό.

Διαγωνισμός υπευθυνότητας έναντι του κεφάλαιου

Στη γραμμή του προεκλογικού συστήματος της ΝΔ περί υπευθυνότητας και ανευθυνότητας προσπαθεί να συνεχίσει και μετά την εκλογική ήττα ο Καραμανλής, όμως εξίσου υπεύθυνο έναντι των συμφερόντων του κεφάλαιου εμφανίζεται και το ΠΑΣΟΚ, με αποτέλεσμα να γίνεται ένας διαγωνισμός ανάμεσα στα δυο κόμματα. Ένας πόλεμος που προς το παρόν κερδίζει το ΠΑΣΟΚ, αφού όντας στην αντιπολίτευση θεωρείται πιο άφθαρτο σε σχέση με την κυβέρνηση, η οποία πρέπει να κάνει τη βρόμικη δουλειά και να φύγει.

Πώς μπορεί να θεωρηθεί ανεύθυνο το ΠΑΣΟΚ, όταν δεν έχει κάνει ούτε μια έκκληση για εργατικές και λαϊκές κινητοποιήσεις, όταν οι μηχανισμοί του όπως η ΓΣΕΕ φροντίζουν την εργασιακή και κοινωνική ειρήνη ως κόρη οφθαλμού; Δεν υπάρχει μεγαλύτερη υπηρεσία προς το σύστημα απ' αυτή. Από την άλλη, ουδείς μπορεί να απαιτήσει από ένα κόμμα που βρίσκεται στην αντιπολίτευση να μη λείει και... καμιά μαλακία για να περνάει η ώρα. Πρέπει να τάξει και κάτι στο λαό, ιδιαίτερα όταν διεκδικεί ένα κρίσιμο ποσοστό που θα του δώσει την αυτοδυναμία. Παρά ταύτα, το ΠΑΣΟΚ προσέχει να μην ανοίγει κανένα επί της

ουσίας μέτωπο με την πολιτική που ασκεί η κυβέρνηση. Επιμένει στις γενικόλογες κατηγορίες περί ανικανότητας, έλλειψης σχεδίου, αδυναμίας του πρωθυπουργού και τα παρόμοια.

Όταν το ΠΑΣΟΚ καλείται να απαντήσει συγκεκριμένα σε ζητήματα πολιτικής, επιλέγει τη δραπέτευση ή αφήνει να εννοηθεί πως το πρόβλημα δεν είναι η πολιτική, αλλά ποιος την εφαρμόζει. Ρωτήθηκε, για παράδειγμα, ο εκπρόσωπος Τύπου Γ. Παπακωνσταντίνου, την περασμένη Τρίτη, για τις πρόσφατες δηλώσεις Αλμουνία, που ζήτησε τη λήψη σκληρών μέτρων για τη μείωση του ελλείμματος στην Ελλάδα. Ακού κατανόησε τη μισή απάντησή του σε μπηχτές προς τον Αλμουνία, που πέντε χρόνια τώρα προσφέρει πολιτική κάλυψη στην ανίκανη κυβέρνηση της ΝΔ (!) πέρασε στο ζουμί: «Εμείς δεν συμφωνούμε απαραίτητα με τις όποιες συστάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, αλλά τις λαμβάνουμε πολύ σοβαρά υπόψη μας. Εμείς ως κυβέρνηση, λαού θέλοντας βεβαίως, μετά τις επόμενες εκλογές, θα προσεέλθουμε σε μία διαπραγμάτευση με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, με ένα συγκεκριμένο σχέδιο ανάταξης της ελληνικής οικονομίας, με έναν ορί-

ζοντα **μειοπρόθεσμο**, ο οποίος θα έχει και το δημοσιονομικό, αλλά βεβαίως και το αναπτυξιακό σκελος». Εκείνο που θα επιδιώξουν είναι μια μικρή επιμήκυνση του χρόνου μείωσης του ελλείμματος στο 3%. Πόσο; Η Α. Διαμαντοπούλου, σε συνέντευξή της στο «Βήμα» αναφέρθηκε σε «ένα νέο **τετραετές** σταθεροποιητικό πρόγραμμα για την οικονομία, με στόχο **ελλείμμα κάτω από 3% έως το 2012**». Προφανώς αυτό ήταν το αίτημα που υπέβαλε και ο Παπακωνσταντίνου στον... σύντροφο Αλμουνία (μην ξεχνάμε ότι ο επίτροπος είναι σοσιαλιστής), κατά τη συνάντησή τους στις Βρυξέλλες.

Στην ίδια συνέντευξή της η Διαμαντοπούλου δήλωσε, επίσης, ότι η δέσμευση Παπακωνσταντίνου για 5% για την Παιδεία διαμορφώθηκε «με μέσο όρο **ανάπτυξης τετραετίας στο 4,5%**», όμως «η συνεχώς **επιδεινούμενη οικονομική κατάσταση της χώρας μπορεί να μην αλλάξει προτεραιότητες, αλλά **επιτρέπει το επίπεδο των δεσμεύσεων ποσοτικά και χρονικά****». Ετσι λένε στη σύγχρονη πολιτικο-τεχνοκρατική γλώσσα το «παραλάβαμε καμένη γη». Ο Παπακωνσταντίνου, όταν ρωτήθηκε, απάντησε ότι «**ισχύει απολύτως η δέσμευση**», όμως έχουμε πείρα για να κρίνουμε.

Βαλς με τον Μπίμπι

Του Γκίλαντ Ατζμον

Ενα παλιό ισραηλινό ανέκδοτο λέει: Δεξιός έπκοικος: Το επόμενο καλοκαίρι θα διώξουμε όλους τους Παλαιστίνιους που είναι ακόμα στη γη μας.

Αριστερός Ισραηλινός: Εμείς συμφωνούμε, αρκεί να χρησιμοποιήσετε κλιματιζόμενα λεωφορεία.

Η ομιλία του Νετανιάχου σήμερα μας έδειξε ξανά ότι ο εβραϊκός εθνικός πολιτικός πλουραλισμός είναι μύθος. Στην πραγματικότητα δεν υπάρχει κάτι τέτοιο. Μόλις η σιωνιστική πολιτική σούπα είναι έτοιμη για σερβίρισμα, εξαφανίζονται όλες οι διαφορές μεταξύ του Μπέντζαμιν Νετανιάχου και της αποκαλούμενης ισραηλινής αριστεράς.

Όλοι λένε να σε ένα παλαιστινιακό κράτος και όχι στο Δικαίωμα της Επιστροφής, γιατί αυτό που πραγματικά θέλουν είναι ένα κράτος μόνο για Εβραίους. Πριν μερικούς μήνες αναρωτιόμασταν πού είναι η ισραηλινή αριστερά, λες και είχε υπάρξει ποτέ τέτοιο πράγμα. Τώρα πια αναρωτιόμαστε πού είναι η δεξιά.

Στην πραγματικότητα, στο Ισραήλ το μόνο που υπάρχει είναι ρατσιστές ακροδεξιοί. Άνθρωποι που πιστεύουν στο παράξενο εβραϊκό δικαίωμα να γιορτάζουν τις εθνικές φιλοδοξίες τους με έξοδα άλλων. Όλοι πιστεύουν στην εβραϊκή απομόνωση και διαχωρισμό. Το μόνο που θέλουν είναι ένα στεγασμένο εβραϊκό γκέτο στην ιστορική Παλαιστίνη. Θέλουν να κλειστούν πίσω από ψηλά τείχη. Για την ακρίβεια, δεν τους νοιάζει αν υπάρχει ένα παλαιστινιακό κράτος πίσω απ' αυτά τα τείχη εφόσον δεν θα το βλέπουν, δεν θα το μυρίζουν, δεν θα το ακούν. Δεν τους νοιάζει η ύπαρξη ενός παλαιστινιακού κράτους, εφόσον δεν του ανήκει ο ουρανός του και μπορούν να του αρπάξουν όλο το νερό του. Περιέργως, όλοι καταφέρνουν να ξεχνούν ότι σ' αυτή την ιστορία δεν είναι μόνοι τους αλλά υπάρχουν και οι Παλαιστίνιοι. Με κάποιο τρόπο ξεχνάνε ότι οι Παλαιστίνιοι είναι οι μόνοι αρμόδιοι να αποφασίσουν αν συμφωνούν με την ύπαρξη ενός εβραϊκού κράτους στη γη τους, στις πόλεις τους, στα χωριά τους, στα χωράφια τους, στους ελαιώνες τους, γύρω από τα ποτάμια τους και κοντά στις ακτές τους.

Ειλικρινά, δεν πιστεύω ότι κάτι τέτοιο πρόκειται ποτέ να συμβεί. Εδώ και πολύ καιρό το εβραϊκό κράτος έχει περάσει το σημείο χωρίς επιστροφή, η διάλυσή του είναι δεδομένη. Ούτε ο Μπαράκ Ομπάμα θα είναι ικανός να το σώσει.

Και εγένετο... εβραϊκό κράτος!

Ξέρετε ποιο είναι το βασικό πρόβλημα που τροφοδοτεί την ισραηλινοπαλαιστινιακή διένεξη; Το είτε ο νεοεκλεγείς ισραηλινός πρωθυπουργός Βενιαμίν Νετανιάχου στο πανεπιστήμιο του Bar-Ilan την περασμένη Κυριακή. Είναι «η άρνηση να αναγνωριστεί το δικαίωμα του εβραϊκού λαού στο δικό του κράτος μέσα στην πατρογονική του γη»!

Ετσι ακριβώς, καλά διαβάσατε! Δεν είναι οι Παλαιστίνιοι που επί έξι δεκαετίες αγωνίζονται για εθνική ανεξαρτησία. Είναι οι Εβραίοι που τους αρνούνται το δικαίωμα (!) να έχουν ένα από τα πιο στρατιωτικοποιημένα, ρατσιστικά και επιθετικά κράτη του πλανήτη! Ποιος τους το αρνείται αυτό; Μα φυσικά οι Παλαιστίνιοι!

Όμως αυτό ήταν το λιγότερο προκλητικό από αυτά που ειπώθηκαν από τα χείλη του ισραηλινού πρωθυπουργού. Πιο προκλητικός ήταν ο ίδιος ο πυρήνας της ομιλίας του. Το Ισραήλ ανάγεται σε «εθνική πατρική γη του εβραϊκού λαού». Γι' αυτό το λόγο ο Νετανιάχου ξεκαθάρισε ότι το παλαιστινιακό προσφυγικό πρόβλημα θα πρέπει να «λυθεί» έξω από τα σύνορα του ισραηλινού κράτους, εφόσον η εγκατάσταση των παλαιστίνιων

προσφύγων στις εστίες τους «αντιφάσκει με την ύπαρξη του κράτους του Ισραήλ σαν κράτους του εβραϊκού λαού».

Τι θα γίνει, όμως, με τους Παλαιστίνιους που ήδη ζουν μέσα σ' αυτό το κράτος; Εδώ ο Νετανιάχου λέει τα εξής «ακατανόητα»: «Δεν θέλουμε να τους εξουσιάζουμε. Δεν θέλουμε να καθορίζουμε τις ζωές τους. Δεν θέλουμε να επιβάλλουμε τη σημαία και την κουλτούρα μας σ' αυτούς». Κι εκεί που πιστεύεται ότι τους αποδέχεται, έρχεται αμέσως η... κεραμίδα: «Στο δικό μου όραμα για την ειρήνη υπάρχουν δύο ελεύθεροι λαοί που ζουν πλάι-πλάι σ' αυτή τη μικρή γη, με καλές σχέσεις γειτονίας και αμοιβαίο

σεβασμό, ο καθένας με τη δική του σημαία, ύμνο και κυβέρνηση, χωρίς κανένας να απειλεί την ύπαρξη και την ασφάλεια του γείτονά του!». Δηλαδή, εφόσον το Ισραήλ «δεν θέλει να εξουσιάζει» τους Παλαιστίνιους που ζουν στην «πατρική του γη» (αυτό κι αν είναι αντιστροφή της πραγματικότητας!), να πάνε να ζήσουν στο δικό τους κράτος με τη δικιά τους σημαία και τη δικιά τους κυβέρνηση!

Αυτό προκύπτει αβίαστα από το λόγο του Νετανιάχου και γίνεται πράξη αυτή τη στιγμή στην Ανατολική Ιερουσαλήμ, τις περιοχές που περνάει το τείχος της ντροπής και τη Δυτική Οχθη. Σύμφωνα με το βρετανικό φι-

λανθρωπικό ίδρυμα «Σώστε τα παιδιά», 300.000 Παλαιστίνιοι βρίσκονται αντιμέτωποι με ενδεχόμενη κατεδάφιση των σπιτιών τους. Από το 2000, κάθε μέρα κατεδαφίζονται πάνω από δυο παλαιστινιακά σπίτια. Γι' αυτή την «ειρηνική συνύπαρξη» κόπτεται ο Νετανιάχου;

Όσο για το «παλαιστινιακό κράτος», που δεν δίστασε να το «αποδεχτεί» ο ισραηλινός πρωθυπουργός (όπως ακριβώς είχαν κάνει και οι προκάτοχοί του, ακόμα και ο αρχισφαγέας Σαρόν), αυτό θα είναι μια... παγκόσμια πρωτοτυπία: «Κάθε περιοχή σε παλαιστινιακά χέρια θα πρέπει να είναι αποστρατιωτικοποιημένη, με μονάδες ασφαλείας και μόνο. Χωρίς αυτή την προϋπόθεση, υπάρχει πραγματικός κίνδυνος ότι θα δημιουργηθεί ένα ένοπλο παλαιστινιακό κράτος που θα γίνει μια τρομοκρατική βάση ενάντια στο Ισραήλ, όπως έγινε στη Γάζα... Οχι στρατός, όχι έλεγχος του εναέριου χώρου. Πραγματικά αποτελεσματικά μέτρα για την παρεμπόδιση εισαγωγής όπλων, όχι όπως συμβαίνει τώρα στη Γάζα. Οι Παλαιστίνιοι δεν θα πρέπει να κάνουν στρατιωτικές συμφωνίες». Ο Νετανιάχου φοβάται τα όπλα σε παλαιστινιακά χέρια, ακόμα και υπό μια αμερικανόδουλη κυβέρνηση όπως αυτή του Αμπάς. Θέλει ελαφρύ οπλισμό μόνο για τις μονάδες ασφαλείας, προκειμένου να καταστρέψουν την Αντίσταση. Διαφορετικά, «χωρίς αυτό, αργά ή γρήγορα θα έχουμε ένα ακόμα Χαμαστάν!» Δηλαδή, δεν είναι μόνο η Γάζα αλλά και η Δυτική Οχθη που «κινδυνεύει» να πέσει στα χέρια των «τρομοκρατών»!

Ισως ο Νετανιάχου να έχει δίκιο. Με τέτοια στάση που έχει κρατήσει ο Αμπάς (που έφτασε ακόμα και να κατηγορεί τη Χαμάς για την τελευταία σιωνιστική επίθεση στη Γάζα), ο οποίος έχει αρχίσει να αμφισβητείται ακόμα και στο εσωτερικό της Φατχ, δε μπορεί να κρατήσει για πολλά χρόνια η αμερικανόδουλη κυβέρνησή του.

Ο Νετανιάχου τα είτε έξω από τα δόντια, αν και χρησιμοποιήσει πολλές φορές τη λέξη «ειρήνη» για εννόητους λόγους (το ίδιο είχε κάνει και ο προκάτοχός του Αριέλ Σαρόν στο παρελθόν). Απέκλεισε την επιστροφή των προσφύγων, άφησε να εννοηθεί τι θα κάνει με τους Παλαιστίνιους του Ισραήλ και ξεκαθάρισε ότι το εβραϊκό κράτος θα έχει μία και αδιαίρετη πρωτεύουσα, την Ιερουσαλήμ, και δήλωσε ότι δεν έχει

Συστηματική κακοποίηση των κρατουμένων παλαιστίνιων παιδιών

Στις 11 Ιουνίου δόθηκε στη δημοσιότητα μια έκθεση της ανθρωπιστικής οργάνωσης «Defence for Children International», με τίτλο «Παλαιστίνια παιδιά υπό κράτηση: Η συστηματική και θεσμοποιημένη κακοποίηση και ο βασανισμός των παλαιστίνιων παιδιών από τις ισραηλινές αρχές», η οποία τεκμηριώνει την εκτεταμένη κακοποίηση και τα βασανιστήρια των παλαιστίνιων παιδιών στα χέρια του ισραηλινού στρατού και της αστυνομίας.

Η έκθεση περιλαμβάνει τις μαρτυρίες 33 παιδιών, ένα από τα οποία είναι μόλις 10 ετών, που περιγράφουν την κακοποίηση που υπέστησαν από ισραηλινούς στρατιώτες από τη στιγμή της σύλληψής τους μέχρι τη συχνά βίαιη ανάκρισή τους.

Τα περισσότερα απ' αυτά τα παιδιά συνελήφθησαν κοντά στο τείχος και στους παράνομους ισραηλινούς οικισμούς στη Δυτική Οχθη. Και υπάρχουν αποδείξεις ότι πολλά απ' αυτά κρατήθηκαν δεμένα για πολλές ώρες, κλωστήθηκαν, χτυπήθηκαν και απειλήθηκαν ακόμη και με θάνατο μέχρι να τους αποσπάσουν ομολογίες, μερικές από τις οποίες είναι γραμμένες στα εβραϊκά, γλώσσα που δεν καταλαβαίνουν και δεν μιλούν.

Ενδεικτικά, το δεκάχρονο αγόρι, στην κατάθεσή του, μεταξύ άλλων,

αναφέρει: «Ενας στρατιώτης έστρεψε το όπλο του πάνω μου. Η κάννη του όπλου ήταν σε απόσταση λίγων εκατοστών από το πρόσωπό μου. Εγώ τρομοκρατήθηκα τόσο πολύ που άρχισα να τρέμω. Αυτός με κορόιδεψε και είπε: τρέμεις; Πεζ μου πού είναι το πιστόλι, πριν σε πυροβολήσω».

Η έκθεση αναφέρει επίσης ότι οι ομολογίες που αποσπώνται με βασανιστήρια και κακοποιήσεις χρησιμοποιούνται πολύ συχνά ως απόδειξη στα ισραηλινά στρατιωτικά δικαστήρια, τα οποία καταδικάζουν 700 περίπου παλαιστίνια παιδιά κάθε χρόνο. Η πιο συνηθισμένη κατηγορία εναντίον τους είναι ότι πέταξαν πέτρες. Τα παιδιά αυτά, στη συντριπτική πλειοψηφία, φυλακίζονται μέσα στο Ισραήλ, κατά παράβαση της 4ης Συνθήκης της Γενεύης, όπου επιτρέπεται να δεχτούν ελάχιστες επισκέψεις από τις οικογένειές τους και τους παρέχεται ελάχιστη ή καθόλου εκπαίδευση.

Και φυσικά οι φυσικοί και ηθικοί αουτουργοί της εκτεταμένης και συστηματικής κακοποίησης των κρατούμενων παιδιών χαιρούν ασυλίας, αφού δεν πραγματοποιήθηκε ποτέ καμιά έρευνα για καμιά από τις 600 καταγγελίες που έχουν γίνει εναντίον της Ισραηλινής Υπηρεσίας Ασφαλείας.

Η απεργία πείνας του Αχμαντ Σααντάτ

Στις 14 Ιουνίου ο Αχμαντ Σααντάτ, Γενικός Γραμματέας του Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης, σταμάτησε την απεργία πείνας που είχε ξεκινήσει πριν από 9 μέρες, διαμαρτυρόμενος για τις φοβερές συνθήκες κράτησης και την πολιτική της απομόνωσης που ακολουθούν οι ισραηλινές αρχές εναντίον των παλαιστίνιων κρατουμένων. Ο ίδιος είχε τεθεί από το Μάρτιο σε πλήρη απομόνωση, η οποία πρόσφατα παρατάθηκε.

Ο Αχμαντ Σααντάτ συνελήφθη το 2001 κατηγορούμενος από την ισραηλινή κυβέρνηση για την εκτέλεση του ακροδεξιού ισραηλινού υπουργού Τουρισμού Ρεχάβμ Ζεεβί. Κλείστηκε σε φυλακή της Παλαιστινιακής Αρχής στην Ιεριχώ και τέθηκε υπό αμερικανοβρετανική φρουρηση. Στις 14 Μαρτίου του 2006, ο ισραηλινός στρατός πολίωρκεσε τη φυλακή και απήγαγε το Σααντάτ με 5 άλλους κρατούμενους. Στις 25 Δεκεμβρίου του 2008, ύστερα από αλληπάλληλες ανααιτιολογητες αναβολές της δίκης του, καταδικάστηκε από στρατιωτικό δικαστήριο σε 30 χρόνια φυλακή και στις 18 Μαρτίου του 2009 μεταφέρθηκε σε κελί απομόνωσης στη φυλακή Asqelan.

Επειδή δεν υπήρχαν ενοχοποιητικά στοιχεία σε βάρος τους για τη δολοφονία του ισραηλινού υπουργού Τουρισμού, οι

ισραηλινές αρχές του φόρτωσαν ένα σωρό άλλες καθαρά πολιτικές κατηγορίες, όπως συμμετοχή σε παράνομη οργάνωση, υποκίνηση σε δράση εναντίον του Ισραήλ για μια ομιλία του στην οποία κατηγορήσε τον ισραηλινό στρατό για τη δολοφονία του προηγούμενου Γενικού Γραμματέα του Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης κ.ά. Πρόκειται για τη μεγαλύτερη ποινή που επιβλήθηκε ποτέ για τέτοιες κατηγορίες στην ιστορία της κατεχόμενης Παλαιστίνης.

Στις ισραηλινές φυλακές βρίσκονται αυτή τη στιγμή 11.000 παλαιστίνιοι κρατούμενοι, μεταξύ των οποίων γυναίκες, παιδιά και 41 βουλευτές του παλαιστινιακού κοινοβουλίου. Οι άνθρωποι αυτοί, εκτός από τις άσχημες συνθήκες διαβίωσης, της σκόπμισης στέρησης της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και της απαγόρευσης των επισκέψεων από τις οικογένειές τους, υποβάλλονται συχνά σε πολυήμερη απομόνωση, ιδιαίτερα τα ηγετικά στελέχη της Παλαιστινιακής Αντίστασης, και σε συνεχείς μετακινήσεις από φυλακή σε φυλακή, με στόχο να μειωθεί η δύναμή τους, να σπάσει το ηθικό και η αποφασιστικότητα τους και να αποδυναμωθεί η μεταξύ τους αλληλεγγύη. Οι επιθέσεις στα δικαιώματα των παλαιστίνιων φυλακισμένων, που κατακλήθηκαν με μακρόχροτους αγώνες, κλιμακώθηκαν μετά τον πόλεμο των Σιωνιστών στη Γάζα.

■ Ιράν

Ενδοκαθεστωτική κρίση και λαϊκή δυσαρέσκεια

Δεν έχει σημασία να ψάχνει κανείς πόσο εκτεταμένη ήταν η νοθεία που καταγγέλλει η ιρανική αντιπολίτευση στις προεδρικές εκλογές της προηγούμενης Παρασκευής στο Ιράν, στις οποίες η εκλογική επιτροπή κατόρθωσε να συγκεντρώσει τα αποτελέσματα του 81% των 39 εκατομμυρίων ψηφοφόρων μέσα σε... τρεις ώρες, πραγματοποιώντας ένα... θεϊκό κατορθώμα, όπως σημειώνουν οι «Τάιμς της Ασίας» (16/6/09). Αυτό δεν έχει και μεγάλη σημασία, γιατί και οι δύο υποψήφιοι ελάχιστα διαφέρουν μεταξύ τους ως προς την πολιτική που θα ακολουθήσουν.

Ο Μουσαβί δεν είναι νέος στην πολιτική ζωή της χώρας. Διετέλεσε πρωθυπουργός του Ιράν από το 1981 μέχρι το 1989, δηλαδή καθ' όλη την περίοδο του ιρανο-ιρακινού πολέμου. Είναι επομένως «παλιά καρβάνα», γι' αυτό και τόσο οι Σιωνιστές όσο και οι Αμερικάνοι αναγνώρισαν ότι δεν υπάρχει και μεγάλη διαφορά μεταξύ των δύο υποψηφίων. Ο φασίστας υπουργός Εξωτερικών του Ισραήλ, Λίμπερμαν, δήλωσε ότι «το πρόβλημα που θέτει το Ιράν στην διεθνή κοινότητα δεν είναι προσωπικής φύσης» (Χααρέτζ 13/6/09), ενώ ο Ομπάμα συμπλήρωσε ότι «είτε με τον ένα τρόπο είτε με τον άλλο θα πρέπει να διαπραγματευτούμε με το ιρανικό καθεστώς που ιστορικά είναι εχθρικό προς τις ΗΠΑ» (Ρόιτερς 17/6/09).

Πάντως, η διαφορά των ψήφων μεταξύ των δύο υποψηφίων ήταν τεράστια (πάνω από 11 εκατομμύρια ψήφοι), πράγμα που σημαίνει ότι όση νοθεία κι αν έγινε, δύσκολα θα μπορούσε να ανατραπεί το αποτέλεσμα αν επαναλαμβάνονταν οι εκλογές με «δίκαιο τρόπο». Η νίκη του «συντηρητικού» Αχμαντιντζάντ με 62.6% (ποσοστό ελάχιστα παραπάνω από αυτό που είχε πάρει όταν εκλέχθηκε για πρώτη φορά στις εκλογές του 2005) έναντι του «μεταρρυθμιστή» Μουσαβί (ο οποίος συγκέντρωσε μόλις 33.8%, δηλαδή ποσοστό κατά δύο μονάδες χαμηλότερο από αυτό του Ραφσα-

τζάνι, που ήταν ο αντίπαλος του Αχμαντιντζάντ στις προηγούμενες εκλογές) είναι ξεκάθαρη και δεν πρόκειται να ανατραπεί με τίποτα.

Ο Αχμαντιντζάντ δεν κέρδισε κυρίως στις καθυστερημένες αγροτικές περιοχές. Όπως προκύπτει από τα αναλυτικά αποτελέσματα που δημοσίευσε το ιρανικό υπουργείο Εσωτερικών (τα οποία βρήκαμε στο διαδίκτυο), ο Αχμαντιντζάντ επικράτησε κατά κόρον στις αστικές περιοχές. Και στις τρεις επαρχίες που σημείωσε διαφορά άνω του 1 εκατομμυρίου ψήφων από τον Μουσαβί (Fars, Isfahan και Khorasan-Razani) ο αστικός πληθυσμός ξεπερνά το 60%, ενώ στην Τεχεράνη (όπου το 91% του πληθυσμού είναι αστικός) ο Αχμαντιντζάντ ξεπέρασε τον Μουσαβί κατά 400 χιλιάδες ψήφους (πάντα σύμφωνα με τα επίσημα αποτελέσματα).

Αυτό όμως δε σημαίνει ότι το καθεστώς Αχμαντιντζάντ δεν αντιμετωπίζει προβλήματα. Οι τεράστιες αντικυβερνητικές διαδηλώσεις, με τους τουλάχιστον 7 (κατ' άλλους 12) νεκρούς, δεν οφείλονται φυσικά σε... αμερικάνικη προβοκάτσια, αλλά αποκάλυπτουν έντονη λαϊκή δυσαρέσκεια. Μην ξεχνάτε ότι ο Αχμαντιντζάντ σάρωσε στις εκλογές του 2005 με την υπόσχεση ότι θα καταπολεμήσει τη φτώχεια και την ανεργία. Η ανεργία

μεϊώθηκε το 2007 (από το 14-15% στο 10.3%, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία), για να πάρει ξανά την ανηφόρα (12.5% ανακοίνωσε το υπουργείο Εργασίας τον Απρίλη), ενώ από τα τέλη του περασμένου χρόνου ο υπουργός Εργασίας έχει προειδοποιήσει ότι η ανεργία μπορεί να εκτιναχθεί τα επόμενα χρόνια (σύμφωνα με το κρατικό επιχορηγούμενο ιρανικό πρακτορείο PRESS TV, 28/11/08). Επομένως, ο στόχος του 8.4%, που έθετε το υπουργείο Εργασίας τον Ιούλη 2006 για το τέλος του 2010, μάλλον πάει περίπατο (μεσοσύσης μάλιστα της οικονομικής κρίσης).

Την ίδια στιγμή ένας στους τρεις Ιρανούς ζει σε επίπεδα απόλυτης φτώχειας. Σύμφωνα με το πρακτορείο PRESS TV (6/6/09), το ποσοστό των Ιρανών που ζουν κάτω από τα επίπεδα της απόλυτης φτώχειας κυμαίνεται μεταξύ 29% και 33%, ενώ ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού βρίσκεται κοντά στο όριο φτώχειας. Παρά τα τεράστια κέρδη που απέκτησε το ιρανικό κράτος από τη ραγδαία αύξηση των τιμών του πετρελαίου τα τελευταία χρόνια, η φτώχεια δεν καταπολεμήθηκε. Αντίθετα, αυτό που γνώρισε μεγάλη άνθηση ήταν το εμπόριο όπλων, ιδιαίτερα με τη Ρωσία. Από την άλλη, οι ιδιωτικοποιήσεις «αν και εξέ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 12

Με τις πλάτες της Κίνας

Στις 12 Ιουνίου, το Συμβούλιο Ασφάλειας του ΟΗΕ αποφάσισε την επέκταση των κυρώσεων σε βάρος της Βόρειας Κορέας, ως απάντηση στη δεύτερη πυρηνική δοκιμή που πραγματοποίησε στις 25 του Μάη. Η απόφαση αυτή καλεί το βορειοκορεάτικο καθεστώς να μην πραγματοποιήσει καμιά άλλη πυρηνική δοκιμή ή εκτόξευση βалиστικών πυραύλων, να συμμορφωθεί πλήρως με τις προηγούμενες αποφάσεις που απαιτούσαν το ίδιο μετά την πρώτη πυρηνική δοκιμή τον Οκτώβριο του 2006 και να «εγκαταλείψει όλα τα πυρηνικά όπλα και τα υπάρχοντα πυρηνικά προγράμματα με πλήρη, επαληθεύσιμο και αμετάκλητο τρόπο».

Ωστόσο, παρά τις σκληρές δηλώσεις και τους πρωτοσελίδους τίτλους των πρώτων ημερών από την πλευρά κυρίως της Ουάσινγκτον, και η απόφαση αυτή αναμένεται να έχει την τύχη των προηγούμενων, δηλαδή μικρές επιπτώσεις στη Βόρεια Κορέα. Οχι μόνο γιατί η ίδια η απόφαση αφήνει παράθυρα, αλλά και γιατί η Ρωσία και κυρίως η Κίνα είναι απρόθυμες να την εφαρμόσουν.

Η επέκταση των κυρώσεων, σε σχέση με όλες τις προηγούμενες αποφάσεις του ΟΗΕ συνίσταται ουσιαστικά σε δύο σημεία. Το πρώτο δίνει το δικαίωμα σε όλα τα κράτη να ελέγχουν τα ύποπτα φορτία στο εδαφός τους, ακόμη και να σταματούν στις ανοιχτές θάλασσες τα πλοία για το οποία υπάρχουν υποψίες ότι μεταφέρουν πυρηνικό υλικό ή βалиστικούς πυραύλους. Ομως η Κίνα κατάφερε να απαλύνει την κύρωση αυτή επιβάλλοντας τη φράση «με τη συγκατάθεση του κράτους τη σημαία του οποίου φέρει το πλοίο». Συν τους άλλους, τα τελευταία χρόνια η Βόρεια Κορέα, όπως επισημαίνουν πολλοί αναλυτές έχει περιορίσει πολύ τις μεταφορές μέσω θαλάσσης και έχει στραφεί στις αεροπορικές μεταφορές, χρησιμοποιώντας τον εναέριο χώρο της Ρωσίας και της Κίνας.

Η δεύτερη κύρωση αφορά στις σχέσεις της Βόρειας Κορέας με τις εταιρίες και τους χρηματιστικούς οργανισμούς μέσω των οποίων εισάγει εξαρτήματα ή πουλάει όπλα, οι οποίοι καλούνται να «παγώσουν τους οικονομικούς πόρους ή τα περιουσιακά στοιχεία που μπορούν να συμβάλλουν στα πυρηνικά και πυραυλικά προγράμματα» της Βόρειας Κορέας. Ομως και η κύρωση αυτή δεν αναμένεται να βρει ανταπόκριση, όχι μόνο γιατί δεν προβλέπεται κάποιος μηχανισμός που θα την επιβάλλει, αλλά κυρίως γιατί αποδέκτης είναι βασικά η Κίνα, ο σημαντικότερος σύμμαχος και οικονομικός εταίρος της Βόρειας Κορέας.

Τα τελευταία χρόνια, η Κίνα έχει τετραπλασιάσει την οικονομική βοήθεια που παρέχει στη Βόρεια Κορέα. Είναι η πηγή του 80% της βοήθειας που δέχεται η χώρα με τη μορφή τροφίμων, καυσίμων και λιπασμάτων. Επίσης η Κίνα και η Ρωσία συνεχίζουν να πουλούν εξαρτήματα στο βορειοκορεάτικο στρατό, αν και τα τελευταία χρόνια ο όγκος των πωλήσεων έχει μειωθεί εξαιτίας των δυσκολιών του καθεστώτος της Πιον Γιανγκ να πληρώσει.

Το εμπόριο ανάμεσα στην Κίνα και τη Βόρεια Κορέα αυξήθηκε σημαντικά μετά την πυρηνική δοκιμή τον Οκτώβριο του 2006 και την επιβολή κυρώσεων από τον ΟΗΕ. Συγκεκριμένα, το 2008, οι εξαγωγές της Βόρειας Κορέας αυξήθηκαν κατά 23% και οι εισαγωγές κατά 33% σε σχέση με το 2007.

Παράλληλα, η Κίνα έχει κάνει σημαντικές επενδύσεις στον εξορυκτικό τομέα στη Βόρεια Κορέα, η οποία διαθέτει μεγάλο ορυκτό πλούτο, όπως άνθρακα, σιδηρομετάλλευμα, ψευδάργυρο, ουράνιο και τα μεγαλύτερα γνωστά κοιτάσματα μαγνησίου στον κόσμο, που είναι βασικό συστατικό στην κατασκευή ελαφρών μεταλλικών εξαρτημάτων για τα αεροπλάνα και τα ηλεκτρονικά.

Είναι φανερό ότι η Κίνα δεν είναι διατεθειμένη να ρισκάρει τα οικονομικά συμφέροντα που τη συνδέουν με τη Βόρεια Κορέα, γι' αυτό και η τελευταία κάνει επιδείξη δύναμης έχοντας τις πλάτες της Κίνας. Πριν από δύο χρόνια, το Φλεβάρη του 2007, το καθεστώς της Πιον Γιανγκ είχε συνάψει συμφωνία αποπυρηνικοποίησης με την κυβέρνηση Μπους, που έγινε δεκτή μετά βαιών και κλάδων από τη «διεθνή κοινότητα». Αυτή η συμφωνία φαίνεται ότι δεν απέδωσε τίποτα το σημαντικό για το βορειοκορεάτικο καθεστώς. Το μόνο που έκανε ο Λευκός Οίκος ήταν να βγάλει τη Βόρεια Κορέα από τον «άξονα του κακού», ύστερα από παλινωδίες και με καθυστέρηση ενάμιση χρόνου (τον Ιούνιο του 2008). Με τη νέα πυρηνική δοκιμή και την επιδείξη ισχύος, το βορειοκορεάτικο καθεστώς επιδιώκει να παζαρέψει με τους Αμερικάνους από καλύτερη θέση και να πετύχει περισσότερα ανταλλάγματα.

σκοπό να επεκτείνει τους εποικισμούς (ακριβώς το αντίθετο από αυτό που κάνει στην πράξη), αλλά πιστεύει ακράδαντα ότι οι έποικοι είναι αδελφια του και δεν είναι εχθροί της ειρήνης!

Εκεί όμως που η αντιστροφή της πραγματικότητας πήρε τον πιο γελοίο χαρακτήρα ήταν όταν ο Νετανιάχου μίλησε για τη Χαμάς που αρνείται στον Ερυθρό Σταυρό να δει τον λοχία Γκιλάντ Σαλίτ! Την ίδια στιγμή που οι Σιωνιστές εμποδίζουν τόνους από ανθρωπιστική βοήθεια να περάσουν τα σύνορα της Γάζας (κι όταν περνούν αυτό γίνεται με το σταγονόμετρο),

την ίδια στιγμή που αρνούνται σε 1.5 εκατομμύρια Παλαιστίνιους να ξαναφτιάξουν τα σπίτια, τους δρόμους και τις πλατείες τους, αφού το μπετόν είναι απαγορευμένο είδος, ο Νετανιάχου προκαλεί ξεδιάντροπα όχι μόνο τους Παλαιστίνιους αλλά όλους τους δημοκρατικούς ανθρώπους μιλώντας για ένα λοχία (που στο κάτω κάτω είναι αιχμάλωτος κι όχι απαχθείς). Πόσοι από τους 11.000 παλαιστίνιους φυλακισμένους έχουν τη δυνατότητα να έρθουν σε επαφή με την Ερυθρά Ημισέληνο ή κάποια οργάνωση για τα ανθρώπινα δικαιώματα;

Η ομιλία Νετανιάχου ήταν τόσο προκλητική που προκάλεσε την οργή ακόμα και της Παλαιστινιακής Αρχής. Ο εκπρόσωπος τύπου του Αμπάς, Ναμπίλ Αμπού Ρντίνα, δήλωσε ότι «οι παρατηρήσεις Νετανιάχου σαμποτάρισαν όλες τις πρωτοβουλίες, παρέλυσαν όλες τις προσπάθειες που γίνονται και προκάλεσαν τις παλαιστινιακές, αραβικές και αμερικάνικες θέσεις» (όσο για το τελευταίο... σίγουρα!). Ο δε ανώτατος παλαιστίνιος διαπραγματευτής, Σαέμπ Ερεκάτ, δήλωσε ότι «η ομιλία του Νετανιάχου έκλεισε την πόρτα για διαπραγματεύσεις για

τελική συμφωνία». Για πρώτη φορά η Παλαιστινιακή Αρχή δεν κράτησε την «υπεύθυνη στάση» που έπρεπε, γι' αυτό και η «προοδευτική» ισραηλινή εφημερίδα «Χααρέτζ» της έσουρε τα εξ' αμάξης, κατηγορώντας την για εθνικό ή «μεθύσι από την Εξουσία» (Χααρέτζ, 15/6/09)!

Ομως, αν και οι αξιωματούχοι της Παλαιστινιακής Αρχής δήλωσαν ότι «η πόρτα έκλεισε», οι «υπεύθυνοι» ηγέτες της Δύσης την άνοιξαν διάπλατα. Κι όχι μόνο την άνοιξαν, αλλά διέταξαν τους Παλαιστίνιους να την περάσουν, απεμπολώντας όλα τα δικαιώματα για τα οποία αγωνί-

ζονται επί δεκαετίες. Ο Ομπάμα μίλησε για θετικό βήμα, ενώ ο Μπλερ (ειδικός απεσταλμένος του περιβόητου Κουαρτέτου, δηλαδή ΗΠΑ, Ρωσίας, ΕΕ, ΟΗΕ) υποδέχτηκε με θέρμη την ομιλία Νετανιάχου και κόνισε τη Χαμάς ν' αλλάξει πολιτική! Μόνο ο πρώην πρόεδρος των ΗΠΑ, Τζιμ Κάρτερ, είπε ότι η ομιλία Νετανιάχου θέτει νέα εμπόδια στην ειρήνη δεδομένου ότι «επιμένει στην επέκταση των εποικισμών και ζητά από τους Παλαιστίνιους να αναγνωρίσουν το Ισραήλ σαν εβραϊκό κράτος ακόμα κι αν το 20% των ισραηλινών πολιτών δεν είναι Εβραίοι».

Ομως, ο Κάρτερ (που παίζει το δικό του παιχνίδι στην περσοχρή έχοντας ανοίξει δίαυλο επικοινωνίας με τη Χαμάς), δεν καθορίζει πλέον εδώ και πολλά χρόνια την πολιτική του Λευκού Οίκου. Ο τελευταίος χαρακτήρισε την ομιλία ως «ένα σημαντικό βήμα προς την... κόλαση, θα προσθέταμε εμείς. Μια κόλαση που δεν απειλεί μόνο τους Παλαιστίνιους αλλά και το ίδιο το Ισραήλ που με την πολιτική του φαίνεται ότι θα ξαναδεί παλαιστινιακά κορμιά να αναπνάζονται στις λαϊκές αγορές των πόλεων του...

Οχι στη μοιρολατρία

Η θερινή σύνοδος κορυφής της ΕΕ επικύρωσε τις αποφάσεις του συμβουλίου των υπουργών Εργασίας σχετικά με την εφαρμογή της «ευελιξίας με ασφάλεια», δηλαδή των συνεχών ανατροπών στις εργασιακές σχέσεις, έτσι που το κεφάλαιο από τη μια να φορτώνει τα βάρη της κρίσης στις πλάτες των εργαζόμενων και από την άλλη να διαμορφώσει ένα νέο πρότυπο εργασιακών σχέσεων, που θα του επιτρέψει την υπερκεμετάλλευση της εργατικής δύναμης όταν η κρίση δώσει τη θέση της στην ανάκαμψη.

Μέχρι το τέλος του Ιούνη θ' ακούσουμε το πρώτο μέρος από το νέο πακέτο φορομνημονιακών μέτρων. Το δεύτερο μέρος θα τ' ακούσουμε τον Οκτώβρη. Θα είναι μέτρα αύξησης των έμμεσων φόρων. Από τον ΦΠΑ, τα ποτά και τα τσιγάρα, μέχρι τα τέλη κυκλοφορίας οχημάτων. Ο φόρος στα κέρδη των επιχειρήσεων δεν πρόκειται να αυξηθεί. Αυτό το ξεκαθάρισε πολλές φορές η κυβέρνηση.

Κι όμως, τίποτα δεν κουνιέται στην εργαζόμενη κοινωνία. Λες και όλοι αποφασίσαμε πως αυτή είναι η μοίρα μας. Πως τίποτα δεν πρόκειται ν' αλλάξει, πως τίποτα δε μπορούμε να κάνουμε για ν' αλλάξουμε τα πράγματα.

Ας σκεφτούμε, όμως. Ήταν πάντοτε έτσι η κατάσταση; Πώς ήταν η κατάσταση στις αρχές του καπιταλισμού και πώς διαμορφώθηκε μετά; Πώς ήταν η κατάσταση πριν το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο και πώς διαμορφώθηκε μετά τη λήξη του; Πώς ήταν η κατάσταση πριν τη χούντα και πώς διαμορφώθηκε μετά την πτώση της; Η εργατική τάξη ποτέ δεν έπαψε να είναι εκμεταλλεζόμενη και καταπιεζόμενη. Όμως η κατάσταση δεν ήταν πάντοτε ίδια. Από τη δουλειά χαράματα με νύχτα περάσαμε στο 12ωρο και μετά στο οχτάωρο. Κατακτήσαμε κοινωνική ασφάλιση. Κατακτήσαμε αποζημίωση για την απόλυση και επίδομα ανεργίας. Κατακτήσαμε άδεια.

Τίποτα απ' όλ' αυτά δεν μας χαρίστηκε. Όλα κατακτήθηκαν από τους προγόνους μας. Κατακτήθηκαν με σκληρούς και πολλές φορές αιματηρούς αγώνες. Κατακτήθηκαν επειδή οι πατεράδες και οι παππούδες μας δεν έσκυψαν μοιρολατρικά το κεφάλι, αλλά πίστεψαν πως τα πράγματα μπορούν ν' αλλάξουν και πως μόνο με συλλογικό, ταξικό αγώνα μπορούν ν' αλλάξουν. Κατακτήθηκαν επειδή υπήρξαν επαναστατικοί εργατικοί αγώνες. Η Παρισινή Κομμούνια, η Οκτωβριανή Επανάσταση, η εξέγερση των εργατών του Βερολίνου και τόσες άλλες εξεγέρσεις.

Σήμερα, βλέπουμε πολλές απ' αυτές τις κατακτήσεις να τις παίρνουν πίσω. Όσο δεν αντιστεκόμαστε, όσο υπομένουμε μοιρολατρικά τις αυθαιρεσίες, τους εξευτελισμούς, την απόλυτη ασυδοσία του κεφάλαιου, τόσο τ' αφεντικά θ' αποθρασύνονται και θα θέλουν να πάρουν κι άλλα. Μόνο αν βάλουμε τέρμα στη μοιρολατρία μπορούμε να ελπίζουμε.

Ο Ρουσόπουλος έφυγε, σγά-σγά θα φύγουν και ο Μπασιάκος, ο Κοντός, ο Δούκας, ο Βουλγαράκης.

Όμως, ο Αρσένιος έγραφε στην προς Μπασιάκο επιστολή του: «Επειδή η διαδικασία έχει γίνει αποδεκτή σε υψηλό κυβερνητικό επίπεδο, αυτό ταυτόχρονα μας εγγυάται και την πραγμάτωσή της»...

ΥΓ: Μια φωτογραφία χίλιες λέξεις...

■ Χαστούκι

Ενα γκάλοπ της Alco για το «Πρώτο Θέμα» διερεύνησε και τα αίτια της αποχής στις πρόσφατες ευρωεκλογές. Βέβαια, η διερεύνηση αυτή πόρω απέχει από μια σε βάθος καταγραφή των τάσεων. Αρκεί να σκεφτούμε, ότι η έρευνα έγινε με τηλεφωνικές συνεντεύξεις σε δείγμα 1.000 ατόμων, από τα οποία δήλωσαν ότι δεν ψήφισαν 251. Δηλαδή, το ποσοστό της αποχής στο δείγμα (25,1%) ήταν λίγο πάνω από το μισό της πραγματικής αποχής (47,37%). Όμως, το αποτέλεσμα δίνει ένα χαστούκι σε όσους έσπευσαν να αποπολιτικοποιήσουν και να λοιδορήσουν την αποχή. Το 43,6% απάντησε ότι απέσχε διότι «είναι απογοητευμένο από το πολιτικό σύστημα και τα κόμματα». Το 14,7% διότι «είχε πιο ενδιαφέροντα πράγματα το τριήμερο», το 11,4% διότι «είναι δυσαρεστημένο με το κόμμα του», το 5% διότι «οι ευρωεκλογές δεν είναι σημαντικές» και το (διδόλου ευκαταφρόνητο) 21,3% για άλλο λόγο.

■ Παπαγαλιάκια

Πότε αποφάσισε ο Ρουσόπουλος να την κάνει; Μάλλον την παραμονή της επιστολής του. Μέχρι τότε φαίνεται ότι το παζάρευε με τον Καραμανλή. Όταν ο Κακαουνάκης έγραψε στη φυλλάδα του (Καρφί, Σάββατο 6.6.09) ότι ο Ρουσόπουλος παραιτείται, το «σύστημα Ρουσόπουλου» αντέδρασε. Τρεις μέρες μετά, έκανε την πρώτη διάψευση ο Χατζηγιαννάκης από τον Alter, έχοντας δίπλα του τον Κοτρώτσος (διευθυντή του «Ελ. Τύπου») και επικαλούμενος «αξιόπιστες πηγές» (προφανώς, τον ίδιο το Ρουσόπουλο και τη Ζαχαρέα). Το ίδιο έκανε και η Κοραϊή από την «Ελευθεροτυπία», η οποία έγραψε το εξής αμίμητο: «Πρώην υπουργός εκ των "βατοπεδινών" έστειλε μηνύματα σε όσους επιχειρούν να χρεωδείς αυτούς η ήπα όταν "η Ρηγιλλης γνωρίζει πολύ καλά ότι η Ν.Δ. έχασε δύο μονάδες από την υπόθεση Ζίμενς και τον τρόπο που διαχειρίστηκε το υπουργείο Εξωτερικών τον τηλεγράφημα από την Ουρουγουάη για τον Καραβέλα", όπως είπε. "Τα καθαρά ψηφοδέλτια θα πρέπει να λάβουν υπόψη τους και τον Κυριάκο Μητσοτάκη για τον εξοπλισμό που πήρε από το αφεντικό των μαύρων ταμείων, Μ. Χριστοφοράκο, και υπουργούς που επίσης έβλαψαν και μάλιστα κάρια την κυβέρνηση παραμονές εκλογών. Η υπομονή μου έχει εξαντληθεί, δεν θα ανεχτώ άλλο αυτό το σύστημα διαπόμψης". Ο ίδιος διαμήνυσε ότι δεν πρόκειται να αποχωρήσει από την πολιτική».

Τελικά ο Ρουσόπουλος «πήρε τον πούλο» και τα παπαγαλιάκια του έμειναν με την πίστρα που ο δικός τους δε μπόρεσε να διασώσει.

■ Αστικά εύσημα

Εγραψε ο Πρετεντέρης στην καθημερινή στήλη του στο «Βήμα», στις 9.6.09: «Ακριβώς όπως το ΚΚΕ είναι χρήσιμο για να ενσωματώνει στο πολιτικό σύστημα τα κοινωνικά στρώματα της υστέρησης, έτσι και ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να λειτουργήσει ως μηχανισμός ενσωμάτωσης της αμφισβήτησης».

Καθαρή τοποθέτηση από έναν λυσσασμένο υπερασπιστή του αστικού συστήματος εξουσίας, που παρά την προσωπική του αντιπάθεια για ό,τι (αυτο)ονομάζεται αριστερό, αντιλαμβάνεται πως το συμφέρον του συστήματος απαιτεί να υπάρχει μια καθοριστική αριστερά, για να παίξει το ρόλο του «κοινωνικού αμορπισέρ».

Ξέρετε πώς υποδέχτηκε το σχόλιο ο «Ριζοπάστης» την επόμενη μέρα; Ξαν να τους έβρισε. Κατηγόρησε τον Πρετεντέρη ότι «με τις χυδαίες εξυπνάδες του, επαναλαμβάνει επί της ουσίας με άλλο τρόπο τη ρήση Πάγκαλου ότι είναι τρελοί όσοι ψηφίζουν ΚΚΕ. Αναφέρεται απαξιωτικά και περιφρονητικά για ανθρώπους του μόχθου με το χαρακτηρισμό ότι είναι καθυστερημένοι!»

Ο Πρετεντέρης, όμως, δεν έγραψε για καθυστέρηση, αλλά για υστέρηση, δηλαδή για φτώχεια. Εύσημα απένειμε στον Περισσό, διότι ενσωματώνει στο πολιτικό σύστημα τη φτωχολογιά. Επειδή, όμως, αυτά τα εύσημα δεν βολεύουν καθόλου, ενώ αντίθετα βολεύει η κατασκευή ψεύτικων εχθρών, προχώρησαν χωρίς διασταγμό στη χοντροκομμένη λαδροχειρία.

■ Μαζεύει τη γκάφα

Το χούι του Βενιζέλου δεν κόβεται με τίποτα. Την πάτησε τη βραδιά των εκλογών του 2007, που έτρεχε στο Ζάππειο και φώναζε «εγώ είμαι ο αρχηγός του ΠΑΣΟΚ», την ξαναπάτησε το βράδυ των πρόσφατων ευρωεκλογών, όταν έσπευσε να κάνει δηλώσεις με βάση τα exit polls, που αποδείχτηκαν σκέτη καταστροφή. Τρέχει, λοιπόν, τώρα να μπαλώσει τις τρύπες που μόνος του άνοιξε. Βρίσκει καταφύγιο στην ερμηνεία της αποχής, προσπαθώντας να διαχωριστεί από τον Παπανδρέου και το επιτελείο του, που δήλωσε ότι δεν ενδιαφέρεται για την αποχή αλλά για το ποσοστό του μεταξυ εκείνων που ψήφισαν. Η πλάκα είναι πως στις επισημάνσεις του ο Βενιζέλος έχει δίκιο, όμως κανείς δεν του δίνει σημασία. «Κανείς δεν μπορεί να πει ότι η αποχή δεν τον αφορά», έριξε το καρφί του από τις στήλες της «Κυριακάτικης Ελευθεροτυπίας» (14.6.09). Μαζεύοντας τις δηλώσεις του το βράδυ των ευρωεκλογών δηλώνει τώρα ότι «χρειάζεται σκληρή προσπάθεια προκειμένου μια σχετική πλειοψηφία στις

■ Συνένοχοι στο έγκλημα

Οι Σιωνιστές, διά στόματος Νετανιάχου, διακήρυξαν ότι θέλουν να κλείσουν τους Παλαιστίνιους σε μια τεράστια φυλακή, που θα ονομάζεται κράτος. Χωρίς σύνορα και στρατό, μόνο με αστυνομία για να καταστέλλει την Αντίσταση, χωρίς έλεγχο του εναέριου χώρου, με τους εποικισμούς διάσπαρτους και το τείχος ακόμα πιο ψηλό, χωρίς το δικαίωμα επιστροφής των προσφύγων, με την Ιερουσαλήμ «ενιαία και αδιαίρετη πρωτεύουσα του εβραϊκού κράτους»!

Στη Δύση, από τον Ομπάμα μέχρι το Σαρκοζί, όλοι έσπευσαν να χειροκροτήσουν τη... γενναία πρόταση των Σιωνιστών, που ούτε ο πουλημένος Μαχμούτ Αρμπάς δεν τολμά να αποδεχτεί. Ας πάρουμε κι εμείς θέση υπέρ της Παλαιστινιακής Αντίστασης.

ευρωεκλογές υπό συνθήκες μεγάλης αποχής να μετατραπεί σε απόλυτη κοινοβουλευτική πλειοψηφία στις εθνικές βουλευτικές εκλογές» και σημειώνει με νόημα, ότι «οι σύγχρονες, πολύπλοκες και απαιτητικές κοινωνίες δεν κυβερνώνται επειδή συγκεντρώνεις την ημέρα των εκλογών 40%, 42% ή 45% των ψήφων».

■ Τα παιδιά παίζει

Χοντρό ταρακούλο έχουν πάθει ο Τσίπρας και οι φίλοι του μετά το χαστούκι στις ευρωεκλογές. Προσπάθησαν να στήσουν μια γελοία γραμμή άμυνας, για να μη δεχτούν τα πυρά όλων των υπόλοιπων, και αναγκάστηκαν μέσα σε λιγότερο από 24 ώρες να εγκαταλείψουν τη βασική τους θέση, λες και πρόκειται για παιδάκια που παίζουν «πόλεμο». Η γραμμή αυτή στηριζόταν στο ιδεολόγημα ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν υπέστη ήττα στις ευρωεκλογές. Για «αμήχανο εκλογικό αποτέλεσμα» μίλησε στο «Βήμα» ο στενότερος συνεργάτης του Τσίπρα και εκπρόσωπος Τύπου του ΣΥΝ Αν. Καρίτζης. «Είχαμε ένα εκλογικό αποτέλεσμα κατώτερο των προσδοκιών και των στόχων μας», είπε ο Τσίπρας στην εισήγησή του στην ΚΠΕ του ΣΥΝ το περασμένο Σάββατο. Την Κυριακή όμως, μετά το σφυροκόπημα που δέχτηκε, ανέκρουσε πρύμναν στο κλείσιμό του στη διήμερη σύνοδο της ΚΠΕ: «Συντρόφισσες και σύντροφοι, ναι ήταν ήττα και ήταν ήττα των προσδοκιών μας. Υπάρχει κανείς που να το αμφισβητεί αυτό;» (έλα μου ντε). Τελευταία γραμμή άμυνας, μετά την μετά βασάνων παραδοχή της ήττας, ήταν το ότι δεν πρόκειται και για καταστροφή: «Ηρθε, όμως, το τέλος; Ηρθε η καταστροφή με το 4,7%; Αυτός ο χώρος δεν έχει καταστραφεί και δεν τελείωσε όταν είχε 1,8%. Δεν τελείωσε και δεν καταστράφηκε όταν ήταν για πάνω από μια δεκαετία στο όριο του μπαίνει-δεν μπαίνει στη βουλή, στο έμπα ψυχή, έβγα ψυχή». Το μόνο που σώνει αυτή τη στιγμή τον Τσίπρα και την παρέα του είναι πως οι «ανανεωτικοί» ξεκίνησαν την επίθεση, οπότε το «αριστερό ρεύμα» δεν θέλει να τους προσφέρει επιχείρημα υπέρ της κριτικής τους. Αλλιώς, Τσίπρας, Καρίτζης και τ' άλλα παιδιά θα καλούνταν να πάρουν τα κουβαδάκια τους και να πάνε σ' άλλη παραλία να παίξουν.

■ Ωπα νινανάι...

«Η ΝΔ εισέπραξε στις ευρωεκλογές ένα ηχηρότατο "χαστούκι"... Οι 1.350.000 ψηφοφόροι των βουλευτικών του 2007 και οι 1.000.000 ψηφοφόροι των ευρωεκλογών του 2004 που της γύρισαν την πλάτη είναι η απόδειξη... Το ΠΑΣΟΚ πήρε κι αυτό το δικό του "μάθημα"... Περίπου 900.000 ψηφοφόροι που το ψήφισαν το 2007, τώρα το εγκατέλειψαν και επέλεξαν να...αψηφίσουν το "δημοψηφισματικό" χαρακτήρα που προσέδωσε στις ευρωεκλογές ο Γ. Παπανδρέου... Ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ "δοκιμάστηκε", όπως είπε ο κ. Τσίπρας στις δηλώσεις του το βράδυ των εκλογών. "Ζυγίστηκε, μετρήθηκε και βρέθηκε λειψός", θα προσθέταμε εμείς».

Τι ωραία που τα γράφει ο Ν. Μπογιόπουλος στο «ΡΙζοσπάστη». Κι εκεί που ο αναγνώστης περιμένει με κομμένη την ανάσα να διαβάσει για το ηχηρό χαστούκι ή το μάθημα που πήρε ο Περισσός, αφού του γύρισαν την πλάτη 155.000 ψηφοφόροι του στις εθνικές εκλογές του 2007 και 152.000 ψηφοφόροι του στις ευρωεκλογές του 2004, ξαφνικά ο γίγαντας δημοσιογράφος φεύγει από το... λεβέντικο τσάμικο, φεύγει από τις αριθμητικές συγκρίσεις (αυτές ισχύουν μόνο για τα άλλα κόμματα) και το γυρίζει στο τσιφτετέλι: «Το ΚΚΕ έδωσε μια μάχη καταφέροντας να εξουδετερώσει σε μεγάλο βαθμό τα σχέδια και τις πρακτικές των αντιπάλων του. Αντιμετώπισε το χυδαίο αντικομμουνισμό και την αισχρή προνοκία. Δε λύγισε στη συντονισμένη επιχείρηση που ζητούσε τον εκτοπισμό του από την τρίτη θέση των πολιτικών συσχετισμών. Δεν επέτρεψε την περιθωριοποίηση των θέσεών του, και ταυτόχρονα ανέτρεψε το σχέδιασμά, που ήταν η άλλη όψη του ίδιου παραπάνω νομίσματος, να εμφανιστεί δηλαδή ως "μέρος του πολιτικού προβλήματος" στο πλαίσιο του "όλοι ίδιοι είναι". Η συνέπεια και η σταθερότητά του, στον αντίποδα της κυρίαρχης πολιτικής, ανταμείφθηκαν!»

Ο,τι πείτε...

...και αποσύρομαι στα φτωχικά μου στο Καπανδριπί (φωτογραφία), την Πάρο, το παλιό Ψυχικό και όπου αλλού.

Οποιος σπέρνει ανέμους θερίζει θύελλες

Πριν εφτά χρόνια τέτοιες μέρες, χάρη σε ένα αναπάντεχο δώρο, χάρη σε έναν εκρηκτικό μηχανισμό που έσκασε στα χέρια του Σάββα Ξηρού, διαλύοντάς τον αλλά κρατώντας τον στη ζωή, ξεκινούσε η προσπάθεια «εξάρθρωσης» των έντοπων οργανώσεων της μεταπολίτευσης. Τα περιστατικά είναι γνωστά και δεν χρειάζεται να τα θυμίσουμε. Σημειώνουμε μόνο τη διάχυτη αλαζονεία με την οποία όλες οι δυνάμεις του συστήματος (πολιτικοί, δημοσιογράφοι, συστημικοί διανοούμενοι) ανήγγειλαν «το τέλος της τρομοκρατίας», όπως ονομάζουν την έντοπλη επαναστατική αντιβία.

Πλέον, ευρισκόμενοι αντιμέτωποι με το ίδιο φαινόμενο σε διαφορετικές συνθήκες, παραπαίουν ιδεολογικά και πολιτικά, χωρίς να είναι σε θέση να αρθρώσουν τίποτα διαφορετικό απ' αυτό που αρθρώνουν δεκαετίες τώρα: «δολοφόνοι, εχθροί του λαού, υπονομευτές της δημοκρατίας» και άλλα τέτοια ευτράπελα, που δεν πειθούν ούτε αυτούς που τα λένε, γ' αυτό και φαίνεται διά γυμνού οφθαλμού η προσποίηση στο ύψος τους.

Εκείνο που σκέπτονται, εκείνο που τους εξοργίζει (σιγά μην τους πήρε ο πόνος για τη ζωή ενός μπάτσου) δεν πρόκειται να το παραδεχτούν ποτέ. Το σπάσιμο του μονοπόλιου της κρατικής βίας είναι το πρόβλημά τους. Η δύναμη του παραδειγμά τους, απέναντι σε μια κοινωνία που δεν τρέφει και τα καλύτερα των αισθημάτων γ' αυτούς που την κυβερνούν και γ' αυτούς που εξασφαλίζουν με τη δύναμη την εξουσία αυτών που κυβερνούν, είναι που τους τρομάζει.

Ο Δεκέμβρης δεν τους δίδαξε τίποτα. Δεν έδωσαν καμιά σημασία στην οργή και το ριζοσπαστισμό της νεολαίας. Αντίθετα, μετά το καταλάγιασμα της εξέγερσης, έπεσαν σαν τα άγρια θηρία για να κατασπαράξουν τη νεολαία. Αστυνομικές επιχειρήσεις «αρετή» σε μόνιμη βάση. Αφιονισμένοι μπάτσου, γεμάτοι μίσος, να εξευτελίζουν, να δέρνουν, να εκτονώνουν κόμπλεξ και χυδαιότητα πάνω σε νέους και νέες. Εισαγγελείς και δικαστικοί που έκλεισαν κόσμο στη φυλακή με μια από τις συνήθειες «μαρτυρίες» ΜΑΤάδων. Που δεν δίστασαν να χρησιμοποιήσουν ακόμα και τον «αντιτρομοκρατικό» νόμο απέναντι σε 17χρονα παιδιά (περίπτωση Λάρισας). Που στήνουν δικογραφίες τώρα, μήνες μετά τα γεγονότα, δείχνοντας μια άγρια ρεβανσιστική διάθεση. Ενας πρωθυπουργός που έκανε δόγμα του τη «μηδενική ανοχή» και έβαλε υπουργό καταστολής έναν πρώην εισαγγελέα με αντιλήψεις που δεν διαφέρουν απ' αυτές του Καρατζαφέρη. Μια κυβέρνηση που θέλει να βάλει στο γύψο ολόκληρη την κοινωνία με νομοσχέδια σαν αυτό για την «κουκούλα». Κι ένα πολιτικό σύστημα που πιέζει από δεξιά, παίζοντας με τα φοβικά σύνδρομα των «νοικοκυραίων». Και τώρα τα καθημερινά πογκρόμ των μεταναστών. Καθημερινές συλλήψεις και ξυλοδαρμοί. Άνθρωποι με πληγές στο σώμα και σπασμένα δόντια. Με σκοπό να τρομοκρατηθούν και να γυρίσουν στις ερημωμένες πατρίδες τους.

Όποια γνώμη κι αν έχει κανείς για τη σκοπιμότητα της μιας ή της άλλης ενέργειας των καινούργιων οργανώσεων του ένοπλου, για την επιλογή των στόχων και το σημείο που βάζουν κάθε φορά τον πή-

χυ της βίας, εκείνο που πρέπει να σημειώσει είναι ότι αυτές οι ενέργειες αμφισβητούν έμπρακτα το μονοπώλιο της κρατικής βίας και ξεμασκαρεύουν τους υποστηρικτές του, που καλύπτονται πίσω από το δόγμα της «ασφάλειας των πολιτών», το οποίο έχουν αναγορεύσει σε ύψιστο δόγμα της δημοκρατίας τους. Οι εργαζόμενοι και οι νέοι δεν αισθάνονται καμιά ανασφάλεια από τη δράση των έντοπων οργανώσεων. Η ανασφάλεια που αισθάνονται προέρχεται από την κρίση, την ανεργία, τη φτώχεια, την κοινωνική και πολιτιστική αθλιότητα.

Αυτοί που κυβερνούν, όμως, έχουν άλλες προτεραιότητες, άλλα σχέδια. Αυτοί θέλουν να προστατεύσουν όλα αυτά που προκαλούν την ανασφάλεια στους εργαζόμενους και τους νέους. Και επειδή ξέρουν ότι η συναίνεση δεν έχει και τόση πέρας στην εποχή της βαρβαρότητας, καταφεύγουν σε περισσότερη καταστολή, προσπαθώντας να θωρακίσουν το σύστημά τους με περισσότερη αστυνομία, περισσότερους Δρακόντειους νόμους, περισσότερη καταστολή. Ας μη διαμαρτύρονται, λοιπόν, όταν η πολυδιαφημισμένη «τάξη» τους δέχεται πλήγματα, περισσότερο ή λιγότερο καιρία. Όσο η κρατική βία είναι η μόνη απάντηση στις αγωνίες και τα αιτήματα της εργαζόμενης κοινωνίας και της νεολαίας, τόσο θα τροφοδοτούνται τα κύματα της μαζικής λαϊκής αντιβίας και της μειοψηφικής ένοπλης πάλης.

Η τελευταία ενέργεια, που αποδίδεται από την Αντιτρομοκρατική στη «Σέχτα Επαναστατών», πέραν των άλλων, έπληξε ανεπανόρθωτα το γόητρο του σκληρού αστυνομικού πυρήνα, της υποτιθέμενης άτρωτης Αντιτρομοκρατικής. Γι' αυτό και

η υπηρεσία αυτή έσπυσε αμέσως να κινήσει τα παπαγαλάκια της, συνδέοντας την επίθεση με το εν εξελίξει εφετείο για την υπόθεση του ΕΛΑ. Ήταν ένα τρομοκρατικό μήνυμα στους μάρτυρες της δίκης για να σωπάσουν, ούρλιαζε η Κανελλή, με το γνωστό της ύψος, στο δελτίο ειδήσεων του Mega. Φυσικά, το ότι η Κυριακίδου έχει καταθέσει πριν πέντε μήνες και ότι ολοκληρώθηκαν οι καταθέσεις όλων των μαρτύρων κατηγορίας, που δεν είχαν και πάλι να καταθέσουν τίποτα (άρα ποιος να σωπάσει;) είναι... λεπτομέρεια για την Κανελλή και τ' άλλα παπαγαλάκια.

Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι η συγκεκριμένη ενέργεια δημιουργεί μεγάλες δυσκολίες στην υπεράσπιση των κατηγορούμενων στην εν εξελίξει δίκη για την υπόθεση του ΕΛΑ. Μπορεί στόχος να μην ήταν η Κυριακίδου (αυτό είναι προφανέστατο), όμως η σύνδεση γίνεται αυτόματα και δεν δυσκολεύτηκαν καθόλου τα παπαγαλάκια της «αντιτρομοκρατίας» να δημιουργήσουν το σχετικό κλίμα. Από την άποψη αυτή, η επιλογή του στόχου στο συγκεκριμένο χρόνο είναι λάθος. Αν η ενέργεια έγινε όντως από τη «Σέχτα Επαναστατών», θυμίζουμε ότι η οργάνωση αυτή άσκησε δημόσια κριτική στον «Επαναστατικό Αγώνα» για το χτύπημα κατά των ΜΑΤ στα Εξάρχεια και από την Πολυτεχνειούπολη. Πώς, λοιπόν, γίνεται τώρα χτύπημα που είναι βέβαιο ότι θα συνδεθεί με μια εν εξελίξει σοβαρή δίκη, στην οποία κάποιοι άνθρωποι, με πεινχρά μέσα άμυνας και χωρίς κίνημα αλληλεγγύης στο πλευρό τους, προσπαθούν να κερδίσουν την ελευθερία τους; Το γεγονός ότι θα υπάρξει αυτή η εκμετάλλευση δεν υπήρξε καθόλου σαν σκέψη ή υπήρξε και απορρίφθηκε ως ανάξιο λόγου;

■ Ινδία

Επεκτείνουν τον έλεγχό τους οι μαοϊκοί αντάρτες

Εκατοντάδες μαοϊκοί αντάρτες, υποστηριζόμενοι από χιλιάδες χωρικούς, κατέλαβαν στις 15 Ιουνίου το τελευταίο προπύργιο του κυβερνητικού κόμματος στην περιοχή Lalgarh της Δυτικής Βεγγάλης.

Σύμφωνα με ρεπορτάζ (16/6/08) του BBC, οι αντάρτες επιτέθηκαν στο χωριό Dharampur, το τελευταίο προπύργιο του κυβερνητικού «Κομμουνιστικού Κόμματος της Ινδίας (Μαρξιστικό)» στην περιοχή Lalgarh, πυρπόλησαν το γραφείο του κόμματος και το σπίτι του γραμματέα της περιοχής, ενώ οι αστυνομικοί εγκατέλειψαν το πόστο τους και εκατοντάδες μέλη του κόμματος διέφυγαν από την περιοχή, την οποία οι αντάρτες κή-

λευθερωμένη ζώνη» στη Δυτική Βεγγάλη.

Οι αντάρτες έχουν εδραιώσει την παρουσία τους στην περιοχή Lalgarh από τον περασμένο Νοέμβριο και τώρα, με την κατάληψη του χωριού Dharampur, ολόκληρη η περιοχή, η οποία συνορεύει με τα κρατίδια Jharkhand και Orissa, βρίσκεται υπό τον έλεγχό τους.

Υστερα από πληροφορίες ότι η κυβέρνηση της Δυτικής Βεγγάλης αποφάσισε να στείλει μια παραστρατιωτική δύναμη 1.000 αντρών να ανακαταλάβει τη Lalgarh, οι χωρικοί έκοψαν δέντρα και έχουν αποκλείσει οχτώ σημεία πρόσβασης στην περιοχή για να σταματήσουν τους παραστρατιωτικούς, οι οποίοι, σύμφωνα με νεότερο ρε-

πορτάζ του BBC (17/6/09), έχουν αρχίσει να συγκεντρώνονται, αλλά είναι άγνωστο πότε θα επιχειρήσουν να εισβάλουν στην καταλημμένη περιοχή.

Οι μαοϊκοί αντάρτες, γνωστοί ως Ναξάλιτες, επιχειρούν σε περισσότερες από 180 περιοχές της ανατολικής και κεντρικής Ινδίας και έχουν χαρακτηριστεί από την ινδική κυβέρνηση ως η «μεγαλύτερη εσωτερική απειλή για τη χώρα». Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι το «Κομμουνιστικό Κόμμα της Ινδίας (Μαρξιστικό)», που βρίσκεται εδώ και χρόνια στην εξουσία στο κρατίδιο της Δυτικής Βεγγάλης, αντιμετωπίζεται από τα φτωχολαϊκά μάζες εχθρικά ως τμήμα του αστικού πολιτικού συστήματος εξουσίας.

■ Νέα στοιχεία στο φως

Δεν σταμάτησε ποτέ η χρήση κρεατάλευρων στη διατροφή των ζώων

Η βρετανική εφημερίδα Independent με δημοσίευσμά της στις 5 Ιούνη του 2009 αποκάλυψε ότι η βρετανική Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων ανακάλυψε ότι τα καφέ και τα εστιατόρια σε όλη τη Βρετανία πουλούσαν κοτόπουλα που είχαν τραφεί με κρεατάλευρα που είχαν παρασκευαστεί από χόνδρο και κόκαλα βοδινών και χοιρινών! Τα κρεατάλευρα αυτά χορηγούνταν με τη μορφή ορών και βοηθούσαν στην ανάπτυξη του στήθους του κοτόπουλου και άρα του βάρους. Οι παραγωγοί αυτών των ορών έχουν καπιταλιστικές επιχειρήσεις στη Γερμανία και την Ισπανία και τους διοχέτευαν, σύμφωνα με το δημοσίευμα της εφημερίδας, σε καπιταλιστικές επιχειρήσεις στην Ολλανδία που εκτρέφουν κοτόπουλα, κι αυτές με τη σειρά τους τα πουλούσαν σε χονδρέμπορους της Βρετανίας. Κανένας όμως δεν μπορεί να αποκλείσει ότι υπάρχουν κατασκευαστές ορών και σε άλλες χώρες ή ότι υπάρχουν και άλλες πτηνοτροφικές μονάδες που κάνουν χρήση αυτών των πρωτεϊνικών ορών που φουσκώνουν το στήθος των κοτόπουλων ή ότι έχουν πουληθεί και πουλιούνται τέτοια κοτόπουλα και σε άλλες χώρες.

Η Βρετανική Αρχή Ασφάλειας των Τροφίμων, προκειμένου να ανακαλύψει την ύπαρξη των πρωτεϊνικών βοδινών και χοιρινών στα κοτόπουλα, κατέφυγε σε πολύ εξειδικευμένες εξετάσεις DNA, γιατί οι παρασκευαστές αυτών των ορών είχαν βρει διάφορους τρόπους προκειμένου να μην εντοπίζεται η πα-

ράνομη χρήση κρεατάλευρων στη διατροφή των ζώων.

Αυτή η ιστορία είναι πολύ παλιά. Το 2001 είχε εντοπιστεί το ίδιο πρόβλημα πάλι από τη Βρετανική Αρχή Ασφάλειας των Τροφίμων, η οποία, πάντα σύμφωνα με το δημοσίευμα του Independent, πίεσε τότε τις κυβερνήσεις της Ολλανδίας και του Βελγίου να σταματήσουν τους εξαγωγείς κοτόπουλων να εξάγουν τα κοτόπουλα. Το 2003 η Αρχή Ασφάλειας Τροφίμων της Ιρλανδίας εντόπισε την ύπαρξη υπολειμμάτων χοιρινού και βοδινού σε κοτόπουλα από την Ολλανδία. Η Κομισιόν δεν πήρε κανένα μέτρο.

Το 2004-2007 δεν δημοσιεύτηκε καμιά έρευνα για τα κοτόπουλα και έτσι πολλοί νόμιζαν ότι δεν υπάρχει πρόβλημα, ότι δηλαδή δεν γίνεται χρήση κρεατάλευρων στη διατροφή των ζώων. Εμείς συνεχίσαμε να υποστηρίζουμε, ότι ποτέ δεν σταμάτησε η χρήση των κρεατάλευρων που βοηθούν στη γρήγορη αύξηση του βάρους και άρα των κερδών

των καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Τονίζαμε ότι για τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις και τις κυβερνήσεις των κρατών πρώτιστο μέλημα ήταν και είναι η αποκόμιση ανώτατων καπιταλιστικών κερδών και όχι η προστασία της δημόσιας υγείας.

Σύμφωνα πάντα με τη βρετανική εφημερίδα, η βρετανική Αρχή Ασφάλειας των Τροφίμων συνέχισε και το 2008 την έρευνά της με πιο σύγχρονες αναλύσεις, προκειμένου να ανιχνεύσει την ύπαρξη υπολειμμάτων βοδινού και χοιρινού στα κοτόπουλα, γιατί με τα συμβατικά τεστ DNA δεν μπορούσε να γίνει ανίχνευση των υπολειμμάτων. Το 2009 έπεσαν στα χέρια στελεχών της βρετανικής εφημερίδας τα τεστ που πιστοποιούσαν την ύπαρξη υπολειμμάτων βοδινού και χοιρινού στα κοτόπουλα.

Επιβεβαιώνεται, λοιπόν, για μια ακόμη φορά η θέση μας, ότι στις χώρες της ΕΕ συνεχίστηκε η χρήση κρεατάλευρων στη διατροφική αλυσίδα των ζώων και μετά τον Απρίλη

του 2003 που μπήκε σε εφαρμογή ο κανονισμός 1774/2002, με τον οποίο απαγορεύτηκε η χρήση κρεατάλευρων, πλην των ιχθυάλευρων που επιτρέπονταν για τη διατροφή μόνο των ψαριών. Επιβεβαιώθηκε ακόμη η θέση μας, ότι είναι σε πλήρη γνώση της Κομισιόν η παράνομη χρήση των κρεατάλευρων στη ζωοτροφική αλυσίδα και ότι αυτή δεν παίρνει κανένα μέτρο, όταν είναι περιορισμένη η δημοσιότητα που απαιτείται προκειμένου να κινητοποιηθούν οι ευρωπαϊκοί λαοί και να μειώσουν δραστηρίως την κατανάλωση των κρεάτων. Στη συγκεκριμένη περίπτωση να μειώσουν δραστηρίως την κατανάλωση κοτόπουλων ευρωπαϊκής προέλευσης.

Το 2007 η Κομισιόν παρέπεμψε την Ελλάδα στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, γιατί δεν εφαρμόζε τον κανονισμό 1774/2002. Τελικά, στις 23 Απρίλη του 2009, το δικαστήριο καταδίκασε την Ελλάδα. Και ενώ συνέβαιναν όλα όσα αποκάλυψε ο Independent, οι Κομισάριοι έσπευδαν

να καθησυχάσουν τους λαούς της ΕΕ. Συγκεκριμένα, τον Οκτώβριο του 2005 δημοσιοποίησαν την έκθεσή τους για τα μέτρα που έλαβαν τα κράτη προκειμένου να συμμορφωθούν, υποτίθεται, με την απαγόρευση της χρήσης κρεατάλευρων στη διατροφική αλυσίδα των ζώων. Στην έκθεσή τους οι Κομισάριοι ισχυρίζονται ότι «σε γενικές γραμμές, η έκθεση συμπεραίνει ότι σε όλα τα κράτη μέλη εφαρμόζονται κατάλληλες διατάξεις και υπάρχουν επαρκείς υποδομές για το χειρισμό του μεγαλύτερου μέρους των ζωικών υποπροϊόντων σύμφωνα με τον κανονισμό για τα ζωικά υποπροϊόντα».

Στη συνέχεια, καθώς ο θόρυβος είχε καταλαγιάσει και οι λαϊκές μάζες κατανάλωναν κανονικά τα κάθε είδους κρέατα, έφτασαν στο σημείο να προτείνουν, με σχέδιο κανονισμού στις 10 Ιούνη του 2008, τη χαλάρωση των διατάξεων του κανονισμού 1774/2002 που απαγόρευε τη χρήση των κρεατάλευρων στη ζωοτροφική αλυσίδα. Παραθέτουμε σχετικό απόσπασμα: «Ο σκοπός της πρωτοβουλίας συνάδει με τους στρατηγικούς στόχους της Επιτροπής και τις αρχές για καλύτερη νομοθεσία, δηλαδή τη βελτίωση και εφαρμογή αποτελεσματικότερων και αποδοτικότερων μέτρων, μειώνοντας παράλληλα τις περιττές επιβαρύνσεις για τους υπεύθυνους των επιχειρήσεων, έως το σημείο εκείνο που δεν υπονομεύεται η προστασία της δημόσιας υγείας και της υγείας των ζώων καθώς και η ασφάλεια των τροφίμων».

Ετοι χτίζουν στα δάση

Αρχισε και θα συνεχιστεί στις 25 Ιούνη στο Τριμελές Εφετείο Αθηνών η δίκη δύο υπαλλήλων του Δασονομείου Αγίου Στεφάνου, του πρώην αστυνομικού διευθυντή Αγίου Στεφάνου, του προέδρου της Σταμάτας (που έχει κατηγορηθεί επανειλημμένα για πολεοδομικές και δασοπονικές παραβιάσεις) και όλων των μελών του κοινοτικού συμβουλίου Σταμάτας. Η υπόθεση εκδικάζεται στο Τριμελές Εφετείο αν και είναι σε πρώτο βαθμό, γιατί ανάμεσα στους κατηγορούμενους είναι και ο πρώην αστυνομικός διευθυντής Αγίου Στεφάνου.

Θυμίζουμε ότι η κοινότητα Σταμάτας είναι γνωστή σε πολύ κόσμο από τις απανωτές παραβιάσεις τόσο κατοίκων της όσο και επώνυμων παραγόντων, της δασικής νομοθεσίας, της πολεοδομικής νομοθεσίας κ.λπ. Η συγκεκριμένη υπόθεση, που αφορά την καταπάτηση δασικών εκτάσεων που έχουν κηρυχθεί αναδασωτές, την εκχέρωσή τους και τη δόμηση σ' αυτές πολυτελών κατοικιών, δεν είναι η μοναδική. Όμως, παρουσιάζει ενδιαφέρον, γιατί υποβαθμίστηκε πάρα πολύ τόσο η ποινική μεταχείριση των κατηγορουμένων υπηρεσιακών παραγόντων όσο και η ποινική αξιολό-

γηση των αδικημάτων που έχουν συντελεστεί σε βάρος του δάσους και του περιβάλλοντος. Είναι και η συγκυρία που της προσδίδει πρόσθετο ενδιαφέρον, καθώς η δίκη γίνεται σε μια περίοδο που ξεσπασαν μαζικά πυρκαγιές και θα έπρεπε ο εισαγγελέας με την πρότασή του να είναι ιδιαίτερα αυστηρός, αν ήθελε να στείλει ένα μήνυμα τόσο στους καταπατητές όσο και τους υπηρεσιακούς παράγοντες που είναι επιφορτισμένοι με το καθήκον της προστασίας των δασών.

Το ιστορικό έχει ως εξής: δυο κύριοι καταπατούν σε μια περιοχή της κοινότητας δασικές εκτάσεις 14,7 στρεμμάτων, οι οποίες είχαν κηρυχθεί αναδασωτές. Στη συνέχεια, οικοδομούν σ' αυτές πολυτελείς κατοικίες και ο ένας απ' αυτούς φτάνει στο σημείο να ζητήσει από το κοινοτικό συμβούλιο Σταμάτας άδεια υδροδότησης για το πότισμα των αιγοπροβάτων του που έβρασαν σε περιοχή που είχε κηρυχθεί αναδασωτέα! Η παράνομη δράση των κυρίων αυτών διήρκεσε αρκετά χρόνια, όμως το Δασονομείο Αγίου Στεφάνου, το Δασονομείο Αγίου Στεφάνου δεν ελαβε μέτρα προστασίας της περιοχής, αλλά άρχισε να εκδηλώνει ενέργειες μόνο αφού

Στεφάνου και το Πολεοδομικό Γραφείο Καπανδριτίου δεν την αντιλήφθηκαν! Εάν δεν ακολουθούσαν καταγγελίες, που τις καθυστερήσεις στην αποστολή των μηνύσεων κ.λπ. και στην εκδίωξη των λοιπών διοικητικών πράξεων, που επισημάναμε και παραπάνω στην υπόθεση του Αντώνη Τσεβά». Οι καταστροφικές πυρκαγιές που ξεσπούν κάθε χρόνο, σαν αποτέλεσμα της σκόπησης αδιαφορίας των πράσινων και γαλάζιων κυβερνήσεων, σαν αποτέλεσμα των υψηλών θερμοκρασιών, της ανομβρίας, των αδέσποτων χωματερών και των καλωδίων της ΔΕΗ, καταστρέφουν κάθε χρόνο μεγάλες εκτάσεις δασών. Στη συνέχεια, έρχονται οι αρμόδιες υπηρεσίες οι οποίες είναι επιφορτισμένες με την προστασία των δασών και των δασικών εκτάσεων, και τα δικαστήρια και καταφέρουν τη χαριστική βολή. Οι μεν πρώτες με την αδιαφορία τους και το κλείσιμο του ματιού στους καταπατητές που συνεχίζουν το «θεάρεστο» έργο τους με την οικοδόμηση πολυτελών βιλών, τα δε δικαστήρια με την ποινική υποβάθμιση των υποθέσεων καταπάτησης και οικοδόμησης των δασών και των δασικών εκτάσεων.

Για παράδειγμα, το Σώμα Επιθεωρητών-Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης (ΣΕΕΔΔ), που παρενέβη μετά την καταγγελία, στην έκθεση που συνέταξε γι' αυτή την αμαρτωλή ιστορία αναφέρει για το ρόλο του Δασονομείου: «Από τα παραπάνω, γίνεται αντιληπτό ότι οι πρώτες δασικές παραβιάσεις (εκχερνώσεις, επχλωματώσεις) δεν άρχισαν ούτε τον Ιούνιο του 2002 (όπως αναφέρει η έκθεση αυτοψίας), ούτε τον Αύγουστο του 2002 οπότε και υποβλήθηκαν οι δύο μηνύσεις, αλλά σε χρόνο πολύ προγενέστερο. Αλλά και τότε, το Δασονομείο Αγίου Στεφάνου δεν ελαβε μέτρα προστασίας της περιοχής, αλλά άρχισε να εκδηλώνει ενέργειες μόνο αφού

είχε ολοκληρωθεί η καταπάτηση, η εκχέρωση, η περιφραγή και η ανέγερση της οικίας και των βοηθητικών κτισμάτων, με τις καθυστερήσεις στην αποστολή των μηνύσεων κ.λπ. και στην εκδίωξη των λοιπών διοικητικών πράξεων, που επισημάναμε και παραπάνω στην υπόθεση του Αντώνη Τσεβά».

Οι καταστροφικές πυρκαγιές που ξεσπούν κάθε χρόνο, σαν αποτέλεσμα της σκόπησης αδιαφορίας των πράσινων και γαλάζιων κυβερνήσεων, σαν αποτέλεσμα των υψηλών θερμοκρασιών, της ανομβρίας, των αδέσποτων χωματερών και των καλωδίων της ΔΕΗ, καταστρέφουν κάθε χρόνο μεγάλες εκτάσεις δασών. Στη συνέχεια, έρχονται οι αρμόδιες υπηρεσίες οι οποίες είναι επιφορτισμένες με την προστασία των δασών και των δασικών εκτάσεων, και τα δικαστήρια και καταφέρουν τη χαριστική βολή. Οι μεν πρώτες με την αδιαφορία τους και το κλείσιμο του ματιού στους καταπατητές που συνεχίζουν το «θεάρεστο» έργο τους με την οικοδόμηση πολυτελών βιλών, τα δε δικαστήρια με την ποινική υποβάθμιση των υποθέσεων καταπάτησης και οικοδόμησης των δασών και των δασικών εκτάσεων.

Κι είμαστε ακόμα στην αρχή!

Ο Πολύδωρας μιλούσε για τον «στρατηγό άνεμο!» Ο Μαρκογιαννάκης δεν τον φτάνει σε ποιητικό οίστρο, τον ξεπέρασε όμως σε κυνικότητα, καθώς δεν δίστασε να δηλώσει ότι δεν είχε πυροσβεστικά ελικόπτερα σε ετοιμότητα, γιατί κοστίζουν λεφτά και επειδή είχε βρέξει δεν περίμενε πυρκαγιές. Κάηκαν έτσι μερικές ακόμη χιλιάδες στρέμματα δασών και δασικών εκτάσεων και γίναμε μάρτυρες... σκηνών ροκ, καθώς κάτοικοι προσπαθούσαν με κουβάδες να σβήσουν τις φλόγες που θέρειναν από τους δυνατούς ανέμους. Οι καιρικές συνθήκες αποδείχτηκαν πεισματάρικες και δεν υπάκουσαν στο... δόγμα Μαρκογιαννάκη.

Γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο για τη συνέχιση της εγκληματικής πολιτικής εγκατάλειψης των δασών, επειδή δεν διατίθενται κονδύλια για να γίνουν τα απαραίτητα έργα και να προσληφθεί το εποχικό προσωπικό που είναι απαραίτητο για τα διάφορα έργα δασοπονίας. Ετσι, δε μπορεί να γίνεται λόγος για πρόληψη. Τα δάση έχουν εγκαταληφθεί στην τύχη τους, έχουν γεμίσει με ακαθάριστα ξεροκόλαδα, έχουν γεμίσει από αδέσποτες χωματερές, ενώ και η ΔΕΗ έχει εγκαταλείψει κάθε εργασία καθαρισμού των πυλώνων της, ώστε να μην προκαλούνται πυρκαγιές από σπινθήρες.

Η εικόνα συμπληρώνεται από τον εξίσου ελλιπή μηχανισμό καταστολής. Τα όσα έγιναν στα τέλη της προηγούμενης και τις αρχές αυτής της εβδομάδας είναι χαρακτηριστικά του «πανέτοιμου» μηχανισμού, όπως τον βρήκε πάλι ο Καραμανλής. Ούτε μια μέρα δεν κράτησαν οι εντυπώσεις από τη δημιουργική φρίεστα που πήγε να στήσει μαζί με τον Παυλόπουλο. Ηρθαν οι πρώτες φωτιές και μας προειδοποίησαν για το έργο που θα δούμε και το φετινό καλοκαίρι.

Ο Πολύδωρας, μετά τις καταστροφικές πυρκαγιές της Ηλείας και της Εύβοιας, είχε αναρωτηθεί κατά πόσο ο κρατικός προϋπολογισμός μπορεί να σηκώσει το βάρος μιας αποτελεσματικής προστασίας των δασών. Αυτή είναι η ουσία. Λεφτά για να προσλαμβάνουν κατά εκατοντάδες και χιλιάδες τους μπάτσους υπάρχουν. Λεφτά για να προστατεύσουν τα δάση, την ίδια μας τη ζωή, δεν υπάρχουν, όπως δεν υπάρχουν για την Παιδεία, την Υγεία, την Ασφάλιση, την Πρόνοια.

Ή με τους μετανάστες ή με το φασισμό

Γενικευμένο πογκρόμ κατά των μεταναστών εξαπέλυσε η κυβέρνηση Καραμανλή, από την επαύριο κίδλας των ευρωεκλογών. Αυτό ήταν το βασικότερο «μήνυμα των εκλογών» που πήρε η κυβέρνηση. Αντί για αποδοκιμασία, συνάντησε επιδοκιμασία. Οχι μόνο από το ΛΑΟΣ, αλλά και από το ΠΑΣΟΚ, που επιμένει στην κριτική από τα δεξιά, στην κριτική για αναποτελεσματικότητα της κυβέρνησης. Παράλληλα, τα ΜΜΕ ενορχιστρώνουν και πάλι τη ρατσιστική υστερία, υποδεικνύοντας τους μετανάστες ως το μέγα πρόβλημα της κοινωνίας μας, ως το αίτιο για όλα τα δεινά. Λες και φταίει οι μετανάστες για την κρίση του καπιταλισμού, για την ανεργία, για τη λιτότητα, για τη φτώχεια.

Επειδή τα πράγματα αρχίζουν και γίνονται ζόρικα, επειδή βρίσκεται σε εξέλιξη μια διαδικασία κοινωνικού εκφρασισμού, που δεν θα την πληρώσουν μόνο οι μετανάστες, αλλά θα την πληρώσουν και οι Έλληνες εργαζόμενοι (αυτό λένε τα διδάγματα της Ιστορίας), θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε τα πράγματα όσο είναι καιρός.

1 Η μετανάστευση, οι μετακινήσεις των λαών είναι ένα πανάρχαιο φαινόμενο. Πάντοτε μεγάλες ή μικρότερες μάζες ανθρώπων θα μετακινούνται προς αναζήτηση καλύτερης τύχης. Ακόμα και η κυρίαρχη Ιστορία, αυτή που διδασκόμαστε στο αστικό σχολείο, μιλά για τις μεγάλες μετακινήσεις πληθυσμών, μέσα από τις οποίες φτάσαμε στο σχηματισμό των σύγχρονων εθνών-κρατών. Το νεοελληνικό έθνος, για παράδειγμα, σχηματίστηκε από φύλα διαφορετικής καταγωγής, που μετά από μεγάλες μετακινήσεις βρέθηκαν να έχουν εγκατασταθεί σ' αυτή τη «μύτη» των Βαλκανίων. Ακόμη, το νεοελληνικό έθνος υπήρξε ανέκαθεν ένα έθνος που ξέρει από μετανάστευση. Και... λαθρομετανάστευση, βεβαίως. Οι μισοί από τους Έλληνες μετανάστες στη Γερμανία εγκαταστάθηκαν εκεί παράνομα. Πήγαιναν σαν τουρίστες, έπιαναν δουλειά στη Ζούλα και κάποια στιγμή νομιμοποιούνταν. Το ίδιο στις ΗΠΑ, τον Καναδά, την Αυστραλία.

2 Η σύγχρονη μετανάστευση, αυτή που βλέπουμε τις τελευταίες δυο-τρεις δεκαετίες, οφείλεται στις τεράστιες καταστροφές που υφίστανται οι περισσότερες χώρες της Ασίας και της Αφρικής, με αποτέλεσμα η ζωή να γίνεται αβίωτη για τους κατοίκους τους. Ιδιαίτερα καθοριστικοί για το φούντωμα των μεταναστευτικών ρευμάτων είναι οι πόλεμοι που ξέσπασαν ύστερα από επεμβάσεις των ιμπεριαλιστών.

3 Σε όλες αυτές τις επεμβάσεις είχε άμεση ή έμμεση συμμετοχή και το ελληνικό κράτος. Ας μη σγκώνουμε, λοιπόν, αδιάφορα τους ώμους λέγοντας «και εγώ τι φταίω;» για την κατάσταση που αναγκάζει κατά κύματα τον κόσμο να εγκαταλείπει τις πατρογονικές του εστίες. Καλένας μας δεν μπορεί να παριστάνει τον αθώο, όταν γιρίζει πως η χώρα του διέθεσε στρατεύματα, διέθεσε κονδύλια, διέθεσε βάσεις για τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις που ρήμαξαν ολόκληρες περιοχές και δημιούργησαν εκατομμύρια πρόσφυγες.

4 Μεγάλο μέρος των μεταναστών που έρχονται στην Ελλάδα δεν έρχονται για να εγκατασταθούν εδώ. Η Ελλάδα είναι η πύλη εισόδου προς την Ευρώπη. Κρατιούνται εδώ με το ζόρι, επειδή στο πλαίσιο συμφωνιών στο εσωτερικό της ΕΕ, στην Ελλάδα έχει ανατεθεί ο ρόλος και του συνοριοφύλακα και του δεσμοφύλακα της ΕΕ. Ετσι, δεν χορηγείται άσυλο ούτε στους πρόσφυγες που έρχονται από εμπόλεμες ζώνες, όπως το Αφγανιστάν, το Ιράκ, η Σομαλία κ.λπ. Είναι χαρακτηριστικά τα στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα η Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες σχετικά με τη χορήγηση ασύλου. Σε πρώτο βαθμό, επί 29.573 αιτήσεων εκδόθηκαν μόνο 14 θετικές αποφάσεις. Δηλαδή, ποσοστό 0,05%! Σε δεύτερο βαθμό, επί συνόλου 3.342 αιτήσεων επανεξέτασης, εκδόθηκαν 344 θετικές αποφάσεις, δηλαδή ποσοστό 10,29%! Πάνω από 30.000 αιτήσεις για χορήγηση ασύλου εκκρεμούν εδώ και χρόνια για εξέταση σε δεύτερο βαθμό και ανάμεσά τους η πλειοψηφία είναι αιτήματα Ιρακινών, Αφγανών, Κούρδων, Σομαλών και Παλαιστινίων!

5 Τα αστυνομικά μέτρα δεν πρόκειται να ανακόψουν τα κύματα της μετανάστευσης. Φανταστείτε ανθρώ-

πους που έζησαν σε συνθήκες πολέμου για χρόνια, που πέρασαν μέσα από ζώνες στις οποίες βασιλεύουν οι οργανωμένες συμμορίες, διάφοροι φύλαρχοι και αποσπάσματα των ιμπεριαλιστικών εκστρατευτικών σωμάτων, που πάλεψαν με τα στοιχεία της φύσης και ένωσαν το θάνατο να τους αγκαλιάζει πολλές φορές, να κιττεύουν επειδή θα σουλατσάρουν περισσότερο συνοριοφύλακες στην Ομόνοια, επειδή ένας κωλόπατσος θα τους χτυπήσει με κλωτσιά στο πρόσωπο κ.λπ. Οσο θα υπάρχει πόλεμος, βαρβαρότητα, φτώχεια, πείνα, απόλυτη εξαθλίωση, οι άνθρωποι θα μετακινούνται αναζητώντας μια καλύτερη ζωή και καμιά δύναμη δεν θα μπορεί να τους σταματήσει. Αντίθε-

τα, οι αστυνομικές δυνάμεις που αυξάνονται και πληθαίνουν και γεμίζουν τον τόπο, θα χρησιμοποιηθούν κυρίως ως δύναμη εσωτερικής κατοχής, ως δύναμη αποτροπής κάθε κινδύνου για την πλευρά του αστικού καθεστώτος, όχι από την πλευρά των μεταναστών, που δεν έχουν αυτό στο μυαλό τους, αλλά από τη μεριά των ντόπιων εργαζόμενων και νέων, που θ' αναζητήσουν ικανοποίηση των αιτημάτων τους μέσα από ταξικούς αγώνες, σπάζοντας το στενό κορσέ της αστικής νομιμότητας.

6 Οι μετανάστες χρησιμοποιούνται εδώ και χρόνια ως πάμφθινο εργατικό δυναμικό στη χώρα μας. Χάρη στην υπερεκμετάλλυσή τους συσσωρεύτηκαν σημαντικά κέρδη τις δυο τελευταίες δε-

Θέλουμε να γίνουμε σαν την Ιταλία; Το ερώτημα αυτό πρέπει να βάλουμε ο καθένας στον εαυτό του. Στην Ιταλία, η κυβέρνηση Μπερλουσκόνι, μετά από ένα πολύμηνο πογκρόμ κατά των μεταναστών, περνάει τώρα στην επόμενη φάση, βγάζοντας ορδές σύγχρονων μελανοχιτώνων στο δρόμο, για να συνδράμουν το έργο της αστυνομίας στο κυνήγι των μεταναστών.

Όπως ανακοίνωσε η κυβέρνηση, οι ομάδες των πολιτοφύλακων θα αποτελούνται κυρίως από πρώην αστυνομικούς που θα περιπολούν και θα ειδοποιούν την αστυνομία ή τους караμπινιέρους μόλις βλέπουν τίποτα ύποπτο. Πρώτοι έσπευσαν να δηλώσουν εθελοντές οι φασίστες, που ανακοίνωσαν ότι έχουν ετοιμάσει τις «Μαύρες Περιπολίες» (Ronde Mere), που ανυπομονούν να αναλάβουν δράση. Μετά το σάλιο που ξέσπασε, ο υπουργός και ο υφυπουργός Εσωτερικών δήλωσαν ότι δεν θα επιτραπεί στις «Μαύρες Περιπολίες» να περιπολούν, όμως οι φασίστες εύκολα θα βρουν τον τρόπο για να μπουν στο κόλπο. Στην Ιταλία ζύπνησαν ήδη οι μνήμες των μελανοχιτώνων του Μουσολίνι, όμως οι ανάγκες της «τάξης» και της «ασφάλειας» θεωρούνται σημαντικότερες από τα διδάγματα της Ιστορίας.

καετίες. Χρησιμοποιήθηκαν κατά κόρον όχι μόνο στη βιομηχανία, το εμπόριο, την οικοδομή, την αγροτική οικονομία, αλλά και στα σπίτια. Πάρα πολλοί απ' αυτούς που ουρλιάζουν τώρα ενάντια στους μετανάστες χρησιμοποιήσαν ή χρησιμοποιούν στα σπίτια τους κακοπληρωμένους και ανασφάλιστους μετανάστες, συχνά βγάζοντάς τους την πίστη στη δουλειά.

7 Είναι κοινός τόπος ότι σε περιοχές που υπάρχει μεγάλη συσσώρευση εξαθλιωμένων μεταναστών, ειδικά αυτών που έρχονται τον τελευταίο χρόνο και που αναζητούν τρόπο να φύγουν προς άλλες ευρωπαϊκές χώρες αλλά εγκλωβίζονται εδώ, δημιουργούνται προβλήματα. Οχι προβλήματα ασφάλειας (ακόμα και στην εξαθλίωσή τους οι μετανάστες κρατούν την αξιοπρέπειά τους), αλλά προβλήματα υγείας. Οι μετανάστες ζουν κατά μάζες σε άθλια οικήματα (κάποιοι κονομάνε χοντρά νοικιάζοντάς τα) ή σε εγκαταλελειμμένα κτίρια, που στερούνται στοιχειωδών συνθηκών υγιεινής διαβίωσης. Ζουν ακόμη και σε πλατείες ή πάρκα και αναγκάζονται να ικανοποιούν τις στοιχειώδεις ανάγκες τους στο ύπαιθρο. Καμιά κρατική ή δημοτική υπηρεσία δεν βρέθηκε δίπλα τους. Καμιά μέριμνα δεν υπήρξε για τα πιο στοιχειώδη. Ούτε τουαλέτες δεν έχουν στη διάθεσή τους και μετά τους καταγγέλλουν ότι αφοδεύουν στο ύπαιθρο. Επομένως, τα όποια προβλήματα δημιουργούνται σε περιοχές μεγάλης συγκέντρωσης μεταναστών δεν οφείλονται στους μετανάστες, αλλά οφείλονται στην παντελή έλλειψη ανθρωπιάς και πολιτισμού από τις ελληνικές κρατικές και δημοτικές αρχές.

8 Το μεταναστευτικό δεν είναι πρόβλημα ηθικής και φιλανθρωπίας, είναι πρόβλημα πολιτικό. Είναι πρόβλημα που σφραγίζεται από την ταξική διαφορά και αντίθεση. Δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπίζεται το ίδιο από καπιταλιστές και εργάτες. Οι καπιταλιστές θέλουν τόσους μετανάστες όσους «χωράει» η παραγωγή τους και ο αναγκαίος εφεδρικός στρατός των ανέργων. Γι' αυτό και δε μιλούν πια για τους μετανάστες της δεκαετίας του '90, που κάποια στιγμή νομιμοποιήθηκαν, αν και γι' αυτούς ελεγαν τα ίδια εκείνη την εποχή. Οπως δεν μιλούν για

το γεγονός ότι οι μετανάστες που έχουν χαρτιά αντιμετωπίζονται σαν εργαζόμενοι δεύτερης κατηγορίας, στερούμενοι μια σειρά δικαιώματα που ισχύουν για τους Έλληνες εργαζόμενους (γράψαμε σχετικά στο προηγούμενο φύλλο της «Κ»). Αντίθετα, για τους εργαζόμενους οι μετανάστες (πρέπει να) είναι ταξικά αδέρφια. Σάρκα από τη σάρκα της παγκόσμιας εργατικής τάξης. Με δικαιώματα εργασιακά, εργατικά και ανθρωπιάς. Κάθε επίθεση που δέχονται οι μετανάστες είναι επίθεση στην εργατική τάξη. Κάθε δικαίωμα που στερούνται προιονίζει στήριξη άλλων δικαιωμάτων για τους Έλληνες εργαζόμενους.

9 Σε κείνους που λένε ότι «κάτι πρέπει να γίνει», το πρώτο που έχουμε να παρατηρήσουμε είναι πως αυτό πρέπει ν' απευθύνεται ως απαίτηση προς το ελληνικό κράτος. Ως απαίτηση όχι για περισσότερη καταστολή, που όπως είδαμε δεν αποτελεί και λύση και μόνο στη φασιστικοποίηση οδηγεί, αλλά ως απαίτηση για λύσεις σύμφωνες με τις ανάγκες των μεταναστών. Το πρώτο που πρέπει να γίνει είναι να χορηγείται άσυλο και ταξιδιωτικά έγγραφα σε όσους το ζητούν και ειδικά σε εκείνους που έρχονται από τις ζώνες του πολέμου και των μεγάλων συγκρούσεων. Ομως, η ελληνική κυβέρνηση αρέσκεται στο ρόλο του δεσμοφύλακα της ΕΕ. Το μόνο που ζητά είναι λεφτά από τις σχετικές ευρωπαϊκές υπηρεσίες, για περισσότερες μπάτσες, για να φτιάξει στρατιωτικά συγκέντρωσης και να μαντρώνει εκεί τους μετανάστες με σκοπό την απελαση. Το δεύτερο που πρέπει να απαιτηθεί είναι να δημιουργηθούν ξενώνες για να μπορούν οι μετανάστες να ζουν σε στοιχειώδεις ανθρώπινες συνθήκες. Τόσα παρατημένα δημόσια κτίρια υπάρχουν.

10 Έχουμε μπροστά μας δυο επιλογές: ή με το κράτος και το φασισμό θα πάμε ή με τους μετανάστες. Οι μετανάστες δεν είναι «εξωτικά φρούτα» που ήρθαν στη γειτονιά μας. Είναι άνθρωποι της δουλειάς, δικοί μας άνθρωποι, αδέρφια μας ταξικά. Αν συστρατευθούμε με το κράτος, θα το πληρώσουμε διπλά. Θα βρεθούμε σε χειρότερη θέση ως εργαζόμενοι, γιατί οι καπιταλιστές τέτοιες ευκαιρίες αναζητούν. Αυτό δεν έγινε στα φασιστικά καθεστώτα του μεσοπολέμου; Από την άλλη, θα πρέπει να είμαστε έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε την οργή των πιο ριζοσπαστικών δυνάμεων του λεγόμενου « τρίτου κόσμου », όπως την αντιμετωπίσαν όσοι δεν έκαναν τίποτα για να αποτρέψουν τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις. Το τέλος της αθωότητας έχει επέλθει.

Η νέα ηγεσία της ΠΟΣΔΕΠ (Πασόκοι, δεξιοί Συνασπισμένοι και μερικοί Νεοδημοκράτες) από τη στιγμή που ανέλαβε δεν έπαψε να δίνει τα διαπιστευτήριά της στην κυβέρνηση και το σύστημα, αποδεχόμενη το νόμο-πλαίσιο, τη Μπολόνια και την κατάργηση του ασύλου. Φυσική συνέχεια αυτής της έρπουσας και υποταγμένης στάσης ήταν και η συμμετοχή στο διάλογο-φάρασα, στο πλαίσιο του οποίου σπεύδει τώρα να καταθέσει και την πρότασή της για την «αναβάθμιση» του λυκείου και τον τρόπο εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Τα 10 σημεία αυτής της πρότασης (δημοσιεύτηκαν την Κυριακή, 14 Ιούνη, στην Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία), είναι σημεία συγκερασμού της πρότασης του ΠΑΣΟΚ και των απόψεων των «εκσυγχρονιστών» του ΣΥΝ και συνιστούν μια πρόταση άγριου νεοφιλελευθερισμού, που προσαρμόζει το σχολείο στις σύγχρονες ανάγκες του κεφαλαίου, το κάνει περισσότερο ελιτίστικο και συνεπώς έντονα ταξικό και προβλέπει καινούργιες, πολύπλοκες, απανωτές λαιμητόμους για τα παιδιά που ποθούν να μπουν στο Πανεπιστήμιο.

Αναλυτικά, τα σημαντικότερα σημεία της πρότασης της ΠΟΣΔΕΠ είναι τα εξής:

Α) Καθιέρωση ενιαίας υποχρεωτικής εκπαίδευσης από το νηπιαγωγείο (έναν χρόνο) έως και το λύκειο, δηλαδή σύνολο 13 χρόνια υποχρεωτική εκπαίδευση από τα 10 που είναι σήμερα.

Στο σημείο αυτό η ΠΟΣΔΕΠ αγνοεί επιδεικτικά το πάγιο, χρόνιο και επίκαιρο (λόγω των τεράστιων προβλημάτων που αντιμετωπίζει το νηπιαγωγείο και των απανωτών χτυπημάτων που δέχεται από την κυβέρνηση) αίτημα της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης για δίχρονο υποχρεωτικό νηπιαγωγείο. Η ΠΟΣΔΕΠ σημειώνει ότι η επέκταση της υποχρεωτικότητας στα 13 χρόνια θα έπαιζε καθοριστικό ρόλο σε ζητήματα οργανωτικά και ουσιαστικά, σχετιζόμενα με τη δομή της διδασκαλίας διαφόρων μαθημάτων. Περισσότερες διευκρινίσεις -τουλάχιστον στο δημοσίευμα της εφημερίδας- δεν δίνονται. Μπορούμε, λοιπόν, να υποθέσουμε ότι εννοείται μόνο κάποιος ενιαίος σχεδιασμός, που μπορεί να υποκρύπτει και τη μετάλλαξη ουσιαστικά του νηπιαγωγείου σε πρώτη τάξη του δημοτικού σχολείου (πρόταση που υποστηρίζει ο γνωστός Βερέμης, πρόεδρος του ΕΣΥΠ, που συμπλέει και με την τάση της συνεχούς συμπίεσης της γνώσης προς τις κατώτερες βαθμίδες) και φυσικά τη διατήρηση των δυο τύπων λυκείου (τεχνικού για την «πλέμπα» και γενικού), που υπάρχει άλλωστε και στην πρόταση του ΠΑΣΟΚ.

Β) Το λύκειο, όπως και το γυμνάσιο να μετατραπεί σε σχολείο ολοήμερης λειτουργίας.

Ωστε το σχολείο να προσαρμοστεί στο σύνολο του στις εργασιακές σχέσεις-μπάχαλο που επικρατούν σήμερα, αποτελώντας τη φθηνή λύση, για να μπορεί το κεφάλαιο ανενόχλητο να εκμεταλλεύεται τους εργαζόμενους γονείς, «απαλλάσσοντάς» τους από τη φροντίδα των παιδιών τους. Η επέκταση του ωρα-

■ Πρόταση ΠΟΣΔΕΠ για Λύκειο και τρόπο εισαγωγής σε ΑΕΙ-ΤΕΙ

Διαπιστευτήρια στο σύστημα

ρίου στοχεύει παράλληλα στην απόκτηση δεξιοτήτων που απαιτεί σήμερα η αγορά εργασίας (π.χ. χρήση ηλεκτρονικών υπολογιστών, διαδίκτυου, κ.λ.π.), ενώ καλλιεργεί ταυτόχρονα και την καρτερία στην εξόφληση και την υποταγή στην εκμετάλλευση, που θα υποστούν οι νέοι ως αυριανοί εργαζόμενοι.

Γ) Να προσφέρονται υποχρεωτικά και κατ' επιλογήν μαθήματα στο λύκειο στη λογική του International Baccalaureat, για τα οποία να εκφράζονται γνώμη τα ΑΕΙ-ΤΕΙ. Τα μαθήματα του λυκείου να οργανωθούν σε κύκλους και να προσφέρονται σε δυο επίπεδα (προχωρημένα και βασικά). Απαραίτητη κρίνεται η εισαγωγή Ζώνης Τέχνης και Πολιτισμού, ενταγμένης στο επίσημο πρόγραμμα και αναγνωριζόμενης ως ισότιμης στη διαδικασία αξιολόγησης.

Πρόκειται για μια καθαρά ελιτίστικη αντίληψη, που προορίζει το λύκειο για τα «ευνοημένα» παιδιά, δηλαδή για τα παιδιά των μεσαίων και υψηλών κοινωνικοοικονομικών στρωμάτων (το πρόγραμμα του International Baccalaureat το ακολουθούν σήμερα κάποια ακριβά ιδιωτικά σχολεία, γίνεται στην αγγλική γλώσσα, συνδέεται άμεσα με κάποια πανεπιστήμια του εξωτερικού και σ' αυτό δεν έχει καμιά παρέμβαση το ελληνικό υπουργείο Παιδείας). Το διαχωρισμό των παιδιών σύμφωνα με την ταξική τους προέλευση προωθεί και ο διαχωρισμός των μαθημάτων, ακόμα και μέσα στο γενικό λύκειο, σε μαθήματα γι' αυτούς που μπορούν να δεχτούν «προχωρημένες» γνώσεις και σε μαθήματα γι' αυτούς που μπορούν να δεχτούν μόνο τις «βασικές». Σημειώνουμε δε ότι η «μύηση» (αν μπορούμε να μιλήσουμε έτσι και γι' αυτή στο στενό σχολείο της παραγωγής του «μερικού ανθρώπου») στον πολιτισμό θα αποτελεί πεδίο εξαναγκασμού των μαθητών, αφού θα αξιολογείται (θα βαθμολογείται δηλαδή). Δεν είναι τυχαία επίσης η αναφορά στη «Ζώνη Πολιτισμού», που παραπέμπει στην κακόφημη «ευελικτή ζώνη», την οποία έχουν χρησιμοποιήσει δεόντως επιχειρήσεις, ιδιώτες και λαμόγια κάθε είδους, που προσφέρουν εκπαιδευτικά προγράμματα και υλικό, αποσκοπώντας σε ίδια συμφέροντα και επιδιώξεις.

Δ) Μείωση του αριθμού μαθημάτων κατά 40% σε κάθε τάξη. Τα μαθήματα να είναι 8-9. Να υπάρχει περιορισμός της ύλης και περισσότερη έμφαση στην ποιοτική διάσταση της διδασκαλίας ύλης (π.χ. κατανόηση βασικών εννοιών), ενώ κανένα μάθημα να μη διδάσκεται κάτω από 2 ώρες την εβδομάδα.

Επισημαίνουμε ότι το αυτονόητο, δηλαδή ο περιορισμός της βαριά επιβαρυνμένης σήμερα ύλης, δε σημαίνει αυτόματα και απαλλαγή της από τα αναχρονιστικά και αντιδραστικού περιεχομένου στοιχεία της. Οπως δε σημαίνει και προώθηση της ολόπλευρης μόρφωσης (πράγμα ασύμβατο με τον καπιταλισμό),

στην οποία, άλλωστε, όχι τυχαία, δεν γίνεται καμιά αναφορά. Αντίθετα σημαίνει -και αυτό επιβεβαιώνεται απ' όλες τις επιλογές της κυβέρνησης, των αστικών κομμάτων εξουσίας και της ΕΕ- παραπέρα εξειδίκευση και μερικοποίηση της γνώσης και μετάδοση αποκλειστικά των γνώσεων και δεξιοτήτων που απαιτεί σήμερα ο καταμερισμός της εργασίας στον καπιταλισμό. Τούτο διασφαλίζει ταυτόχρονα και τον περιορισμό των κρατικών δαπανών για τη δημόσια εκπαίδευση, αταλάντευτο στόχο όλων των κυβερνήσεων.

Ε) Να μην καθορίζεται ασφυκτικό αναλυτικό πρόγραμμα, αλλά να υπάρχουν επιστημονικές ενότητες σε κάθε μάθημα. Να δίνεται το περιθώριο αυτενέργειας στους εκπαιδευτικούς.

Οι γενικόλογες αναφορές και οι θελκτικές λέξεις χρησιμοποιούνται σκόπιμα και κρύβουν τεχνηέντως τις προθέσεις αυτών που τις επινοούν. Είναι γνωστή η θέση του ΠΑΣΟΚ για το «αυτόνομο σχολείο», που αποτελεί «φορέα ανάπτυξης της τοπικής κοινωνίας», που λειτουργεί υπό το καθεστώς της «αποκέντρωσης». Το ρεζουμέ είναι το εξής: Το κράτος κρατά αδιαπραγμάτευτο τον κεντρικό σχεδιασμό, ώστε να διασφαλιστεί και σε κάθε περίπτωση η ουσία και ο ρόλος του σχολείου, ως χώρος αναπαραγωγής της κυρίαρχης ιδεολογίας και των εκμεταλλευτικών σχέσεων, οι ιδιώτες, οι τοπικές επιχειρήσεις, οι «τοπικές κοινωνίες» παρεμβαίνουν κατά ένα μέρος, προωθώντας τα δικά τους ιδιαίτερα συμφέροντα, το δημόσιο σχολείο ιδιωτικοποιείται και το κράτος απαλλάσσεται σε μεγάλο βαθμό από την υποχρέωσή του

να προσφέρει δημόσια δωρεάν Παιδεία σε όλα τα παιδιά, φορτώνοντας τα βάρη στους εργαζόμενους, μέσω των «ανταποδοτικών τελών» και της φορολογίας των Δήμων.

Στ) Σημαντικό λόγο στη σύνταξη και διαμόρφωση των αναλυτικών προγραμμάτων να έχουν το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, οι επιστημονικές ενώσεις και τα αντίστοιχα πανεπιστημιακά τμήματα.

Ζ) Να υπάρξει άμεση κατάργηση του ενός σχολικού εγχειριδίου και να γίνει εισαγωγή του πολλαπλού εναλλακτικού βιβλίου.

Τα αποτελέσματα της εφαρμογής του μέτρου τα βλέπουμε σήμερα καθαρά στην παρεμφερή διάταξη του νέου νόμου-πλαίσιο της Μαριέττας Γιαννάκου. Στοχεύει στην ουσία στην κατάργηση της δωρεάν διανομής των βιβλίων και αυτό γίνεται πεντακάθαρο όταν συνάμα καταγγέλλεται ο αγώνας για την υπεράσπιση της δημόσιας εκπαίδευσης (στάση της ΠΟΣΔΕΠ απέναντι στον αγώνα των φοιτητών, αλλά και στη στάση που τήρησε η προηγούμενη ηγεσία της Ομοσπονδίας).

Η) Η επιτυχής ολοκλήρωση του λυκείου να οδηγεί στην απόκτηση εθνικού απολυτηρίου έπειτα από εξετάσεις σε εθνικό επίπεδο με νέα μορφή και νέες διαδικασίες αξιολόγησης και πιστοποίησης γνώσεων και δεξιοτήτων, σε συνδυασμό με προφορικές εξετάσεις, συνθετική εργασία και άλλες ανάλογες δοκιμασίες. Τα Τμήματα των ΑΕΙ-ΤΕΙ να καθορίζουν τον τρόπο εισδοχής των νέων φοιτητών. Κάποια από τα Τμήματα να μπορούν να απαιτήσουν μόνο το εθνικό απολυτήριο και να δέχονται εισακτέους ανάλογα με

το βαθμό του. Αλλά, τα πιο περιζήτητα, να μπορούν να απαιτούν και βαθμολογία των υποψηφίων σε συγκεκριμένα μαθήματα, να θέτουν συντελεστές βαρύτητας γι' αυτά, καθώς και άλλους τρόπους επιλογής που θα καθορίσουν τα ίδια.

Το σημείο αυτό, αποτελεί το βαρύ πυροβολικό της πρότασης της ΠΟΣΔΕΠ. Θυμίζουμε ότι για να γίνει κάποιος κάτοχος του Εθνικού Απολυτηρίου, σύμφωνα με την πρόταση του ΠΑΣΟΚ, θα πρέπει να διαβεί μια διαδρομή γεμάτη λαιμητόμους, που θα περιορίζει δραστηκότητα τον αριθμό των υποψηφίων που θα διεκδικούν τελικά την είσοδό τους στα ΑΕΙ-ΤΕΙ. Θα συμμετάσχει για το λόγο αυτό και στις τρεις τάξεις του λυκείου σε πανελλαδικές εξετάσεις σε 8-9 μαθήματα. Αλλά και η περιβόητη «ελεύθερη πρόσβαση» του ΣΥΝ περιέχει πολλές εξετάσεις και αξιολογικές κρίσεις σε όλες τις τάξεις του λυκείου, ώστε να γίνει κάποιος κάτοχος του απολυτηρίου του. Πρόκειται συνεπώς για ένταση και ισχυροποίηση των ταξικών φραγμών, που θα πλήξουν ιδιαίτερα τα παιδιά των φτωχών λαϊκών στρωμάτων και σκοπό τους έχουν να καταφέρουν ισχυρό και δραστηκότητα στην τάση της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση. Η παρέμβαση των Πανεπιστημίων γίνεται για να αυστηροποιηθεί το σύστημα, για να υψωθούν απειλητικά και απροσπέλαστα τα τεύχη των ταξικών φραγμών. Αυτό το νόημα έχει η καθιέρωση από τα πανεπιστημιακά τμήματα βαρύτητας σε κάποια μαθήματα, ο καθορισμός βαθμολογίας σε συγκεκριμένα μαθήματα κ.λ.π. Η καθιέρωση του βαθμολογικού πλαφόν της βάσης του 10 ήταν πρόδρομος αυτής της εξέλιξης, γι' αυτό και η κυβέρνηση εμμένει πεισματικά στην εφαρμογή της.

Γιούλα Γκεσούλη

Αναβλήθηκε η δίκη για την «υπόθεση του 132ου Δημοτικού Σχολείου»

Αναβλήθηκε τελικά για τις 22 του Γενάρη του 2010 η δίκη της δασκάλας που άναψε τα αίματα και ενεργοποίησε στο έπακρο τα εκδικητικά, ρατσιστικά και κατασταλτικά ανακλαστικά του κράτους, σε σημείο που το έκανε να προβεί σε μια εξοργιστικά προκλητική πράξη: να την παραπέμψει σε δίκη «για παράβαση καθήκοντος», γιατί υπέπεσε στο «κατ' εξακολούθησαν έγκλημα» να διαθέτει αίθουσα του σχολείου για τη διδασκαλία της μητρικής γλώσσας στους αλλοδαπούς μαθητές της, που αποτελούσαν το 72% της δύναμης του σχολείου. Πρόκειται για τη διευθύντρια Στέλλα Πρωτονοταρίου και τη γνωστή πια υπόθεση του 132 δημοτικού σχολείου. Στο γκρίζο αυτό σχολείο του αχανούς

συγκροτήματος της Γκράβας, που οι μαθητές του στη συντριπτική τους πλειοψηφία ήταν αλλοδαποί από φτωχές οικογένειες, οι ευαισθητοποιημένοι εκπαιδευτικοί του, προσπάθησαν «χωρίς αυταπάτες» ότι θα δημιουργήσουν μια εκπαιδευτική όαση, όπως οι ίδιοι δηλώνουν, να αντισταθούν στην μοιρατική διάθεση που φέρνει η σκληρή και γκριζα λούθησαν έγκλημα» να διαθέτει αίθουσα του σχολείου για τη διδασκαλία της μητρικής γλώσσας στους αλλοδαπούς μαθητές και της ελληνικής στους γονείς τους, τις ώρες μη λειτουργίας του σχολείου, ήταν η διευθύντρια του σχολείου. Τα αποτελέσματα ήταν θεαματικά: τα φαινόμενα βίβας στο σχολείο εξαλείφθηκαν, οι επιδόσεις των μαθητών ανέβηκαν σημαντικά και η σχολική κοινότητα ελλήνων-μεταναστών, συμπεριλαμβανομένων των γονιών, πορεύονταν ειρηνικά και χωρίς εκδηλώσεις ρατσισμού. Η κυβέρνηση συνειδητοποιώντας ότι οι πρωτοβουλίες των δασκάλων και της διευθύντριας του 132 ΔΣ φεύγουν έξω από τα όρια που η πολιτική της ταχτική απέναντι στους μετανάστες επιβάλλει, ότι μπορούν να δημιουργήσουν προηγούμενο και παράδειγμα για άλλα

σχολεία, δεχόμενη πιέσεις από το ακροδεξιό ακροατήριό της, αποφάσισε να δράσει δια ροπαλού. Μετακίνησε τη διευθύντρια του σχολείου και έφερε στο πόστο της «βαλτό» και «βαμμένο» δεξιά διευθυντή, ο οποίος κατήργησε τα παραπάνω προγράμματα. Στη συνέχεια, ο νέος διευθυντής προέβη σε αναφορά, ανάβοντας το πράσινο φως να ασκηθεί αυτεπάγγελτα ποινική δίωξη στη Στέλλα Πρωτονοταρίου με την κατηγορία της «εκμετάλλευσης εμπιστευόμενων πραγμάτων κατ' εξακολούθηση». Καταβλήθηκε προσπάθεια να επικαλεστούν τυπικοί λόγοι (η παραχώρηση του σχολείου για τα μαθήματα των αλλοδαπών), όμως είναι ηλίθιο φαινόταν ότι η δίωξη έχει καθαρά ιδεολογικά και πο-

■ Κατά μελών του Φόρουμ Μεταναστών Κρήτης

Ασφαλίτικη προβοκάτσια στα Χανιά

Μια παλιομοδίτικη – αλλά πάντα επικίνδυνη – ασφαλίτικη προβοκάτσια στήθηκε τις τελευταίες μέρες στα Χανιά, σε βάρος δυο δραστήριων μελών του Φόρουμ Μεταναστών Κρήτης. Μια προβοκάτσια που αντανάκλα το νέο κλίμα όχι μόνο στα Χανιά αλλά πανελλαδικά: μαζικά πογκρόμ ενάντια στους χωρίς χαρτιά μετανάστες και χτύπημα κάθε οργανωμένης πολιτικής δράσης από τη μεριά των μεταναστών.

Στα Χανιά κήκε ένα κρατικό αυτοκίνητο. Φαινόμενο συνηθισμένο, αν αναλογιστούμε ότι ήταν το εικοστό κρατικό αυτοκίνητο που κήκε. Λίγες ώρες μετά, 20 ασφαλίτες οπλισμένοι με πολυβόλα μπούκαραν στο σπίτι που κατοικούν δυο από τα πιο δραστήρια και γνωστά σε όλη τη χανιώτικη κοινωνία μέλη του Φόρουμ Μεταναστών Κρήτης και τους συνέλαβαν. Ο Αμπντελουαχέμ και ο Μέντι ζουν για 20 χρόνια στα Χανιά, έχουν χαρτιά, παίρνουν πλέον 5ετή

άδεια παραμονής. Είναι, όμως, δραστήριοι. Είναι μπροστά στις κινητοποιήσεις, στηρίζουν τους αγώνες των μεταναστών, συμμετέχουν γενικότερα στην πολιτική ζωή της πόλης. Σε λίγο, οι δυο Τυνησιοί βρέθηκαν κατηγορούμενοι με τον «αντιτρομοκρατικό» νόμο! Βρέθηκε μάρτυρας, που κάτι είδε, κάτι κατέγραψε και αυτό το κάτι ήταν ο αριθμός του αυτοκινήτου του Μέντι να περνά από την περιοχή που κήκε το αυτοκίνητο.

Δεν έχει σημασία που στο Indymedia δημοσιεύτηκε κείμενο ανάληψης ευθύνης για τον εμπρησμό από πολιτική ομάδα. Ούτε ότι υπήρχαν μάρτυρες που κατέθεσαν πως κάθονταν μέχρι αργά με τους δυο μετανάστες σε καφετέρια στο λιμάνι. Οι ασφαλίτες του Μαρκογιαννάκη είχαν βρει τους... «άραβες τρομοκράτες». Πάνω από τα κεφάλια των δυο μεταναστών δεν κρέμονταν απλά μια κατά τα άλλα γελοία κατηγορία. Κρέμονταν η απειλή της οικονομικής και κοι-

νωνικής εξόντωσης, με προφυλάκιση και μια μακρά δικαστική περιπέτεια.

Στα Χανιά τα δημοκρατικά ανακλαστικά λειτούργησαν. Κόσμος κινητοποιήθηκε, οι μάρτυρες της καφετέρας βρέθηκαν και στο εισαγγελικό γραφείο η ασφαλίτικη κατηγορία ξεφούσκωσε. Ανακριτής και εισαγγελέας αποφάσισαν να αφαιρέσουν τον «τρομονόμο» από το κατηγορητήριο και να παραπέμψουν τους δυο μετανάστες στο αυτόφωρο με κατηγορίες σε βαθμό πλημμελήματος. Η δίκη αναβλήθηκε για 10 μέρες, αλλά στο μεταξύ ο κόσμος είχε την ευκαιρία να γνωρίσει το «μάρτυρα», τον οποίο προστάτευαν 5-6 ασφαλίτες καλώντας τον «να μη φοβάται, να τα πει όλα, να τους γαμήσουμε». Μολοντί ξέρουμε, δεν γράφονται τίποτα για το ποιόν του, αφήνοντας να ειπωθούν όλα τη μέρα της δίκης. Στο μεταξύ, οι δυο μετανάστες αφέθηκαν ελεύθεροι, σημάδι πως οι δικαστές «δεν επείσθησαν».

Αφησαν στη μέση την απάντηση του πετρελαίου από το Sea Diamond

Κυριακή και νύχτα έφυγε από τον κόλπο της Καλντέρας στη Σαντορίνη το ειδικό σκάφος «Nos Satisfaction», που υποτίθεται ότι θα απαντούσε τα καύσιμα από το κουφάρι του «Sea Diamond». Ήταν η λύση που συμφώνησε η κυβέρνηση με την εφοπλιστική εταιρεία, προκειμένου να υπερκεράσει τις διαμαρτυρίες των Σαντορινίων, που απαιτούσαν την ανέλκυση του ναυαγίου, που αποτελεί μια τοξική βόμβα όχι μόνο για τη Σαντορίνη αλλά για μια πολύ ευρύτερη περιοχή.

Ο ίδιος ο ΥΕΝ Α. Παπαλιγούρας πήγε στη Σαντορίνη για να κάνει πανηγυρικά εγκαίνια της απάντησης. Όπως αποδείχτηκε, όμως, ήταν μια ακόμα χοντρή κοροϊδία των κατοίκων του νη-

σιού. Το ειδικό σκάφος άντλησε πετρέλαιο μόνο από τα σαλόνια και τις καμπίνες και όχι από τις δεξαμενές του πλοίου! Την «ολοκλήρωση των εργασιών» ανήγγειλε η πλοιοκτήτρια εταιρεία του «Sea Diamond», που αναφέρει ότι αντλήθηκε μείγμα θαλασσινού νερού και πετρελαιοειδών όγκου περίπου 929 κυβικών, από τα οποία πετρελαιοειδή είναι περίπου 155 κυβικά. Όμως, το «Sea Diamond» είχε στις δεξαμενές του πάνω από 500 τόνους πετρελαίου και πάνω από 100 τόνους λιπαντικών, που φυσικά δεν απαντήθηκαν. Απαντήθηκε μόνο ό,τι είχε διαρρεύσει, άγνωστο από πού. «Δεν παρατηρείται διαρροή πετρελαίου ή άλλων ρυπογόνων ουσιών από το

εσωτερικό του ναυαγίου», ανακοίνωσε η πλοιοκτήτρια εταιρεία! Ο καθένας μπορεί να καταλάβει πως όσο θα περνάει ο καιρός θα σαπίζουν οι δεξαμενές και το πετρέλαιο θα διαφεύγει. Για να μη μιλήσουμε για τις άλλες τοξικές ουσίες, όπως τα λιπαντικά, οι μπαταρίες, διάφορες συσκευές κ.λπ.

Η κυβέρνηση ενεργεί σαν τσιράκι της εφοπλιστικής εταιρείας. Αυτό ήταν καθαρό από την αρχή. Οι λεονταρισμοί του Καμμένου, ότι η κυβέρνηση θα ανελκύσει το ναυάγιο και θα χρεώσει την πλοιοκτήτρια εταιρεία ήταν μόνο για εσωτερική κατανάλωση. Αν δεν «πονέσει» η κυβέρνηση, δεν πρόκειται να μετακινηθεί η τοξική βόμβα από το βυθό της Καλντέρας.

λιτικά χαρακτηριστικά. Εξού και απαλείφθηκαν οι αρχικές αιτιάσεις περί «θετικής μειοδοσίας» και τα ρέστα, επειδή ήταν πολύ «χοντρές» και αποκάλυπταν την ουσία της δίωξης. Η δίκη ορίστηκε για την περασμένη Τρίτη 16 του Ιούνη. Η εξέλιξη της αναβολής της ήταν προδιαγεγραμμένη, μιας και η υπόθεση είχε τον αριθμό 72 στο πινάκιο του Α' Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών, προτελευταία στη σειρά των υποθέσεων που θα εκδικάζονταν (προφανώς όχι τυχαία, μετά το μεγάλο ντόρο που ξεσηκώθηκε στην εκπαίδευση, την προβολή που δόθηκε από μερίδα του Τύπου και την παρέμβαση πανεπιστημιακών και των κομμάτων της αντιπολίτευσης). Απέξω από το δικαστήριο περιέμεναν υπο-

μονετικά πολλοί εκπαιδευτικοί, θεωρώντας ότι στο πρόσωπο της διευθύντριας του 132 ΔΣ δικάζονται όλοι οι εκπαιδευτικοί που πασχίζουν και αγωνίζονται για ένα καλύτερο σχολείο, για μια άλλη κοινωνία, για κοινωνική δικαιοσύνη. Πρέπει, όμως, να ομολογήσουμε ότι η παρουσία τους δεν ήταν πάνδημη. Το χεράκι της έβαλε και εδώ η συνδικαλιστική γραφειοκρατία που δεν έπραξε τα δέοντα να ενημερώσει και να ξεσηκώσει τον κόσμο των εκπαιδευτικών. Και βεβαίως το ΠΑΜΕ «αριστερό» δεκανίκι της, που παρέστη απλώς δι' αντιπροσώπων, αφού η δικόμμενη δεν ήταν «δική τους». Αν θέλουμε να σταματήσουμε το σιδερένιο χέρι του κράτους, αν θέλουμε να βοηθήσουμε στο στραγγαλισμό του φιδιού, αν

θέλουμε να βοηθήσουμε τα ταξικά αδέρφια μας τους μετανάστες, η καταγγελία απλά των φαινομένων ρατσιστικής βίας και καταστολής από τον «καναπέ» δεν αρκεί. Η υπόθεση του 132 ΔΣ πρέπει να γίνει υπόθεση όλων των εκπαιδευτικών, όλων των γονιών, όλης της εργαζόμενης κοινωνίας.

ΥΓ. Η μοίρα όλων των ρουφιάνων είναι γνωστή. Τρέμουν την μήνη του λαού και κρύβονται στο σκοτάδι. Ο νέος διευθυντής του σχολείου, που έκανε την αναφορά και ήταν μέλος της δικής κρύβονταν επιμελώς από τα μάτια των παρευρισκομένων, έχοντας «απεσταλμένη» στην αίθουσα τη σύζυγό του, που και αυτή μετά το πέρας της διαδικασίας κρύβονταν πίσω από τις πλάτες των μπάτσων.

Δεν είχαμε καμιά αμφιβολία ότι έτσι θα γινόταν. Η Ντόρα και οι στενοί της συνεργάτες δε φέρουν καμιά ευθύνη για τη φυγή του Καρβέλα. Φταίει ένας υπάλληλος εκτός γραφείου Ντόρας, ο επικεφαλής της Α8 Διεύθυνσης του ΥΠΕΞ (Λατινικής Αμερικής) ο οποίος «ετέθη στη διάθεση της υπουργού», παραχωρώντας τη θέση του σε άλλον. Φταίει και το σύστημα διαχείρισης της αλληλογραφίας του ΥΠΕΞ, γι' αυτό και η υπουργός έδωσε εντολή να καταρτιστεί αμέσως σχέδιο αναβάθμισής του. Παστρικά πράγματα.

Δευτεραθλητές στη μείωση της απασχόλησης

Η Ευρωπαϊκή Στατιστική Υπηρεσία (Eurostat) δεν μπορεί να κατηγορηθεί για μεροληψία υπέρ των εργατικών συμφερόντων. Στα στοιχεία για την απασχόληση, λοιπόν, που έδωσε στη δημοσιότητα στις αρχές της εβδομάδας και αφορούν το πρώτο τρίμηνο του 2009, η Ελλάδα εμφανίζεται δευτεραθλήτρια στη μείωση της απασχόλησης με πρωταθλήτρια την Ισπανία.

Συγκεκριμένα, ενώ η απασχόληση στην ευρωζώνη μειώθηκε κατά 0,8%, σε σχέση με το τελευταίο τρίμηνο του 2008, στην Ελλάδα μειώθηκε κατά 1,8% (στην Ισπανία κατά 3,1%). Το στοιχείο αυτό έρχεται μια βδομάδα μετά την προκλητική ανακοίνωση της Πετραλιά (γράψαμε σχετικά την προηγούμενη εβδομάδα), σύμφωνα με την οποία «τα στοιχεία του ΟΑ-

ΕΡΕΥΝΑ» Μια σημαντική αποκάλυψη έκανε ο δημοσιογράφος Μάριος Διονέλλης στο TVXS και την «Αυγή». Αποκάλυψε ότι η διευθύντρια της ΟΙΚΟΜΕΤ του Οικονομικού, ένα από τα πιο μισητά πρόσωπα για τους εργαζόμενους, το άτομο με το οποίο κατ'επανάληψη είχε συγκρουστεί η Κωνσταντίνα Κούνεβα, ήταν υποψήφια στο ψηφοδέλτιο της ΠΑΣΚΕ στο ΕΚ Πειραιά και εκλέχτηκε δεύτερη αναπληρωματική για το συνέδριο της ΓΣΕΕ! Πρόκειται για την Αθανασία (Νάνου) Γισδάκη, δεξί χέρι του Οικονομικού, η οποία δεν πήγε στο συνέδριο του ΕΚΠ με το κραγμένο εργοδοτικό σωματείο της ΟΙΚΟΜΕΤ, για το οποίο τόσες καταγγελίες είχαν γίνει, αλλά με ένα απίθανο «Σωματείο Επιμελητών Κτηρίων Πειραιά»!

Η κυρία Νάνου δεν θίχτηκε καθόλου από το δημοσίευμα. Και τι να 'κανε, άλλωστε; Να διέψευθε ότι είναι ακόμη και σήμερα δεξί χέρι του Οικονομικού; Θίχτηκε, όμως, ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ Γ. Παναγόπουλος, ο οποίος έστειλε μια προκλητική επιστολή στην «Αυγή», στην οποία ουσιαστικά κατήγγειλε σαν ψεύτη το δημοσιογράφο. Όμως, δεν διέψευσε απολύτως τίποτα. Πήγε να διαψεύσει την προσωπική του γνώση, όμως και αυτή η διάψευση δεν έχει καμιά σημασία από τη στιγμή που έγραψε τα εξής:

«Όσον αφορά τη “φοβερή και τρομερή” δημοσιογραφική ανακάλυψη του συντάκτη σας, ότι η κ. Γισδάκη ήταν σε ψηφοδέλτιο της ΠΑΣΚΕ το 2007, αφενός δεν είμαι υποχρεωμένος να το γνωρίζω, αφετέρου δεν έχω λόγο στη συγκρότηση των τοπικών ψηφοδελτίων και σε τελευταία ανάλυση –όπως με πληροφορήσαν– στις εκλογές του ΕΚ Πειραιά το 2007 η κ. Γισδάκη δεν είχε την ιδιότητα της προϊσταμένης (σε κάθε περίπτωση ήταν εργαζόμενη)».

Τι τα ήθελε όλα τα υπόλοιπα, αφού παίρνει υπό την προστασία του τη Γισδάκη; Καλά, αυτός δεν ήξερε, οι Πασκίτες του Πειραιά δεν ήξεραν; Και τώρα που το έμαθε, γιατί δεν έψαξε να μάθει ποια ήταν και είναι η συνδικαλιστική παράταξή του, αλλά τη χαρακτηρίζει «σε κάθε περίπτωση εργαζόμενη»; Οι σχέσεις της ΠΑΣΚΕ με τους εργολάβους της καθαριότητας είναι γνωστές. Επί ΠΑΣΟΚ θέρειψαν αυτοί οι σύγχρονοι δουλέμποροι. Αλλωστε, ο Οικονομικός επιτήρητής της ΠΑΣΚΕ! Για να μην πούμε ότι ακόμα και η καθαριότητα της ΓΣΕΕ έχει δοθεί σε εργολάβο και ο Παναγόπουλος με την παρέα του αρνούνται να μας δώσουν τη σύμβαση, επικαλούμενοι... προσωπικά δεδομένα. Θα περίμενε κανείς, μετά τη δολοφονική απόπειρα κατά της Κ. Κούνεβα και τις αποκαλύψεις για το όργιο των δουλεμπόρων στο δημόσιο και τις επιχειρήσεις του δημόσιου, να υπάρξει μια –υποκριτική έστω– ευαισθησία από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Αυτοί, όμως, επιμένουν να στηρίζουν με όλα τα μέσα το δουλεμπόριο.

ΕΔ για τις προσλήψεις-απολύσεις για τον μήνα Απρίλιο ήταν ενθαρρυντικά. Την ίδια εικόνα έχουμε και για τον Μάιο!

Στο μεταξύ, ένας διεθνής καταπιστευτικός όμιλος, που ασχολείται με οργάνωση επιχειρήσεων, μίσθωση εργαζόμενων και έρευνες, η Manpower, έδωσε στη δημοσιότητα την έρευνά της για τις προοπτικές απασχόλησης το τρίτο τρίμηνο του 2009, η οποία φέρει τον εύγλωττο τίτλο «Σε Κάμψη η Αγορά Εργασίας το διάστημα Ιούλιος – Σεπτέμβριος 2009». Η έρευνα της Manpower γίνεται μεταξύ των εργοδοτών και όπως σημειώνεται «για πρώτη φορά από τότε που ξεκίνησε η Έρευνα στην Ελλάδα, οι Προοπτικές Απασχόλησης της χώρας μας έχουν αρνητικό πρόσημο και καταγράφονται στο -7%». Σύμφωνα με την

έρευνα «μόλις το 12% των ελλήνων εργοδοτών θα προχωρήσουν σε προσλήψεις κατά το προσεχές τρίμηνο, το 19% δηλώνει ότι σκοπεύει να προχωρήσει σε απολύσεις και το 66% αναφέρει ότι δεν θα υπάρξει μεταβολή στον αριθμό των ατόμων που απασχολεί. Σε σχέση με το προηγούμενο τρίμηνο, ο ρυθμός προσλήψεων καταγράφεται μειωμένος κατά 7 ποσοστιαίες μονάδες, ενώ σε σύγκριση με το αντίστοιχο τρίμηνο του προηγούμενου έτους η μείωση του δείκτη των Συνολικών Προοπτικών Απασχόλησης φτάνει τις 26 ποσοστιαίες μονάδες!»

Παρά ταύτα, η Πετραλιά επιμένει να εκδίδει γελοίες ανακοινώσεις, που αμφιβάλουμε αν τις πιστεύει και ο πιο φανατικός δεξιός.

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ Νο 5

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δυο χιλιάδες και εννέα: father τα 'μαδες τα νέα;
Ακρως σοβαρή πλακίτσα, στίχοι: Κοκκίνοσκουφίτσα.

Μπαίνουμε και τυπικά στο καλοκαίρι αύριο-μεθαύριο και η βουλή έχει γίνει ήδη θερινή, αλλά όχι με τον επιθυμητό τρόπο (αν θέλετε κάνουμε και δημοψήφισμα). Περισσότερο θυμίζει θερινό σινεμά χωριού-φάντασμα «της περήφανης Ελλάδας της προόδου και της ανάπτυξης». Εκεί όπου παίζονται τα μεγαλύτερα δράματα, μπροστά σε ολιγάριθμο και παντελώς αδιάφορο κοινό, ενδιαφερόμενο περισσότερο για τα σπώρια και τη γρανίτα του, όπως πάντα. Κι οι Ούννοι του Ιούνη-πρώτο θερινό τμήμα-θα πορεύονται στον Πόρο ή θα λιμνάζουν στη Λήμνο, θα ροδίζουν στη Ρόδο ή θα ψαρεύουν στα Ψαρά και θα μιλούν στη Μήλο ή θα κριτικάρουν στην Κρήτη. Βρε δεν πα' να βγάλουν και τις πέτσες τους στις Σπέτσες...

Το δράμα του ΣυΡΙΖΑ-που είναι σύρριζα αποκομμένος, αλλά δεν ξέρει από πού- και η παντελής ακινησία του ΚΚΕ-ό,τι και να συμβεί αντιμετωπίζεται ασάλευτα, σα να είναι τα πάντα καρφωμένα ογδόντα χιλιέτιες στο κέντρο ενός απολιθώματος-απορρόφησαν τη σκέψη μου αυτή τη βδομάδα. Στον ύπνο μου έβλεπα γιγάντιες κάλπες, άλλοτε ως απειλητικά αϊδία κι άλλοτε ως στόματα, που αμφότερα γεννοβολούσαν αγνώστου μητρός εντολές, την πατρότητα των οποίων διεκδικεί η απάτη. Πεταγόμενοι παγωμένοι ως ice tea, ίσως φταίει το ότι ζούμε τις μεγαλύτερες μέρες, που σε λίγο δ' αρχίσουν-τι ανιαρό!-να χάνουν πάλι τη μάχη από τις νύχτες. Ίσως το ότι προσπάθησα να μιμηθώ το βραδινό διαίολο ενός γνωστού μου που μένει στη Ραφήνα. Ίσως πάλι φταίει το άσχετο γεγονός-πριν κρίνετε θυμηθείτε τη θεωρία του χύσους (house)-ότι η υπουργός Εξωτερικών δεν εξωτερικεύει τις σκέψεις της, όπως ο εσωτεριστής ομολογός της, εσωτερικός στην οικία του αφέντη με τον οποίο θα φύγουν μαζί (ποια νύχτα ρε;) σύμφωνα με παλαιότερη δήλωσή του. Η οποία υπουργός, αφού τακτοποίησε την καταφανώς μεροληπτική υπέρ των Παλαιστινίων στάση της χώρας της στο ζήτημα της Γάζας, πήγε στο Ζάππειο και μίλησε και για τους καημένους τους Εβραίους, για να μην αισθανθούν ριγμένοι... «And justice for all» που είπε κάποιος και τραγουδούν και οι Metallica (τραγουδούν και το εκπληκτικό «One», ακούστε το προσεκτικά κι αφήστε το να τρέξει μέσα σας μαζί με μπύρες).

Από την άλλη, φοβάμαι όταν ο μήνας θα έχει εννιά και συγκεκριμένα ο Σεπτέμβρης. Τι θα κάνει άραγε ο Μανώλης (ποιος Μητσιάς ρε;), θα φέρει την κορύφωση της γαλάζιας ραμφωδίας (ποιος Gershwini ρε;) όπως προανήγγειλε; Κι αν-είτε γίνει αυτό είτε όχι-συμβεί κάτι (να, λόγω χάρη μια ακόμα συντέλεια του κόσμου) την ίδια μέρα (09/09) στις 09.09; Oh god, τι φρίκη! Και σα να μην έφταναν όλα αυτά, ζω και το δράμα να μην είμαι πολίτης της περιφέρειας Αττικής-ούτε καν επίτημη-και δεν έλαβα την επιστολή «Ρ» (τι Ρίψασπι ρε;); ώστε να ενημερωθώ για το ποια πράγματα κλυδωνίζονται αλλά δεν καταρρέουν, αν και ξέρω μερικά...

Μηράβο σκηνοθέτη Νίκο Τζίμα! Με αφορμή την ταινία σου, τον «άνθρωπο με το γαρίφαλο» που ξαναπουλάει, μου έλυσε μια μεγάλη απορία, που μπροστά της σήκωναν τα χέρια οι μεγαλύτεροι ψυχολόγοι στους οποίους μ' έπρεπε η γιαγιά πριν τη φάει ο λύκος. Είπε ότι «η ταινία υπήρξε αφορμή για συμφιλίωση μεταξύ αριστερών και δεξιών». Ααααα, το είχε απωθήσει η μνήμη μου, έτσι εξηγείται λοιπόν η μεταστροφή μου και η τόση λατρείααααα... Πες το χριστιανέ μου (χριστιανός δεν είσαι!).

«-Καραβέλα! Ξανάπε με σθημένη πνοή. Αυτός ξαναθύμωσε, έτριξε τα δόντια, εσώκωσε το χέρι του για να τη χτυπήσει, μα, μετανοιώνοντας ολομεμιάς, έτρεξε κι' άνοιξε την πόρτα σα να 'θελε να φύγει. - Εκεί που θα πας, είπε, δεν ξέρω πού, πες του πατέρα σου, πες της μάνας σου που ακόμα ως τα σήμερα τους αναθεματίζω!... Κ' εκίνησε για να φύγει. - Πού πας; του 'πε η αδερφή του κατεβαίνοντας από το κρεβάτι και πιάνοντάς τον απ' τον ώμο, μοναχή μου εδώ δε μένω γιατί σκιάζομαι! - Ααχ! έκαμε ο Θωμάς σφίγγοντας τα δόντια του. - Καραβέλα! Ξαναψιθύρισε η άρρωση από το κρεβάτι. Η άλλη γριά της έφραξε το στόμα. - Ανάθεμά σε, ανάθεμά τον πατέρα σου ανάθεμά τη μάνα σου, ετραγούδησε ο Καραβέλας, σηκώνοντας τη φωνή σα να 'φαλλε και χτυπώντας με το πόδι του το ρυθμό. Ανάθεμά σε! Κ' έμεινε ορθός στην πόρτα του, κοιτάζοντας ένα-ένα τ' αστέρια». Από το έργο «Η ζωή και ο θάνατος του Καραβέλα» (ποια Ουρουγουάη ρε;) του Κωνσταντίνου Θεοτόκη.

Κοκκίνοσκουφίτσα
kokinoskoufitsa@eksegarsi.gr

Ιεφκαριστούμε Ελλάδα

■ 61η συνεδρίαση Παρασκευή, 12.6.09

Η συνεδρίαση είχε προαναγγελθεί ως κολοβή (9 με 11), όμως, η απουσία όλων των μαρτύρων που είχαν κληθεί της προσέδωσε άλλο ενδιαφέρον. Το δικαστήριο προσπάθησε να γεμίσει το χρόνο με την ανάγνωση κάποιων εγγράφων, ενώ ο Κανός υπέβαλε αίτημα για βίαιη προσαγωγή όλων των μαρτύρων που δεν προσήλθαν. Το δικαστήριο αποφάσισε τη βίαιη προσαγωγή μόνο του περιβόητου Κορωναίου (είναι αυτός που... είχε αναγνωρίσει τον Γ. Σερίφη και τον διέψευσε η ίδια η Αντιπρομοκρατική, στέλνοντας δυο αξιωματικούς της να καταθέσουν ως μάρτυρες στην προηγούμενη δίκη), ενώ για τους υπόλοιπους απέρριψε το αίτημα βίαιης προσαγωγής, διότι έκρινε ότι δεν είναι ουσιώδεις. Είναι τόσο ουσιώδεις όσο ήταν και η Κυριακίδου, ήταν το δηκτικό και εύστοχο σχόλιο της Μαρίνας Δαλιάνη (υπεράσπιση Τσιγαρίδα).

■ 62η συνεδρίαση Τρίτη, 16.6.09

Πέντε εκρήξεις, μόλις τρεις μάρτυρες, οι οποίοι φυσικά δεν είχαν να πουν τίποτα. Έτσι ξεκίνησε η σημερινή συνεδρίαση. Ενδιαφέρον, όμως, είχε η ανάγνωση της κατάθεσης ενός μάρτυρα που δεν μπορούσε να καταθέσει. Πρόκειται για τη σπαρταριστή κατάθεση ενός συνταξιούχου αστυνομικού, ο οποίος όταν είχε καταθέσει στη δεύτερη δίκη ξεκίνησε να λέει διάφορα παραμύθια, για τον κίνδυνο που διέτρεξε, για μια μεγάλη πόρτα που κόντεψε να τον καταπλακώσει κτλ., στη συνέχεια όμως αποδείχτηκε (με βάση τις προανακριτικές του καταθέσεις), ότι ο τύπος δεν φύλαγε το κρατικό κτίριο που είχε χτυπήσει με κρηκτικό μηχανισμό ο ΕΛΑ, αλλά «έπαιρνε μάτι» σε παρακείμενο στριπτιζάδικο!

Όταν τελείωσε η ανάγνωση της κατάθεσής του, ο συνήγορος του Κανά. Μ. Καλογήρου, ζήτησε να διαβαστεί και ένας διάλογος που έχει καταγραφεί στα πρακτικά. Από το διάλογο αυτό φαίνεται ότι ο Τσιγαρίδας είχε χαρακτηρίσει αυτόν τον αστυνομικό ψευδομάρτυρα, εκείνος του απάντησε ότι δε συνομιλεί με τρομοκράτες και ο Κανός δήλωσε πως αν ξαναμιλήσει ο Τσιγαρίδας αυτός θα βγαίνει έξω! Γιατί άραγε η πλευρά Κανά ήθελε να διαβαστούν και αυτές οι λεπτομέρειες; Προφανώς για να υπενθυμίσει πως δεν έχει καμιά σχέση με τον «κακό» Τσιγαρίδα.

Στη συνέχεια, είχαμε το πρώτο χοντρό επεισόδιο ανάμεσα στον Χρ. Τσιγαρίδα και τον ΕΛΑ. Η πρόεδρος ανακοίνωσε ότι θα διαβαστεί ένα έγγραφο που έχει σχέση με την «Αντιπληροφόρηση». Ο Χρ. Τσιγαρίδας, αντιλαμβανόμενος περί τίνος πρόκειται, έσπευσε να τη διορθώσει, λέγοντάς της ότι δεν υπάρχει προκήρυξη ή άλλο έντυπο του ΕΛΑ που να λέει για την «Αντιπληροφόρηση». Μη μπερδεύετε το περιοδικό με τη δράση του ΕΛΑ, μην κάνετε τέτοιους συνειρμούς ήταν η παρατήρησή του. Η πρόεδρος, ενοχλημένη και νομίζοντας ότι... έπιασε λαβράκι, άρχισε να του δείχνει το έγγραφο και να του λέει ότι γράφει για την «Αντιπληροφόρηση» κι αν θέλει ας το διαβάσει και ο ίδιος. Τι έγγραφο το έγγραφο; Ήταν ένα από τα Πληροφοριακά Δελτία που έβγαζε κατά καιρούς ο ΕΛΑ, τα οποία έφεραν τον εξής τίτλο: «Πληροφοριακό Δελτίο για την αντιπληροφόρηση-προπαγάνδισή-ιδεολογικοπολιτική

ζύμωση». Μάταια προσπαθούσε ο Τσιγαρίδας να εξηγήσει στην πρόεδρο πως είναι άλλο πράγμα η αντιπληροφόρηση ως πολιτική πρακτική και του ΕΛΑ και άλλων οργανώσεων και άλλο πράγμα το περιοδικό «Αντιπληροφόρηση», που δεν ήταν περιοδικό του ΕΛΑ. Η πρόεδρος δεν ήθελε ν' ακούσει, μολονότι και συνάδελφοί της προσπάθησαν να της εξηγήσουν ψιθυριστά από την έδρα. Η ένταση έφερε διάλειμμα, όμως πριν φύγουν οι δικαστές ο Τσιγαρίδας τους ενημέρωσε ότι θα κάνει δήλωση.

Με την επανέναρξη της συνεδρίασης, ο Χρ. Τσιγαρίδας δήλωσε ότι καταβάλλεται προσπάθεια κατασκευής προσχηματικών επιχειρημάτων, για να τα χρησιμοποιήσουν στην προεπιλεγμένη καταδικαστική απόφαση. Έφεραν τον Βεντούρη για να πει ότι ο Κανός του έδωσε τρεις φορές «Αντιπληροφόρηση», η οποία συνεχώς καταβάλλεται προσπάθεια να συνδεθεί με τον ΕΛΑ. Μολονότι υπάρχει πεποίθηση ότι η «Αντιπληροφόρηση» ήταν περιοδικό του ΕΛΑ, αυτοί που την έχουν δεν μπήκαν στον κόπο να διαβάσουν το περιοδικό και να δοκιμάσουν να στοιχειοθετήσουν την πεποίθησή τους. Ακόμα, οι εισαγγελείς πιέζουν συνεχώς τους μάρτυρες ακολουθώντας τη λογική που λέει, «εάν η γιαγιά μου είχε ρόδες, θα ήταν αυτοκίνητο». Μολονότι είναι γνωστότατο ότι ο ΕΛΑ πάντοτε προειδοποιούσε για τις ενέργειές του, οι εισαγγελείς επιμένουν να ρωτούν τους μάρτυρες τι θα γινόταν αν περνούσε κανένας μες στα μαύρα μεσάνυχτα.

Ακολούθησαν χλιαρές διαμαρτυρίες της πρόεδρου για το περιεχόμενο της δήλωσης Τσιγαρίδα, ενώ ο αναπληρωτής εισαγγελέας φρόντισε να την επιβεβαιώσει πλήρως, ρωτώντας τον Τσιγαρίδα τι τον ενδιαφέρει αυτόν αν αποδειχτεί σύνδεση της «Αντιπληροφόρησης» με τον ΕΛΑ!

Ακολούθησε και δεύτερο επεισόδιο, όταν η πρόεδρος ανακοίνωσε ότι θα διαβάσει προκήρυξη που υπογραφόταν από την «επαναστατική οργάνωση Χρήστος Κασίμης». Πρόκειται για ασφαλίτικη κατασκευή, που έσπευσε να αναλάβει την ευθύνη για το χτύπημα του «Απόλλων Παλάς» στο Καβούρι (ήταν βάση αμερικανών στρατιωτικών). Η ανάληψη της ευθύνης έγινε το πρωί αμέσως μετά το χτύπημα του ΕΛΑ, ενώ ο ΕΛΑ ξεμπρόστιασε το ασφαλίτικο δημιούργημα με τρόπο που δεν σήκωνε αμφισβήτηση: έδωσε στη δημοσιότητα φωτοτυπίες των αδειών κυκλοφορίας των αυτοκινήτων που είχε απαλλοτριώσει για την ενέργεια.

Ενώ, λοιπόν, ο Χρ. Τσιγαρίδας καταγγέλλει ότι θέλουν να διαβάσουν μια ασφαλίτικη-προβοκατόρικη προκήρυξη, ενοχλημένη η πρόεδρος του λέει ότι δεν θα τους υποδείξει αυτός τι θα διαβάσουν. Ούτε εσείς θα μου υποδείξετε τι θα πω και πότε θα το πω, απαντά ο Τσιγαρίδας και ολοκληρώνει τη δήλωσή του. Μιλά για ασφαλίτικη οργάνωση, υπόλειμμα της δράσης του πράκτορα της ΚΥΠ Κρυστάλλη, που προσπαθούσε να διεισδύσει στις οργανώσεις του ενσπύου και υπενθυμίζει το ξεμπρόστιασμα της από τον ΕΛΑ, που είχε ως αποτέλεσμα να μην ξαναεμφανιστεί οργάνωση με τέτοια υπογραφή.

Η συνεδρίαση έκλεισε με τον περιβόητο Κορωναίο, ο οποίος προσήλθε βιαίως, ύστερα από αίτημα του Κανά, που έγινε δεκτό από το δικαστήριο. Με κομμένα τα φτερά ο Κορωναίος δηλώνει ότι δε θυμάται καλά, ότι κάποιον αναγνώρισε αλλά δεν είναι και σίγουρος, ότι έχει πάθει και εγκεφαλικό στο μεταξύ και άλλα τέτοια.

Κι ενώ η πρόεδρος προσπαθεί να τελειώσει γρήγορα, ο αναπληρωτής εισαγγελέας αρχίζει να πιέζει τον Κορωναίο να του πει πότε άλλους είδε, αν αναγνώρισε αυτούς που ήταν στο αμάξι, ενώ τον απειλεί με δίωξη για ψευδορκία! Έχει πάθει και εγκεφαλικό, λογικό είναι να μη θυμάται καλά, ψιθυρίζει η πρόεδρος, σχεδόν απελπισμένη από την τροπή που πήραν τα πράγματα.

■ 63η συνεδρίαση Τετάρτη, 17.6.09

Με την έναρξη της συνεδρίασης ο Κανός έκανε μια δήλωση για να εκφράσει τη λύπη του για το θάνατο του αστυνομικού Σάββα, τον οποίο θεωρεί αναμφισβήτητα δολοφονία. Θεωρεί ότι έγινε από κέντρα που έχουν στήσει την πλεκτάνη σε βάρος του και ενεργούν με γνώμονα την πάση θυσία καταδίκη του. Την ίδια δήλωση επανέλαβε στο τέλος της διαδικασίας και ο συνήγορός του Μ. Καλογήρου. Ο αναπληρωτής εισαγγελέας έκανε οργισμένη επίθεση στον Κανά, ζητώντας του να κατονομάσει αυτούς που καταγγέλλει (!) και ο Κανός, φυσικά, απάντησε ότι πρόκειται για μηχανισμούς και παρακρατικά κέντρα.

Λίγο μετά, ο Κανός έκανε και μια δεύτερη δήλωση, στην οποία αναφερόταν στην υπόθεση της απόπειρας κατά του σαουδάραβα πρέσβη και στο πως χρησιμοποιήθηκε για να στηθεί η σε βάρος του πλεκτάνη. Ολοκλήρωσε τη μακροσκελή δήλωσή του, μολονότι η πρόεδρος παρατήρησε ότι γι' αυτή την υπόθεση έχει αθωωθεί, απαντώντας ότι ανεξάρτητα απ' αυτό, η συγκεκριμένη υπόθεση είναι χαρακτηριστική για το πως στήθηκε το κατηγορητήριο σε βάρος του.

Στη συνεδρίαση εξετάστηκαν οι τελευταίοι μάρτυρες του κατηγορητήριου, που αφορούσαν τις εκρήξεις που δικάστηκαν στη δεύτερη δίκη. Οι μάρτυρες, φυσικά, δεν είχαν να πουν τίποτα. Ούτε καν οι αστυνομικοί από το ΑΤ Βύρωνα, στους οποίους εστίασαν την προσοχή τους οι εισαγγελείς.

IPAN

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

θεσαν μεγάλο τμήμα εργαζομένων στην ανεργία καθώς και σε μια ολοένα και περισσότερο επισφαλή κατάσταση, καθώς οι ιδιοκτήτες των ιδιωτικοποιημένων επιχειρήσεων πούλησαν τον εξοπλισμό των επιχειρήσεών τους και στη συνέχεια κήρυξαν πτώχευση ή άρχισαν να μη καταβάλλουν τους οφειλόμενους μισθούς ή προχώρησαν απλούςστα σε απολύσεις. Όσο για τον πληθωρισμό, ακολούθησε μια πορεία που θυμίζει τη δεκαετία του 1990: σύμφωνα με τις επίσημες πηγές, το 2008 ανερχόταν στο 25% (σύμφωνα με άλλες εκτιμήσεις ξεπέρασε το 50%), ενώ το πρώτο τρίμηνο του 2009 οι αρχές δήλωσαν ότι ξεπέρασε το 60% («Ασφυκτική κυριαρχία του χρήματος στο Ιράν», Monde Diplomatique, 12/6/09).

Η ενδοκαθεστωτική κρίση ίσως λήξει κάποια στιγμή στο Ιράν. Ίσως επιτευχθεί κάποιος συμβιβασμός που θα δώσει ένα τέλος στην κοινωνική πόλωση που έγινε έντονη με τις τεράστιες διαδηλώσεις είτε υπέρ είτε κατά του Αχμαντινετζάντ (ήδη ο ανώτατος ηγέτης Αγιατολάχ Αλί Χαμενέι διέταξε να ξαναμετρηθούν οι ψήφοι σε ορισμένες περιοχές). Όμως, η λαϊκή δυσσέρεσκεια δεν πρόκειται να σταματήσει, όσο βαθθάνει μάλιστα η οικονομική κρίση.

■ ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ

Από πολλά χωριά χωριάτες

Εχεις ένα σπίτι. Μικρό μιν, αλλά ευάερο, ευήλιο, σκέτη κούκλα. Εχεις άριστες σχέσεις με τους γείτονες που κατοικούν στις πολυτελείς βίλες της γειτονιάς, οι οποίοι σε εκτιμούν αφάνταστα και σε βοηθούν πάντοτε. Κάποια στιγμή, αρχίζεις να φιλοξενείς κάποιους μακρινούς συγγενείς. Σε λίγο, αυτοί αρχίζουν να έχουν απαιτήσεις. Σου απαγορεύουν τα πάντα: οι φαγητό θα μαγειρέψεις, σε ποιο κανάλι θ' ανοίξεις την τηλεόραση κ.λπ. Κι όχι μόνο αυτό, αλλά σου απαγορεύουν και τις σχέσεις με τους πλούσιους γείτονες, στους οποίους τόσες υποχρεώσεις χρωστάς. Όταν δοκιμάζεις να διαμαρτυρηθείς, σου λένε με θράσος πως άμα δε γουστάρεις μπορείς να μετακομίσεις στο υπόγειο της διπλανής βίλας.

Κάπως έτσι αισθάνονται οι «ανανεωτικοί» του ΣΥΝ τα τελευταία χρόνια. Οι άνθρωποι αυτοί έχουν μια ιστορία. Προέρχονται από το αλήστου μνήμης ΚΚΕσσ. Το κόμμα αυτό είχε μια διακριτή πολιτική παρουσία από το 1974 και μετά. Λειτουργούσε ως συμπληρωματική δύναμη της σοσιαλδημοκρατίας, αλλά και ως υπεύθυνη και συστημική δύναμη. Όταν ο Καραμανλής ο πρεσβύτερος επέλεξε την «ευρωπαϊκή στρατηγική», δηλαδή την ένταξη στην τότε ΕΟΚ, πρόδρομο της σημερινής ΕΕ, το κόμμα αυτό ήταν το μόνο που στάθηκε δίπλα του και στήριξε τις επιλογές του. Χωρίς το ΚΚΕσσ. και τη μερίδα της πάλαι ποτέ αριστερής διανοήσης που αυτό συσπειρώνει, ο Καραμανλής θα ήταν εντελώς απομονωμένος, αφού το ανερχόμενο τότε ΠΑΣΟΚ εμφανιζόταν (για τους δικούς του λόγους) αντίθετο στην ένταξη.

Οι «ανανεωτικοί» του ΣΥΝ, λοιπόν, αισθάνονται ακόμη και σήμερα ότι το μαγαζί είναι δικό τους και πάνε να τους το αρπάξουν οι ξενομερίτες, αλλάζοντάς του όνομα και αντικείμενο δραστηριότητας. Δεν έχουν καταλάβει ότι οι όροι έχουν αντιστραφεί και ότι αυτοί είναι πια οι φιλοξενούμενοι. Ότι το παιχνίδι το έχασαν εδώ και χρόνια. Πότε; Το 1990-91, όταν εκμεταλλευόμενοι την παταγωδή, αλυσιδωτή κατάρρευση των καθεστώτων του παλινορθωμένου καπιταλισμού, προσπάθησαν να αλώσουν τον Περισσό, μετατρέποντας τον τότε «Συνασπισμό της Αριστεράς και της Προόδου» σε ενιαίο κόμμα. Ο Περισσός άντεξε, η πλειοψηφία πήγε με τα «σύμβολα» και η «καθόλου ευκαταφρόνητη» μειοψηφία πέρασε στο «Συνασπισμό».

Όμως, τα πράγματα είχαν αρχίσει ν' αλλάζουν. Ο «κύκλος της μεταπολίτευσης» είχε κλεί-

σει. Καθώς ο Περισσός ξανασητόταν σιγά-σιγά στα πόδια του, ο ζωτικός χώρος που έμενε ανάμεσα σ' αυτόν και το ΠΑΣΟΚ, τον οποίο φιλοδοξούσε να καλύψει ο ΣΥΝ, μειωνόταν. Από την άλλη, το ΠΑΣΟΚ συμπεριφερόταν ως φαταούλα. Δεν δεχόταν τον ΣΥΝ ως συμπληρωματική δύναμη της σοσιαλδημοκρατίας, αλλά τον «ξεψείριζε» συνεχώς. Όσο ο ΣΥΝ επέμενε στη γραμμή της «κεντροαριστεράς», που τότε ήταν στη μόδα, τόσο έβλεπε στελέχη του να μεταπηδούν στο ΠΑΣΟΚ, για να χτίσουν σε ένα κόμμα εξουσίας τις προσωπικές πολιτικές (ενίοτε και επαγγελματικές) τους καριέρες. Ο ΣΥΝ ζούσε μεταξύ φθοράς και αφθαρσίας. Εφτάσε στο σημείο να κάνει εκλογικές καμπάνιες στις οποίες εκλιπαρούσε την ψήφο.

Τότε, ανέλαβε τα ηνία του κόμματος το «αριστερό ρεύμα», εκφραζόμενο στο ηγετικό επίπεδο με τον Αλαβάνο. Την ώρα που η «ανανεωτική πτέρυγα» φυλλορροούσε προς το ΠΑΣΟΚ, το «αριστερό ρεύμα» έδειχνε μια συσπειρωτική ικανότητα, εγκαταλείποντας τη γραμμή της «κεντροαριστεράς» και επιλέγοντας τη γραμμή του «αριστερού πόλου». Κατάφερε να διασώσει το κόμμα με την ψυχή στο στόμα στις βουλευτικές του 2004 (3,26%), να του δώσει μια βαθιά ανάσα στις ευρωεκλογές της ίδιας χρονιάς (4,16%) και να το οδηγήσει σ' ένα θρίαμβο (για τα δικά του δεδομένα, φυσικά) στις βουλευτικές του 2007 (5,04%). Μετά... ήρθαν οι μέλισσες. Και έφεραν την αλαζονεία του μικρομεγαλισμού. Έκανε η μύγα κώλο κι έχασε τον κόσμο όλο. Το 4,70% στις πρόσφατες ευρωεκλογές θεωρήθηκε ανώμαλη προσέγγιση, επειδή συγκρίθηκε με τις δημοσκοπικές πιένες που έφτασαν μέχρι και το 18%. Αν συγκρινόταν με τα πραγματικά «κιά» αυτού του χώρου, τότε μπορεί να θεωρούνταν και επιτυχία. Όμως, είναι ο ίδιος ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ που επέβαλε τη σύγκριση με τις δη-

Τελευταία νέα: ο Αλαβάνος διοχέτευσε στους δημοσιογράφους ότι παραιτείται και συγκάλυψε τη γραμματεία του ΣΥΡΙΖΑ. Οι εκπρόσωποι του ΣΥΝ ζήτησαν αναβολή για να ετοιμαστούν, η οποία δεν έγινε δεκτή και έτσι η γραμματεία συνεδρίασε χωρίς να εκπροσωπείται ο ΣΥΝ! Ο Αλαβάνος υπέβαλε την παραίτησή του, η οποία δεν έγινε δεκτή από τις συνιστώσες. Ο Τσίπρας σχολίασε ότι η παραίτηση Αλαβάνου «περιπλέκει την κατάσταση και βλάπτει το κόμμα. Η «Αυγή» την έπεσε στην ΚΟΕ και η ΚΟΕ την έπεσε στην «Αυγή». Αποκλείεται να πληξουμε αυτό το καλοκαίρι.

μοσκοπήσεις, αφού με βάση αυτές ασκούσε πολιτική τα τελευταία δυο χρόνια. Τώρα, πληρώνει το τίμημα του μурμηγκιού που βγάξει φτερά.

Οι «ανανεωτικοί» θεώρησαν ότι ήρθε η ώρα να πάρουν τη ρεβάνς. Επιστράτευσαν ακόμα και τον Κύρκο, ο οποίος βγήκε από το κιβούρι του και απέκτησε ξανά λόγο. Ζητά τη διάλυση του ΣΥΡΙΖΑ και την επάνοδο στον «αριστερό ευρωπαϊσμό» και τη γραμμή της «κεντροαριστεράς», δηλαδή της συνεργασίας με το ΠΑΣΟΚ. Η πρώτη απόπειρα των «ανανεωτικών» να ζητήσουν λογαριασμό απέτυχε παταγωδώς στην ΚΠΕ του ΣΥΝ. Αυτό ήταν αναμενόμενο. Οι συσχετισμοί εκεί είναι σαφείς και δεν υπάρχει περίπτωση ν' αλλάξουν. Ακόμα και ο πανταχόθεν βολόμενος Τσίπρας είχε τη δυνατότητα να τους πετάξει το γάντι: «αν θέλετε αλλαγή γραμμής, ζητήστε την πραγματικοποίηση συνδεδειγμένων». Κανείς τους δεν είχε τα κότσια να σηκώσει το γάντι. Εμειναν με τη γκρίνια τους και συνέχισαν να παίρνουν σβάρνα τα ραδιόφωνα και τις εφημερίδες κάνοντας τις ίδιες μονότονες δηλώσεις για την εκλογική ήττα και τις ηγετικές ευθύνες.

Είναι φανερό ότι η πλειοψηφία τους σπρώχνει σιγά-σιγά έξω από το ΣΥΝ. Τουλάχιστον η πλευρά Τσίπρας, η «παιδική χαρά» όπως αποκαλούν την περί τον πρόεδρο ομάδα οι παλιές καραβάνες, θέλει να τους φορτώσει τις ευθύνες της εκλογικής ήττας. Αυτό ήταν φανερό στα όσα είπε στην εισήγηση και στο κλεισμό του στη διήμερη συνεδρίαση της ΚΠΕ του ΣΥΝ ο Τσίπρας. Η πλειοψηφία στο ΣΥΝ και οι σύμμαχοι στο ΣΥΡΙΖΑ φέρονται αποφοτισμένοι να επιμένουν στη γραμμή που έχουν ως τώρα. Δε γουστάρουν προσέγγιση με το ΠΑΣΟΚ, γιατί ξέρουν ότι στο τέλος θα τους κάνει μια χαριά. Όσο οι «ανανεωτικοί» πιέζουν προς αυτή την κατεύθυνση τόσο η πλειοψηφία θα πιέζει τους «ανανεωτικούς» να πάνε μόνοι τους στο ΠΑΣΟΚ και να τους αφήσουν ήσυχους.

Όμως, τα πράγματα δεν είναι καθόλου καλά και στην ίδια την πλειοψηφία. Όλα κρέμονται από μια κλωστή. Ο Τσίπρας υπήρξε «παιδί» της περιόδου του ειδύλλου με τα ΜΜΕ και της δημοσκοπικής έκρηξης. Τότε που ο ΣΥΡΙΖΑ έπαιζε καθαρά με τηλεοπτικούς όρους. Πλέον, οι πάντες έχουν καταλάβει αυτό που εμείς από την αρχή επισημάναμε. Ότι πρόκειται για ένα ολοσπρόγγυλο μηδενικό. Για έναν άνθρωπο χωρίς πολιτικό υπόβαθρο, χωρίς πολιτικές ικανότητες. Καλό είναι το εναλλακτικό life style, αλλά η πολιτική έχει άλλες απαιτήσεις.

Πολλοί θα ήθελαν να μην είχαν κάνει ποτέ αυτή την επιλογή, αλλά τότε κολυπούσαν σε πελάγη αλαζονείας και νόμιζαν πως το μόνο που χρειάζονται είναι μια χαμογελαστή φατσούλα που να γράφει στο γυαλί. Πώς, όμως, ξεφορτώνονται τώρα τον Τσίπρα, χωρίς να ρισκάρουν ένα γενικό μπάχαλο;

Ο Τσίπρας ξεκαθάρισε πως δεν έχει σκοπό να φύγει από τον ΣΥΝ. Πρέπει να τον διώξουν. Εριξε μάλιστα το γάντι στον Αλαβάνο, καλώντας τον εμμέσως πλην σαφώς να κάνει στη μπάντα. Θύμισε ότι υπάρχουν δυο όροι «που αφορούν στα δικαιώματα του ΣΥΝ» στο ΣΥΡΙΖΑ, ο ένας από τους οποίους είναι πως «ο εκάστοτε επικεφαλής του ΣΥΝ τίθεται και επικεφαλής του συνδυασμού στην εκλογική μάχη του ΣΥΡΙΖΑ». Θυμίζουμε ότι ο στενότερος συνεργάτης του Τσίπρας, Α. Καρίντζης, ήταν αυτός που παλιότερα είχε προσπαθήσει να βγάλει από το ψυγείο καταστατική διάταξη του ΣΥΝ, σύμφωνα με την οποία οι βουλευτές δεν πρέπει να ξεπερνούν τις δυο θητείες (φωτογράφιζε τον Κουβέλη).

Ο Αλαβάνος, από την άλλη, επιλογή του οποίου υπήρξε ο Τσίπρας, εξαφανίστηκε επί δεκαήμερο μετά τις ευρωεκλογές, δείχνοντας έτσι μια αυτοκρατορική συμπεριφορά και περιμένοντας να τον φωνάξουν σαν σωτήρα. Δεν πήγε ούτε στη συνεδρίαση της ΚΠΕ του ΣΥΝ! Όταν εμφανίστηκε και μίλησε, υπήρξε τόσο σιβυλικός που όλοι κατάλαβαν ότι θέτει ζήτημα Τσίπρας, αφού δήλωσε πως δεν έχει καταλήξει ακόμα αν έχει μετανιώσει για την επιλογή Τσίπρας! Και σαν να μην έφταναν όλ' αυτά, βγήκε και η ΚΟΕ (!) με συνέντευξη τύπου και ανακοίνωση, στην οποία έριξε τις ευθύνες για την ήττα στο ΣΥΝ συνολικά και όχι μόνο στην «ανανεωτική πτέρυγα», ενώ κατηγορήσε ευθέως τον Τσίπρας για «κατελωπική συμπεριφορά», υποστηρίζοντας ότι δεν υπάρχει καμιά συμφωνία για δικαιώματα του ΣΥΝ στο ΣΥΡΙΖΑ και επομένως ο εκάστοτε επικεφαλής του ΣΥΝ δεν είναι αυτοδίκαια επικεφαλής της εκλογικής καμπάνιας του ΣΥΡΙΖΑ.

Επί όλων αυτών εμάς λόγος δεν μας πέφτει. Αυτοί που έχουν τα γένια ας βρουν και τα χτένια. Θα παρακολουθήσουμε τις εξελίξεις, που αναμένεται να έχουν τη μορφή σιριαλ και ανάλογα με το ενδιαφέρον τους θα τις σχολιάζουμε. Αναρωτιόμαστε, όμως, τι σχέση έχει όλη αυτή η βυζαντινή ίντριγκα με τις πραγματικές κοινωνικές ανάγκες και προπαντός με την ανάγκη επαναστατικής ανασυγκρότησης του εργατικού και νεολαιίστικου κινήματος.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΜΜΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Θα πληροφορηθήκατε βέβαια την μεταμελεια της τραγικής κυβέρνησης των Δαμαλιδών, μετά το ηχηρό χαστούκι (ποια Αθήνη ρε;) της περασμένης-ξεχασμένης συννεφιασμένης Κυριακής, που μοιάζει με την καρδιά τους, Χριστέ και Παναγιά τους. Η κυβέρνηση της πλειοψηφίας (του 17% του πληθυσμού της χώρας που απολαμβάνει την καλύτερη δημοκρατία της) λοιπόν, αναγνώρισε τα λάθη της –όπως άλλωστε δήλωσε ο ίδιος ο ανθρωπόμορφος– κι αποφάσισε άρδην να στηρίξει με περισσότερες δυνάμεις τους capital ληστές (με κεφαλαία και με κεφάλαια), εξαγγέλλοντας ήδη τις αγαθές προθέσεις της. Διότι, ως γνωστόν, τις κυβερνήσεις δεν τις εκλέγει ο ανώριμος και αδαής λαός, αλλά πρώτα εγκρίνονται από τους capital ληστές, έπειτα προωθούνται από τα ΜΜΕ (Masturbation Media Emesis, δεν θα τα λέω συνέχεια, πρέπει να τα μάθουμε κάποια στιγμή) και ακολούθως οι υπνωτισμένοι εκτελούν τις διαταγές που υπαγορεύει από τις τηλεοράσεις το κιού (καμία σχέση με αί κιού) του μεγάλου αδερφού. Ειδικά όταν φτάνει ο κόμπος στο χτένι, τα πράγματα σφίγγουν (όχι για την κυβέρνηση βρε χαζά) και λαμβάνονται μέτρα (όχι της κυβέρνησης καλέ) για να έρθει η πολυπόθητη αντιστροφή του κλίματος (για την κυβέρνηση).

Ενδεικτικό είναι το απόσπασμα της ελαφρολαϊκής παράδοσής μας που ακολουθεί. Μας έρχεται από την περιοχιά των γαλάζιων ορέων και των ωραίων γαλάζιων που ζουν εκεί (ποια στρουμφ ρε;), πλήρως αποκομμένοι από τον ψεύτικο ντουινά, μην έχοντας καμιά επαφή με την πραγματικότητα και ελάχιστες με το άλλο φύλο (δική τους άλλωστε η αποκαλυπτική ρήση «αποθανέτω η ψυχή μου μετά των αλλοφύλων»). Γι' αυτό –συνεπώς– και δεν έχουν AIDS (Anti Idiots Defense System), καθιστάμενοι έτσι ευάλωτοι κι επιρρεπείς στην απειλή πανδημίας της ιδιωτείας. Για την οποία ο υπουργός καθησυχασμού εμφανίστηκε υγιής.

Πολλά σας έβαλα για το διαγώνισμα. Λοιπόν, έχουμε και κλαίμε:

«Βγείτε λεβέντες στα βουνά, πιάστε τα καραούλια γιατί ζυγώνει το κακό: χάνουμε την κουτάλα» έλεγε η Δέσπω σκίζοντας τ' Armani με μανία κι απέ κωλοχτυπιότανε κι έσκιζε και τα Gucci στον τοίχο τσάντες πέταγε, στις πόρτες σκουλαρίκια και το καλσόν (χιλία ευρώ) έσκιζε πόντο-πόντο, με τα βαμμένα νύχια της (πενήντα ευρώ το ένα).

«Τι να τα κάνω τα σκουτιά, τι θέλω εγώ τα λούσα αφού 'μαι πρωτοδεύτερη ήδη. Και πάω για φούντο. Τι έπαθα η καφερή, αχ τι κακό με βρήκε που νόμιζα αιώνια το πάρτι θα κρατούσε ώσπου 'ρθε ο τρισκατάρατος και ζοφερός Ιούνης κι αρχίσαν' τσουρμιο οι σπρωξιές και θα 'ρθουν και κλοτσιά»

θα με πετάξουν σέρνοντας έξω απ' τα παλάτια όπου γαρ μούσα κι έδερα, κάνοντας το δικό μου (τι το δικό μου δηλαδή, τα ξέρετε, αφήστε...). Θε' να μου πάρουν το θρονί που τήραγα το κράτος κι όμορφα το διηύθυναν λαγοί με πετραχήλια –κάποιοι απ' αυτούς την κάνανε κι άλλοι έτοιμοι είναι– να πάρουνε και τη φωλιά γεμάτη ευρωπούλια που κλώσαγα κι αυγάτζια κι έδινα στα παιδιά μου τόσο σεμνά και ταπεινά, με τόση μαεστρία που όμοια δεν γρίκιση ολάκερη η πλάση και να τα δώσουν σ' άλλονους, να τα ξανακλωθήσουν που μαύρη να 'ναι η στιγμή και η κακιά η ώρα. Πώς θα αντέξω να τους δω, πώς να τους αντικρίσω να παραδώσω τα κλειδιά, να δώσω την κουτάλα την αχνημένη, την καλή, τη χιλιοπαινεμένη που όσο να τη γεύομαι, αχ, χορτασμό δεν έχει».

Και δώστου και χτυπιότανε, ξέβαφε τα μαλλιά της η μάσκα με δάκρυα σαν graffiti γινόταν γράφοντας λόγια άσχημα στον μάγουλο την άκρη κι η Δέσπω ολοφυρότανε πετώντας και τα Prada. Παραμιλούσε κι έλεγε, μα όλοι τους τριγύρω αμήχανα κοιτούσανε συνέχεια τα ρολόγια σαν κάτι να περίμεναν μ' άγρια χαρά, μεγάλη...

Μαριορή Ευρωκοινοβουλίου – Φερετζέ

Δεν υπάρχουν παθητικοί καπνιστές, αλλά αντιπαθητικοί αντικαπνιστές

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Το καλοκαίρι έχει μπει για τα καλά, η θερμοκρασία συνεχώς ανεβαίνει, η θερινή ραστώνη αρχίζει να εξαπλώνεται και σε συνδυασμό με την οικονομική κρίση και το αποτέλεσμα για τη χώρα μας είναι μια πολύ φτωχή αθλητική επικαιρότητα. Δεν έχουμε λοιπόν κάποιο γκανιάν θέμα, γεγονός που μας αναγκάζει να ταξιδέψουμε στην Ευρώπη για να βρούμε θέματα και να γεμίσουμε το χώρο της στήλης.

Στον απόηχο των ευρωπαϊκών θα ξεκινήσουμε με μια ειδηση από την Ισπανία. Περισσότεροι από 60.000 οπαδοί της Μπέτις βγήκαν στους δρόμους της Σεβίλλης και απαιτήσαν να παραιτηθεί ο πρόεδρος της ομάδας, Μανουέλ Λοπέρα, μιας και τον θεωρούν τον αποκλειστικά υπεύθυνο για την αγωνιστική κατρακύλα της ομάδας τους. Η κόντρα των οπαδών με τον πρόεδρο έχει ξεκινήσει πολύ καιρό πριν, όταν ο Λοπέρα αποφάσισε να μην ενισχύσει το έμφυχο δυναμικό της ομάδας και ο υποβιβασμός ήταν η σταγόνα που ξεχειλίσε το ποτήρι. Η ειδηση δεν είναι ο υποβιβασμός των πράσινων της Σεβίλλης (ούτε στην Ανδαλουσία δεν στρίβουν οι πράσινες ομάδες) και η διοικητική κρίση της ομάδας, αλλά το γεγονός ότι σε μια χώρα που η οικονομική κρίση σαρώνει, η ανεργία πλησιάζει το 20% και οι προβλέψεις μιλούν για ακόμη χειρότερες μέρες, 60.000 άνθρωποι, στην πλειοψηφία τους νεολαίοι, κατεβαίνουν στο δρόμο για να διεκδικήσουν ένα καλύτερο αύριο όχι για τον εαυτό τους και τις οικογένειές τους αλλά για την ομάδα τους. Η συγκεκριμένη ειδηση επιβεβαιώνει για μια ακόμη φορά αυτούς που πιστεύουν ότι μετά την ήττα του εργατικού κινήματος και τη χρεοκοπία των ρεφορμιστικών κομμάτων, οι αθλητικές ομάδες είναι το τελευταίο ίσως μόρφωμα συλλογικότητας για το οποίο η συτριπτική πλειοψηφία των νεολαίων μπορεί να βγει στους δρόμους και να «πολεμήσει».

Φεύγουμε από την Ανδαλουσία, παραμένουμε όμως στην Ισπανία και πάμε στην πρωτεύουσα Μαδρίτη. Σε αντίθεση με τους οπαδούς της Μπέτις, οι οπαδοί της Ρεάλ ζουν σε ένα όνειρο και ετοιμάζονται για τις μεγάλες στιγμές που πιστεύουν ότι θα γευτούν στην προσεχή αγωνιστική περίοδο. Ο πρόεδρος Φλορεντίνο Πέρεθ σαρώνει ό,τι κινείται στη μεταγραφική αγορά, προκειμένου να φτιάξει μια υπερομάδα που θα κυριαρχήσει σε Ισπανία και Ευρώπη. Μετά τα

65.000.000 ευρώ που δαπάνησε για την απόκτηση του Κακά, έδωσε και 94.000.000 ευρώ στη Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ για να προσθέσει στο ρόστερ της ομάδας του τον Κριστιάνο Ρονάλντο. Και έπεται συνέχεια. Όπως είναι φυσικό, αυτές οι μεταγραφές συνοδεύτηκαν από αντιδράσεις τόσο από το χώρο του ποδοσφαίρου όσο και από το χώρο της πολιτικής. Ο πρόεδρος της ΟΥΕΦΑ Μισέλ Πλατινί βρίσκεται σε πολύ δύσκολη θέση. Την επαύριο της μεταγραφής του Κακά δήλωσε: «Σε τέτοιες εποχές, στις οποίες το παγκόσμιο ποδόσφαιρο αντιμετωπίζει τον κίνδυνο συσσωρευμένων χρεών, η προβολή μεταγραφών που εκτοξεύονται σε δυσθεώρητα ύψη είναι κάτι που με προβληματίζει ιδιαίτερα και καθιστά ακόμη πιο επιτακτική την ανάγκη επιβολής του financial fairplay και ενός συστήματος κανόνων που θα κάνει πιο διαφανή τη διαχείριση των εσόδων των ομάδων. Σήμερα, περισσότερο από ποτέ, η ισορροπία από οικονομικής πλευράς των διοργανώσεων της ΟΥΕΦΑ είναι κάτι που πρέπει για όλους μας να αποτελέσει πρώτη προτεραιότητα». Η απάντηση του Πέρεθ ήταν η ακόμη πιο ακριβή μεταγραφή του Ρονάλντο, ενώ οι αγγλικές αθλητικές εφημερίδες ασκούν σκληρή κριτική στον Πλατινί, γιατί πρόσφατα είχε κάνει απαξιωτικές δηλώσεις για τα χρέη των αγγλικών ομάδων, και οι γερμανικές του ζητούν να πάρει άμεσα μέτρα και να εφαρμόσει salary cap στο ευρωπαϊκό ποδόσφαιρο, όπως γίνεται στο NBA.

Η δαπάνη των δυο μεταγραφών καλύφθηκε από δάνειο που πήρε η Ρεάλ (αναμένεται ένα ακόμη δάνειο, προκειμένου να καλυφθούν οι επόμενες μεταγραφές που ετοιμάζει ο Πέρεθ). Η προθυμία των τραπεζών να συνεργαστούν με τη Ρεάλ, η οποία χρωστάει ήδη περίπου 600.000.000 ευρώ σε τραπεζικά δάνεια, άνοιξε μια μεγάλη συζήτηση. Πολλοί κατέκριναν το γεγονός ότι η Ρεάλ δανειζεται με μεγάλη ευκολία, την ίδια στιγμή που οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις κλείνουν η μια μετά την άλλη, λόγω έλλειψης ρευστού. Το θέμα έφτασε και στην ισπανική Βουλή, όπου το καταλανικό κόμμα Iniciativa per Catalunya Verds πρότεινε να θεθεί ένα πλαφόν για το ανώτατο ποσό που θα πληρώνει μια ποδοσφαιρική ομάδα για την απόκτηση ενός υπάλληλου. Η πρόταση απορρίφθηκε μετ' επι-

νων και είναι χαρακτηριστικές οι δηλώσεις του αντιπρόεδρου της κυβέρνησης και υπουργού Οικονομίας (επισημαίνουμε ότι είναι σοσιαλιστής). «Με τους κανόνες της ελεύθερης αγοράς, από τη στιγμή που δεν υπάρχει παρανομία, δεν μπορεί κανείς να κάνει τίποτα. Η Ρεάλ Μαδρίτης είναι ιδιωτική επιχείρηση και λαμβάνει τις αποφάσεις της βάσει των συμφερόντων της. Οι τράπεζες κάνουν το ίδιο. Το μόνο που ζητώ από τις τράπεζες είναι να βοηθούν με τον ίδιο εύκολο τρόπο που το κάνουν με τη Ρεάλ, τις οικογένειες και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις στη χώρα». Η στήλη δεν θα κάνει το παραμικρό σχόλιο, προκειμένου να αποφύγει το νόμο περί ασεμνών.

Ψάχνοντας λίγο περισσότερο το μεταγραφικό παζάρι στην Ισπανία, βρήκαμε ορισμένες παραμέτρους που αξίζει να σχολιαστούν. Το σύνολο των ομάδων της Πριμέρα Ντιβισιόν (εκτός από τη Μπαρτσελόνα και τη Σεβίλλη) έχουν τεράστια οικονομικά ανοίγματα και με δεδομένη την οικονομική κρίση δεν μπορούν να δανειστούν επιπλέον χρήματα για να κάνουν μεταγραφές. Για το λόγο αυτό, το μεταγραφικό παζάρι είναι πολύ φτωχό και περιορίζεται σε δανεικούς ή ελεύθερους ποδοσφαιριστές, ενώ οι περισσότερες ομάδες είναι πρόθυμες να πουλήσουν πρωτοκλασάτους παίκτες τους για να αναπνεύσουν οικονομικά. Το θέμα στο προσεχές πρωτάθλημα αναμένεται κατώτερο από το φετινό και άπαντες θεωρούν ότι Μπαρτσελόνα και Ρεάλ δεν θα έχουν αντίπαλο και ότι ο τίτλος θα κριθεί στα μεταξύ τους παιχνίδια, που αναμένονται με μεγάλο ενδιαφέρον.

Αξίζει να τονίσουμε ότι εντός Ισπανίας δεν υπάρχουν αντιδράσεις για τις μεταγραφικές κινήσεις της Ρεάλ. Από την πλευρά της Μπαρτσελόνα είχαμε κάποια υπονοούμενα για την οικονομική δυνατότητα του Πέρεθ και τίποτα περισσότερο. Τα σχόλια έγιναν περισσότερο για να υπάρξει έξωθεν καλή μαρτυρία από τους οπαδούς της ομάδας και λιγότερο για να δημιουργήσουν προβλήματα στη μισητή αντίπαλο. Η «σιωπή» των ισπανικών ομάδων γίνεται ακόμη πιο εκκωφαντική από τη στιγμή που σε ολόκληρη την Ευρώπη έχουμε αντιδράσεις και έντονη κινητικότητα. Μας έκανε εντύπωση το γεγονός και σε πρώτη ανά-

γνωση δεν μπορέσαμε να βρούμε μια λογική εξήγηση. Μελετώντας όμως τα στοιχεία που υπάρχουν για τα οικονομικά των ισπανικών ομάδων, μας έκανε εντύπωση ότι σχεδόν όλες δανειζονται από τις τράπεζες και σαν εγγύηση τα δάνεια συνδέονται με τα συμπεράσματα που έχουν για τα τηλεοπτικά τους δικαιώματα. Ισως εδώ να βρίσκεται και η εξήγηση της «σιωπής» τους. Η μεταγραφική ενίσχυση της Ρεάλ συνεπάγεται, εκτός των άλλων, και μεγαλύτερο ενδιαφέρον για την Πριμέρα Ντιβισιόν. Αυτό σε απλά ισπανικά σημαίνει περισσότερες διαφημίσεις, χορηγίες, μεγαλύτερο τηλεοπτικό ενδιαφέρον, συνεπώς περισσότερα φράγκα για τα τηλεοπτικά δικαιώματα. Είναι λοιπόν πολύ πιθανόν να προσδοκούν, μέσα από τις μεταγραφές της Ρεάλ, περισσότερα χρήματα στο ταμείο τους και γι' αυτό κάνουν τουμπεκί φιλοκομμένο. Όπως λέει και η λαϊκή ρήση, όταν κάτι δεν μπορείς να το αποφύγεις, χαλάρωσε για να το απολαύσεις.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ: Υπογράφηκε από το ΥΠΕΧΩΔΕ η έγκριση της περιβαλλοντικής μελέτης για το νέο γήπεδο στο Βοτανικό και πλέον η έκδοση της οικοδομικής άδειας για την ανέγερση μπαίνει στην τελική ευθεία. Υπολογίζεται ότι τις επόμενες 15 μέρες θα έχουν υπογράψει υπέρ της ανέγερσης οι υπουργοί Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Πολιτισμού και ότι μέσα Ιούλη θα μπορούν να ξεκινήσουν οι εργασίες. Ταυτόχρονα με την υπογραφή του Σουφλιά, έστειλε και ο δήμος Αθηναίων το φάκελο για την άδεια ανωδομής στη Διεύθυνση Οικοδομικού και Κτιριοδομικού Κανονισμού του ΥΠΕΧΩΔΕ και πλέον δεν φαίνονται εμπόδια στον ορίζοντα. Μοναδική εκκρεμότητα ο Βωβός. Στην πράσινη ΠΑΕ δεν δείχνουν να ανησυχούν, στέλνουν όμως και το σχετικό μήνυμα για κάθε ενδεχόμενο: «είμαστε αποφασισμένοι να βρεθούμε απέναντι σε όσους φέρνουν προσκόμματα στην πορεία του έργου ή δεν το θέλουν πραγματικά και εμπαιζουν τόσο εμάς όσο και τους φιλάθλους της ομάδας». Ο Τσίπρας τώρα δικαιώνεται...

■ ΓΚΙΓΙΕΡΜΟ ΑΡΙΑΓΚΑ Τα σύνορα της μοναξιάς

Οι περιπτώσεις που η μορφή και το περιτύλιγμα ξεπερνούν την ουσία και το περιεχόμενο δεν είναι τόσο συχνά. Ωστόσο, ο σεναριογράφος Γκιγιέρμο Αριάγκα θα πρέπει να συγκαταλεγεί σε αυτές τις περιπτώσεις. Συνδημιουργός, μαζί με τον συμπατριώτη του Αλεχάντρο Γκονσάλες Ιναρίτου, των ταινιών «21 γραμμάρια», «Χαμένες αγάπες» και «Βαβελ», κατάφερε να δώσει υπόσταση σε ιστορίες ανθρώπων παθών, επιτηδευμένα πολύπλοκες και χωρίς κοινωνικό βάθος. Εξάριση απέτελεσε η δεύτερη ταινία, της οποίας συνέγραψε το σενάριο όταν ακόμα δεν είχε αρχίσει η συνεργασία του με τον Ιναρίτου, και η οποία πραγματικά ήταν θαυμάσια.

Ενωσούμε τις «Τρεις ταφές του Μελκιάδης Εστράδας». Μετά απ' αυτή, ο Αριάγκα και ο σκηνοθέτης των προηγούμενων τριών ταινιών, Ιναρίτου, επιδόθηκαν σ' ένα σινεμά επιδεξιότητας, εντυπωσιασμού και εκζήτησης, γοητευτικό μεν, χωρίς πολύ ουσία δε.

Αυτά έγιναν μέχρι που χώρισαν οι δρόμοι τους και ο Αριάγκα αποφάσισε να σκηνοθετήσει ο ίδιος τον εαυτό του, θεωρώντας ότι είναι περισσότερο μυθιστοριογράφος και λιγότερο σεναριογράφος. Το αποτέλεσμα τον διέψευσε. Για την ακρίβεια, τον είχε διαψεύσει πολύ πιο πριν. Γιατί, βέβαια, η ιδιότητα του συγγραφέα απαιτεί πολύ μεγαλύτερο υπόβαθρο. Και ο Αριάγκα απέδειξε μέχρι τώρα ότι είναι απλά ένας αξιόλογος σεναριογράφος στα πλαίσια του Χόλιγουντ. Οι σκηνοθετικές του ικανότητες είναι εντελώς ανάλογες με εκείνες του Ιναρίτου και η τελική έκβαση, δηλαδή «Τα σύνορα της μοναξιάς», είναι μια συμπληρωματική, συνασθηματική ταινία, ικανή να αγγίξει τις ευαίσθητες χορδές ενός γυναικείου κοινού, χωρίς επιπλέον βαθύτερα επίπεδα ανάγνωσης. Δεν έχει ιδιαίτερο νόημα να μπούμε σε λεπτομέρειες, περιγράφοντας αυτές τις πολύ προσωπικές ιστορίες που διαδραματίζονται στο αμερικανικό Μεξικό. Αξίζει μόνο να σημειώσουμε την ακριβή, αξιόλογη δομή αυτής της ταινίας, όπου το φλας-μπακ πραγματικά αποκτά νόημα.

Όμως, δεν αρκούν οι καλές ερμηνείες και η αναμφισβήτητη καλλιτεχνική αρτιότητα για να απογειώσουν μια ταινία. Ακόμα και τα διαχρονικά ανθρώπινα πάθη απαιτούν πληρέστερες ερμηνείες.

■ ΝΙΚΟΥ ΤΖΙΜΑ Ο άνθρωπος με το γαρούφαλο

Μια πλειάδα σημαντικών ελλήνων ηθοποιών, με την καθοδήγηση του Ν. Τζίμα («Αστρατόγιαννος»), αναλαμβάνει το 1980 να ζωντανέψει την ιστορία ενός

Πάνω από 20 σφαίρες εξοστρακίστηκαν πάνω σε όργανο. Σύμπας ο πολιτικός κόσμος θρηνεί.

ΠΛΗΝασπισμός

Εστι γαρ δίκης οφθαλμός ος τα πανθ' ορά

Σιχτίρ μπαμ-μπαμ

♦ Πανηγυρίζει ο Περισσός για τη Ζώνη (Ριζοσπάστης, 18-6-09). Το μόνο που ΔΕΝ μας λείπει είναι πόση είναι η ανεργία εκεί και πόσοι εργαζόμενοι θα έχουν μείνει μέχρι την 28-2-2013...

♦ Υπέγραψε ο Σουφλιάς για το γήπεδο του Παναθηναϊκού. Επιτέλους, τώρα ο Τσίπρας δικαιώνεται.

♦ Ποιος μένει στη ΝΔ; Ο Γιάννης ή ο Μανώλης;

♦ Και άλλον «αγρόν» ηγόρασαν και ζεύγη βοών δύο.

♦ Πρώτη παραβίαση προσωπικών δεδομένων «ανακάλυψαν» οι ειδήσεις του ALPHA στις 16-6-09 (τις κάμερες στους δρόμους και τις τράπεζες «ΔΕΝ» τις είδαν...).

♦ Περί συλλογικής κουζίνας: παιδιά, άλλο ΣΕΦ (chef) κι άλλο ΣΕΒ (Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων)...

♦ Και μες στην κατάμαυρη καταστολή να! κι αυτή (η καταστολή) της περιόδου. (Πώς λέμε το πιπί της Μάρως...).

♦ Από Ριζοσπάστη (14-6-09) Ε. Μαίλη: «Ο συνωστισμός των μεταναστών σε κάποιες περιοχές της χώρας – ένα υπαρκτό πρόβλημα...». (Για σκεφτείτε πού το πάει η συντάκτικ και πού τείνει ευήκοον ους...).

♦ Ο ίδιος ο Ομπάμας ανακήρυξε τον Ιούνιο του 2009 μήνα περηφάνειας των

L.G.B.T. (τώρα ΚΑΙ με κρατική σφραγίδα).

♦ Από το ΠΡΙΝ (σ. 23): «Η απροθυμία των Ευρωπαίων ψηφοφόρων να πάνε στις κάλπες και στις 27 χώρες της Ε.Ε. δε δείχνει αδιαφορία αλλά αποστροφή σε μια αντιλαϊκή Ευρώπη». Ομως για την Ελλάδα: (σελ. 2): «Αχρωμη και άοσμη η αποχή». Συμφωνείστε, επιτέλους...

♦ Ειδησάκι χωρίς σχολιασμό (Ριζοσπάστης, 13-6-09) η εξέλιξη για τη δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου. Ειδησάρα (18-6-09) και με σχολιασμό για το «χαμό του μπάτσου».

♦ «... η πολύ αυξημένη αποχή αποτελεί μορφή καταδίκης κι αποδοκιμασίας...» (από την ανακοίνωση του συντονιστικού της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, 12-6-09).

♦ «Μεγάλο μέρος της δυσανεξίας στράφηκε... προς την πολιτικά ακίνδυνη αποχή». (Από την ανακοίνωση της Π.Ε. του ΝΑΡ, 9-6-09). Τι λέτε ρε καραγκ..., τολμάτε και μιλάτε που πήρατε μέρος από τα 18 εκατ. ευρώ κατά της αποχής;

Φτουουου! Είπα να κλείσω τα μάτια για να φιλήσω και έγινε μπάχαλο το κόμμα. Και τώρα ποιον να διαλέξω, τον Αλέξη ή τον Αλέκο;

(βλ. Και διαφήμιση του ΥΠ.ΕΣ. στο ΠΡΙΝ...).

♦ Την αμέσως επομένη (12-6-09) του πογκρόμ, ΤΑ ΝΕΑ, η ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, ο ΕΛ. Τύπος μιλούν για «παράνομους μετανάστες, λαθρομετανάστες». Όταν πέσει η γραμμή...

♦ Δανάικας (ΤΑ ΝΕΑ, 12-6-09): «Πασόκ, ΚΚΕ, Συνασπισμός και Οικολογία. Το μεγάλο ρεύμα μιας αστεϊρευτής δημοκρατικής, νεοελληνικής και ενθαρρυντικής παραδοξολογίας». Δημοκρατική, όπως λέμε «το άθροισμα των δημοκρατικών δυνάμεων». Προσέξτε εκείνο το Συνασπισμός, όχι Σύριζα. Αφιερωμένο στις τσοντοστώσες του ΣΥΡΙΖΑ...

♦ Για κοιτάξτε τί γράφει ο Μακρής (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 16-6-09, πολιτική) για τις εκλογούλες.

♦ Και τετραψήφιος αριθμός κλήσης για σιγαροχαφιεδίλκι. Ο κύριος τίποτα δήλωσε «ότι τα πρόστιμα θα πληρώνονται σε σύντομο

χρονικό διάστημα». (Γαμοφορολογία).

♦ Σε μια σειρά συνταξιούχους στην επιστροφή φόρου υπάρχει κράτηση (δηλαδή κράτηση πάνω στην κράτηση). Μύγα και ξύγκι...

♦ Μείωση του κόστους εργασίας 3,3% το πρώτο τρίμηνο του 2009 (Eurostat).

♦ Πάντα υπεύθυνοι ΣΥΝ και ΚΚΕ όσον αφορά την «αμυντική ικανότητα της χώρας»...

♦ Η νύχτα έρχεται, ο Αλαβάνος φεύγει (και πού πάει);

♦ «Ο διάλογος στα όργανα του Συνασπισμού για τα αίτια της εκλογικής καθήλωσης στις ευρωεκλογές άρχισε και θα συνεχιστεί στο επίπεδο του ΣΥΡΙΖΑ» (Δ. Χρήζα) (Δ. Χρήζα, 17-6-09). Για να μην ξεχνάμε ποιος έχει το πάνω χέρι.

♦ Συμπίπτουν Ριζοσπάστης (προβοκάτσια) και Ελευθεροτυπία (τρομοκάτσια) – 18-6-09.

♦ «...η βία παίζει κι έναν άλλο ρόλο στην Ιστορία, έναν επαναστατικό προοδευτικό ρόλο...».

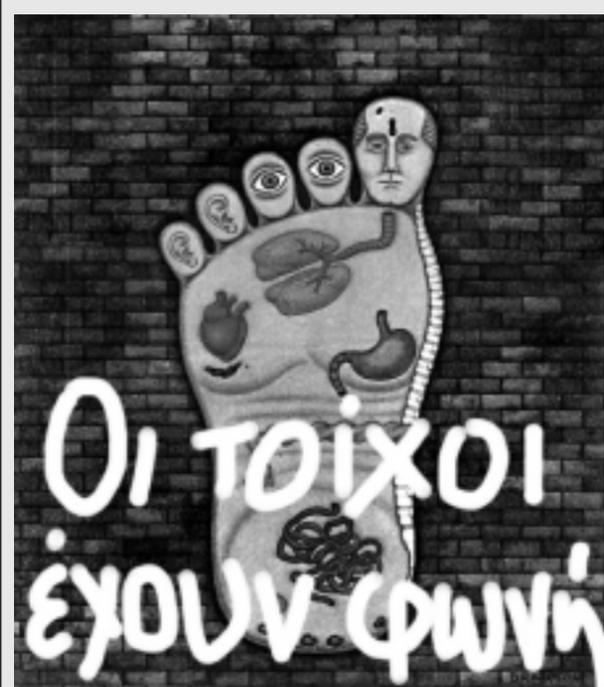
♦ Να μην ξεχνάμε ότι πληρώνουμε 8 (οχτώ) μπάτσους για σωματοφύλακες της εν λόγω κυρίας...

♦ «Το όπλο της κριτικής δεν μπορεί να αντικαταστήσει την κριτική των όπλων». Κάρολος.

♦ Κάτω τα ξερά σας από τους μετανάστες.

♦ Αληθεύει (ρωτάμε διότι το πήρε τ' αυτί μας την τελευταία στιγμή και δεν προλάβαμε να το ψάξουμε), ότι η Λιάνα αναδείχτηκε «γυναίκα της χρονιάς» από life style περιοδικό;

Βασίλης

♦ Κάτω τα ξερά σας από τους μαθητές – Κανένας και καμία στις μπατασοσχολές (Αυτόνομη Συνέλευση Ζωγράφου – αφίσα)

Σωστό το σύνθημα, Κάποιος έπρεπε να το γράψει. Ειδικά μετά το Δεκέμβρη, στη διάρκεια του οποίου η νεολαία των σχολείων βίωσε και την αστυνομική βαρβαρότητα και τη χαρά της σύγκρουσης. «Μπάτσοι-γουρούνια-δολοφόνοι» ήταν το σύνθημα που σφράγισε αυτή την εξέγερση. Κάτι μας λείπει, όμως, ότι θα είναι πολλοί εκείνοι και εκείνες που θα δηλώσουν υποψήφιοι για τις μπατασοσχολές. Είναι η κρίση που πιέζει τα νοικοκυριά. Είναι η υποχώρηση της παλιάς αποστροφής για σπιδήποτε το αστυνομικό. Είναι ο ατομικισμός που ακόμα σφραγίζει την κοινωνική συμπεριφορά. Δεν φτάνει μόνο η ζύμωση για ν' αλλάξουν όλ' αυτά. Δεν φτάνει μόνο ένας Δεκέμβρης για να φέρει τα πάνω κάτω. Ευελπιστούμε, όμως, πως το αίμα του 15χρονου Αλέξη και όσα ακολούθησαν θα πυκνώσουν τις αντιστάσεις πολλών παιδιών. Ίσως αυτό να καταγραφεί και στατιστικά. Έχει σημασία να το μελετήσουμε.

♦ Φεστιβάλ Αυτοοργανωμένων Δημιουργικών Αντιστάσεων, 18-19-20-21 Ιουνίου, κατάληψη κτήματος Πραποπούλου (αφίσα)

Ο «μπαξέξ» έχει απ' όλα: συζητήσεις και εργαστήρια. Συζητήσεις με θέματα όπως «Ελεύθεροι χώροι», «Κατάληψη, Αντίσταση, Παραγωγή», «Το κίνημα των Χωρίς Γη στη Βραζιλία», «Ελευθεριακή Εκπαίδευση», «Δημιουργικές αντιστάσεις μέσα στον κοινωνικό ανταγωνισμό» κ.λπ. Και εργαστήρια όπως «Κατασκευή φούρνου με φυσικά υλικά», «Κατασκευή κοσμημάτων από ανακυκλωμένα υλικά», «Αυτομόρφωση για την αυτοδιαχείριση της υγείας», «Μεταποίηση ρούχων», «Μετατροπή ποδηλάτου για παραγωγή ενέργειας» κ.λπ. Η στήλη δεν διαθέτει το χώρο για να σχολιάσει... δημιουργικά όλα τα παραπάνω. Έγινε προεβδομάδων από άλλη στήλη της «Κ» και τροφοδότησε μια ευρύτερη ιδεολογικοπολιτική αντιπαράθεση που ακόμη συνεχίζεται. Ομως, το εικαστικό μέρος της αφίσας είναι δηλωτικό του ιδεολογικοπολιτικού στίγματος αυτού του ρεύματος. Έχουμε τρεις διαφορετικές βερσιόν ενός γραφήματος που απεικονίζει έναν άνθρωπο με ένα αστέρι στο στήθος (δηλωτικό επαναστατικής κατεύθυνσης, προφανώς). Στην πρώτη εικόνα ο άνθρωπος κρατάει ένα σφυρί, στη δεύτερη ένα ποπιστήρι και στην τρίτη ένα πιπέλο. Ούτε πέτρα, ούτε μολότοφ, ούτε όπλο! Παιδιά σηκώθητε να βγείτε στους δρόμους, με ποπιστήρια, σφυριά και πιπέλα στους ώμους...

♦ Στάσου στο ύψος σου. Τα λεφτά δεν σε κάνουν ψηλότερο – Φίλοι του ανθρώπου, εχθροί του μαλάκα (αυτοκόλλητο σε τοίχο στα Εξάρχεια)

Τα τελευταία χρόνια πληθαίνουν οι αφίσες, τα τρικάρικα, τα συνθήματα που κρίνουν όλο τον κόσμο μ' ένα ελιτίστικο, περιφρονητικό, αριστοκρατικό τρόπο. Αποκαλύπτουν έναν αρρωστημένο τάχαμου αβανγκαρντισμό, που σε πολλές περιπτώσεις δεν είναι παρά η νεανική εκτόνωση κάποιων, μέχρι «να βάλουν μυαλό» και να ενταχθούν κανονικά στην αστική κοινωνία. Τι θα πει, ρε παιδιά, «τα λεφτά δεν σε κάνουν ψηλότερο»; Σε ποιους απευθύνεται; Απευθύνεται, για παράδειγμα, και στους εργαζόμενους που ζητούν περισσότερα λεφτά στο μισθό τους; Άσε την ηλιθιότητα του διαχωρισμού «άνθρωπος-μαλάκας», λες και έτσι χωρίζεται η αστική κοινωνία.

θρύλου του ελληνικού κομμουνιστικού κινήματος: του Νίκου Μπελογιάννη. Υψηλός στόχος που έστω και με το ζόρι καταφέρνει να υπηρετηθεί, κυρίως χάρη στη πειστική αναπαράσταση μιας ολόκληρης ιστορικής εποχής που σημάδεψε την πρόσφατη ιστορία μας. Η ταινία αυτή δεν διεκδικεί σκηνοθετικές, καλλιτεχνικές ή άλλες δάφνες, είναι όμως τόσο μεγάλο το συναισθηματικό βάρος του θέματος που πραγματεύεται, ώστε αποκτά μια τουλάχιστον ιστορική αξία, αφού είναι δεδομένο ότι ο ελληνικός κινηματογράφος του μετεμφυλιακού εφησυχασμού ελάχιστα ασχολήθηκε με τα καυτά θέματα της ελληνικής ιστορίας. Από την άποψη αυτή, είναι μια χρήσιμη επανέκδοση.

Ελένη Σταματίου

Κάνε δική σου υπόθεση την οικονομική ενίσχυση της «Κόντρας»

Αριθμός λογαριασμού Εθνικής 100-87804638

ΣΤΟ ΑΡΧΕΙΟ ΟΔΗΓΕΙΤΑΙ Ο ΦΑΚΕΛΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑΣ ΚΟΥΝΕΒΑ

Στο αρχείο οδηγούν το φάκελο για τη δολοφονική απόπειρα ενάντια στην Κωνσταντίνα Κούνεβα οι δικαστικές αρχές. Όπως ανακοίνωσαν οι συνήγοροι της Κούνεβα, Δάφνη Βαγιανού και Κώστας Παπαδάκης, από τον 13ο τακτικό ανακριτή, στον οποίο είχε ανατεθεί η διερεύνηση κύριας ανάκρισης, πληροφορήθηκαν ότι η ανάκριση περατώνεται. Αυτό σημαίνει ότι παύει κάθε παραπέρα ανακριτική έρευνα και η υπόθεση θα πάει στο αρχείο, εφόσον το αρμόδιο Συμβούλιο Πλημμελειοδικών, στο οποίο θα διαβιβαστεί η δικογραφία, έχει την ίδια άποψη με τον ανακριτή.

Πρόκειται για μια αναμενόμενη εξέλιξη. Η μεθόδευση φαινόταν από την αρχή. Και οι αστυνομικές και οι δικαστικές αρχές έκαναν πως τάχα ερευνούν για τους ενόχους, ενώ στην πραγματικότητα

συνέντευξη Τύπου, οι συνήγοροι αποκάλυψαν ότι ο φάκελος επί δυο μήνες δεν «κουνήθηκε», γιατί στάλθηκε σε άλλο γραφείο, προκειμένου να συνταχθεί το απαλλακτικό πόρισμα για τον άτυχο μετανάστη που πήγε να μπλέξει η Ασφάλεια! Τώρα, όπως ανακοίνωσαν, θα καταθέσουν αναλυτικό υπόμνημα τις επόμενες μέρες, επισημαίνοντας –όπως κατ' επανάληψη έχουν κάνει και προφορικά– τις ελλείψεις της ανάκρισης που καθιστούν απαράδεκτη την περάτωσή της, ενώ θα εξαντλήσουν κάθε νόμιμο μέσο για να μη πάει η υπόθεση στο αρχείο. «Καλούμε –σημειώνουν στην ανακοίνωσή τους οι Δ. Βαγιανού και Κ. Παπαδάκης– κάθε αρμόδιο εισαγγελικό και δικαστικό λειτουργό και προϊστάμενο να αναλογιστούν τις ευθύνες τους απέναντι στο κοινωνικό σύνολο και να δείξουν

Να τιμωρηθούν οι δολοφόνοι Να καταργηθεί το δουλεμπόριο

τα περίμεναν να περάσει ο χρόνος, να κατακαθήσει η οργή από τη δολοφονική απόπειρα και να βάλουν με την ησυχία τους την υπόθεση στο αρχείο, με τον χαρακτηρισμό «άγνωστος δράστης».

Δυο φορές παρενέβησαν δημόσια οι συνήγοροι της Κούνεβα, μαζί με την ΠΕΚΟΠ και το κίνημα αλληλεγγύης, για να επισημάνουν τις κραυγαλέες παραλείψεις και τον αδιέξοδο δρόμο στον οποίο κινούνταν η έρευνα. Καταρχάς από τη μεριά της Ασφάλειας, που επελήφθη πρώτη. Κάνοντας πως δεν καταλαβαίνουν, γράφοντας στα παλιά τους τα παπούτσια τις καταγγελίες των συναδέλφων της Κούνεβα και της ΠΕΚΟΠ, που διατυπώθηκαν από την πρώτη στιγμή, άρχισαν να ψάχνουν στο συγγενικό και φιλικό περιβάλλον της εργάτριας για προσωπικούς (ερωτικούς ή άλλους) λόγους αντεκδίκησης. Στη συνέχεια, αποπροσανατόλισαν ακόμα περισσότερο την έρευνα, συλλαμβάνοντας έναν άτυχο μετανάστη, με μοναδικό στοιχείο ότι

είχε τηλεφωνήσει στη μητέρα της Κούνεβα. Η σύλληψη αυτή εξελίχτηκε σε φιάσκο, όμως οι προθέσεις της Ασφάλειας είχαν φανεί: σήκωσε τείχος προστασίας γύρω από εκείνους προς τους οποίους από την πρώτη στιγμή έπρεπε να στραφεί η έρευνά τους. Από την πρώτη στιγμή ήξεραν ότι η Κούνεβα ήταν συνδικαλίστρια, ότι είχε αναπτύξει πρωτοπόρα δράση σ' ένα από τα χειρότερα εργασιακά γκέτο που υπάρχουν, τις εργολαβίες καθαριότητας, και ότι λόγω αυτής της δράσης της είχε συγκρουστεί με τα δουλεμπόρικά κυκλώματα, δεχόταν απειλητικά τηλεφωνήματα, μέχρι και στο κυνήγι την είχαν στρώσει από το υπουργείο Εργασίας μέχρι την Ομόνοια.

Ο ανακριτής, στη συνέχεια, δεν έδειξε καμιά διάθεση να αλλάξει τη ρότα των ερευνών, να κάνει πραγματική ανάκριση, να δείξει ενδιαφέρον για μια υπόθεση που είχε συγκλονίσει ολόκληρο τον ελληνικό λαό και κατέστησε την Κ. Κούνεβα σύμβολο. Πριν λίγο καιρό, σε νέα

στην πράξη ότι η έννομη τάξη δεν θα επιτρέψει στους δολοφόνους της μετανάστριας – εργάτριας – συνδικαλίστριας – καθαρίστριας Κωνσταντίνας Κούνεβα να κυκλοφορούν ελεύθεροι και να αισθάνονται αδιώκτοι, στοχοποιώντας με τη βοήθεια και των πρόσφατων πολιτικών εξελίξεων, τα επόμενα θύματά τους».

Αύριο, με πρωτοβουλία της ΠΕΚΟΠ, καλούνται σε ανοιχτή συνέλευση όλοι όσοι στρατεύθηκαν στο κίνημα αλληλεγγύης, προκειμένου να συζητηθεί το τεράστιο αυτό θέμα και να παρθούν αποφάσεις σε επίπεδο κινήματος. Η συνέλευση θα γίνει στις 11 το πρωί, Λόντου 6 στα Εξάρχεια. Και βέβαια, μαζί με το θέμα της τιμωρίας αυτών που οργάνωσαν και εκτέλεσαν τη δολοφονική απόπειρα πρέπει να αναθερμανθεί ο αγώνας για την κατάργηση του δουλεμπόριου στην καθαριότητα. Αυτά τα δυο πάει «πακέτο», γιατί ο αγώνας της Κ. Κούνεβα παραμένει αδικαίωτος.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αγ. Άννης 24 - Αιγάλεω

Δυο κόσμοι

«Η ζωή είναι τόσο ωραία και όσο τη γουστάρεις, όσο τη γλεντάς, τόσο πιο ωραία είναι». Μ' αυτά τα λόγια απευθύνθηκε στο κοινό η τραγουδίστρια Χάρις Αλεξίου, σε συναυλία που οργάνωσε ο Σύλλογος Οικογένειας του Θεραπευτικού Προγράμματος «Παρέμβαση» του ΚΕΘΕΑ. Αλιεύσαμε την ατάκα της τραγουδίστριας από το ρεπορτάζ του «Ριζοσπάστη», που την παρουσίασε μετ' επαίνων (παρίστατο άλλωστε και η Αλέκα Παπαρήγα).

Δεν αμφιβάλουμε ότι αυτά που είπε ισχύουν απόλυτα για την κα Αλεξίου. Η ίδια, ζώντας το μισό χρόνο στο Παρίσι και τον άλλο μισό στην Ελλάδα, έχει όλη τη δυνατότητα να απολαμβάνει μια ζωή μες στη χλιδή και τις ανέσεις. Το τι συμβαίνει γύρω της ελάχιστα την απασχολεί. Δεν κυκλοφορεί, άλλωστε, στα γκέτο των παρισινών προαστίων για να δει πόσο ωραία είναι εκεί η ζωή. Ούτε ανήκει στη χορεία εκείνων των σημαντικών ομοτέχνων της, που ευρισκόμενοι σε διαρκή σύγκρουση με την ασχήμια της ζωής, έγιναν παρανάλωμα μες στις ουσίες που τους έδιναν την ψευδαίσθηση της φυγής από την πραγματικότητα. Για να μη μιλήσουμε για το διαφημιστικό πρότζεκτ που υλοποίησε η εταιρία παραγωγής των θερινών ανά την Ελλάδα συναυλιών της.

Ας μην την αδικήσουμε, όμως. Η κα Αλεξίου μίλησε με καλή διάθεση. Νόμισε πως καλώντας τους νέους να γλεντήσουν τη ζωή που είναι ωραία, συμβάλλει και αυτή στον αγώνα κατά των τοξικοεξαρτήσεων. Είπε αυτό που τόσα χρόνια ακούει να λέγεται γύρω της. Το 'χει ακούσει σε δεκάδες τηλεοπτικά σποτ, να το λένε μάλιστα διάσημοι αθλητές, χρυσοκάνθαροι επίσης και χωμένοι ως το λαιμό μες στη ντόπα.

Είτε συνειδητή δράση είτε ασχετοσύνη, το αποτέλεσμα είναι το ίδιο: υποκρισία. Και πρόκληση. Ιδιαίτερα προς όλους αυτούς τους νέους και τις νέες που καίγονται μέσα στις εξαρτήσεις. Πρόκειται για άτομα κατεξοχήν ευαίσθητα, που οδηγήθηκαν στην εξάρτηση επειδή δεν άντεξαν στη συνεχή σύγκρουση με μια ζωή μίζερη, άδικη, καταπιεστική, εκμεταλλευτική. Ανεξάρτητα από τον υποκειμενικό μηχανισμό μέσω του οποίου ο κάθε νέος φιλτράρει τα κοινωνικά ερεθίσματα, ξεκινώντας από το προσωπικό του περιβάλλον και επεκτεινόμενος προς τα έξω, το βέβαιο είναι πως είναι η σύγκρουση με αυτή την αβίωτη πραγματικότητα που στρώνει το έδαφος και οδηγεί στην ήττα της εξάρτησης. Οποιος δεν το αναγνωρίζει αυτό ή είναι εκτός πραγματικότητας ο ίδιος ή είναι συνειδητός υπερασπιστής του μεγάλου ψεύδους, σύμφωνα με το οποίο η ευθύνη είναι ατομική.

Η ευθύνη, όμως, είναι κοινωνική, είναι συστημική. Γι' αυτό και τα καλέσματα προς τους νέους να γλεντήσουν τη ζωή που είναι ωραία, όχι μόνο δεν υψώνουν ανάχωμα στις εξαρτήσεις, αλλά αντίθετα σπρώχνουν προς αυτές. Γιατί βρίσκονται σε πλήρη αναντιστοιχία με τη ζωή που βιώνει η πλειοψηφία της νεολαίας. Βρίσκονται σε αναντιστοιχία ακόμα και με τις ευαισθησίες παιδιών της άρχουσας τάξης, που δεν έχουν αφομοιωθεί στο σχέδιο που έχουν γ' αυτά οι σάπιες οικογένειές τους. Όταν ο ευαίσθητος νέος ακούει αυτά τα γελοία και προκλητικά καλέσματα, αισθάνεται πως τον κοροϊδεύουν, πως τον φτύνουν. Οι πιθανότητες να βρει διέξοδο στην εξάρτηση δεν μειώνονται αλλά πολλαπλασιάζονται.

Στους νέους πρέπει να απευθύνεται κανείς με ειλικρίνεια. Να μοιράζεται τις αγωνίες τους. Να συνομιλεί ισότιμα μαζί τους. Να προτείνει πρότυπα που έρχονται σε σύγκρουση με όλη την ασχήμια της αστικής ζωής, με τη βαρβαρότητα του καπιταλισμού. Πρότυπα ανιδιοτέλειας και αγώνα. Πρότυπα συνέπειας λόγων και έργων. Μόνο σε μια τέτοια βάση μπορεί να δοθεί ο αγώνας ενάντια στις εξαρτήσεις. Στη βάση του αγώνα για την αλλαγή της κοινωνικής πραγματικότητας που γεννά την ανάγκη για εξαρτήσεις.

Π.Γ.